

23

35

ஊவா மாகாண

இந்து கலாசார அமைச்சு

இலக்கிய மலர்

1991

வெளியீடு:

ஊவா மாகாண

கலை இலக்கிய கலாசார ஒன்றியம்
பதுளை.

ஊவா மாகாண கலை இலக்கிய

கலாசார ஒன்றியம்

உத்தியோகத்தர்கள்

காப்பாளர்கள்

மாண்புமிகு. அமைச்சர் சௌ. தொண்டமான்
மாண்புமிகு. இராஜாங்க அமைச்சர் பி. பி. தேவராஜ்
மாண்புமிகு. ஊ. மா. ச, அமைச்சர் மு. சுப்பையா

தலைவர்

திரு. எஸ். கணேசன் (அதிபர்)

துணை தலைவர்கள்

கவிஞர். சாரணா கையூம்
கவிஞர். எம். சுவாமிநாதன்

செயலாளர்

திரு. பி தமிழ்ச்செல்வன் மாசிலாமணி

பொருளாளர்

புலோலியூர் க. சதாசிவம்

செயற் குழு

ஐனாப். பி. எம். எம். ஏ. காதர் (M. M.C.)

ஐனாப். பி. எம். எச். அப்துல் காதர்

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு (அதிபர்)

திரு. சுந்தரம் சௌமியன்

திருமதி ராதா ஜெகநாதன் (அதிபர்)

திரு. வி நடனசபாபதி

கவிஞர். வி. கே. விஜந்திரன்

திரு. பி. எஸ். அருள்ராஜ்

திரு. எஸ். கே. ராஜரட்ணம்

செல்வி. மு. லோகேஸ்வரி

செல்வி. தமயந்தி முத்தையா

மலர் அமைப்புக் குழு :

திரு. எஸ். கணேசன்

திரு. சாரணா கையூம்

திரு. தமிழ்ச்செல்வன் மாசிலாமணி

704275

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பல்கலைக் கல்வி நிறுவனம்

மாண்புமிகு துணைவேலர்

மாண்புமிகு துணைவேலர்

மாண்புமிகு துணைவேலர்

மாண்புமிகு துணைவேலர், தலைநகரில் உள்ள பல்கலைக் கல்வி நிறுவனம், மாண்புமிகு துணைவேலர், தலைநகரில் உள்ள பல்கலைக் கல்வி நிறுவனம், மாண்புமிகு துணைவேலர், தலைநகரில் உள்ள பல்கலைக் கல்வி நிறுவனம்

மாண்புமிகு துணைவேலர்

(மாண்புமிகு துணைவேலர், தலைநகரில் உள்ள பல்கலைக் கல்வி நிறுவனம்)

மாண்புமிகு துணைவேலர்

மாண்புமிகு துணைவேலர்

மாண்புமிகு துணைவேலர்

மாண்புமிகு துணைவேலர்

மாண்புமிகு துணைவேலர்

மாண்புமிகு துணைவேலர்

மாண்புமிகு துணைவேலர்

மாண்புமிகு துணைவேலர்

மாண்புமிகு துணைவேலர் (O.M.), மாண்புமிகு துணைவேலர், தலைநகரில் உள்ள பல்கலைக் கல்வி நிறுவனம், மாண்புமிகு துணைவேலர், தலைநகரில் உள்ள பல்கலைக் கல்வி நிறுவனம், மாண்புமிகு துணைவேலர், தலைநகரில் உள்ள பல்கலைக் கல்வி நிறுவனம்

மாண்புமிகு துணைவேலர்

மலர் பற்றி சில வார்த்தைகள்

எஸ். கணேசன்

[மலர்க் குழு சார்பாக]

ஊவா மாகாண கலை இலக்கிய கலர்சார ஒன்றியத்தினால் வெளியிடப்பட்டுள்ள இந்த மலர் பற்றி - இது வெளியாவதற்கான பகைப்புலம் என்பனவற்றை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

ஊவா மாகாணம் கலை இலக்கியத்துறையில் முன்னின்ற - முன்னிற்கும் ஒரு மாகாணமாகும் கடந்த சில காலங்களாக குறிப்பாக 1983- ஆடிக்கலவரத்தின் பின் கலை இலக்கியத்துறையில் ஒரு மந்தகதி ஊவா மாகாணத்தில் ஏற்பட்டதை அறிந்து சில இலக்கிய ஆர்வமுள்ள நண்பர்களுடன் சேர்ந்து இலக்கிய முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டி முனைந்தோம். ஆனால் பலவித காரணங்களுக்காக முயற்சி தடைபட்டே வந்தது.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் ஊவா மாகாண இந்து கலாசார அமைச்சர் எம். சுப்பையா அவர்கள் எமக்குக் கை கொடுக்க முன் வந்தார். அதே சமயம் இலக்கியத்துறையில் ஆர்வமுள்ள நெஞ்சங்கள் இணைந்தன. எமது முதல் முயற்சியாக ஒரு இலக்கிய ரீதியான கனமானதோர் மலரை வெளியிட வேண்டும் என்றும், கடந்த 15 வருட காலமாக ஆக்க இலக்கியத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள ஊவா மாகாணத்தைச் சேர்ந்த 10 இலக்கிய கர்த்தாக்களை கௌரவிக்க வேண்டும் என்றும் முடிவெடுக்கப்பட்டு - செயலில் இறங்கினோம்.

எந்தவொரு காரியமும் சுலபமாக முடிவடைந்து விட்டால் சுவையாக இருக்காது. எமக்கு இம் முயற்சிகளில் பல்வேறு விதமான தடைகள் - சஷ்ட்டங்கள் - சோதனைகள் ஏற்பட்டன. சோதனைக்கு மத்தியில் நிலை நாட்டப்படும் சாதனைகள் காலத்தை வென்றதாக அமையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இந்த மலரை வெளியிட, ஆக்கங்களைப் பெற பல்வேறு விதமாக முனைந்தோம். எழுத்தாளர்கள் ஆர்வத்துடன் ஆக்கங்களை அனுப்பினர் - சிலரை தட்டியெழுப்பி - உற்சாகமுட்டி ஆக்கங்களைப் பெற்றோம். மலரை சுதந்திரமாக வெளியிடும் உரிமையை இந்து கலாசார அமைச்சு எமக்கு அளித்தமைக்காக அமைச்சுக்கும், அமைச்சருக்கும் எப்படி நன்றி தெரிவிப்பதென்று தெரியவில்லை.

தரமானதோர் இலக்கிய மலரை வெளியிடும் தாகமும் - உற்சாகமும் - உணர்வும் எமது மலர்க்குழுக்கு இருந்தது. இன, மத பேதமின்றி ஒரு இலக்கிய ரீதியான மலரை வெளியிடுவது தான் எமது குறிக்கோளாகவும் இருந்தது. இலக்கியம் என்பது இவற்றைக் கடந்த ஒன்று அந்த வகையில் இதனை நோக்க வேண்டும் என்பது எமது வேண்டுகோளாகும்.

தவமிருந்து, கனவுகண்டு பெற்ற குழந்தையை ஒரு தாய் பரிவோடும், பாசத்தோடும் தடவிப் பார்த்து மகிழ்வதைப் போன்று, இந்த மலரின் ஒவ்வொரு பக்கத்தையும், ஒவ்வொரு வரியையும் உற்று நோக்கி சந்தோசப் படுகின்றோம். குழந்தை புஷ்டியாகவும் ஊனமின்றியும் இருப்பதைக் கண்டு அளவற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

இம் மலருக்கு ஆக்கங்களை அளித்தவர்களுக்கு எமது நன்றி.

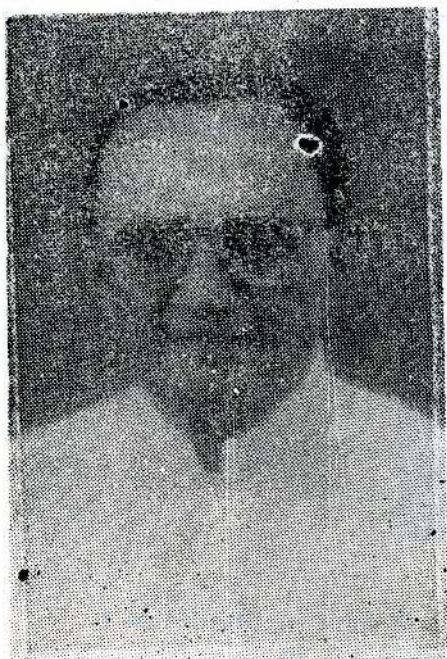
ஆர்ச் செய்திகளை அளித்து எமது செயலுக்கு உற்சாகமளித்த நல்ல உள்ளங்களுக்கு - கு எமது மனப் பூர்வமான நன்றி.

மலரை அழகுற அச்சிட்ட அச்சு உரிமையாளர் - ஊழியர்களுக்கு எமது நன்றி.

இம் மலர் வெளிவர உதவிய ஊவா மாகாண இந்துக் கலாசார அமைச்சர் திருவாளர். எம். சுப்பையா அவர்களுக்கு என்றென்றும் நாம் கடமைப்பட்டவர்களாவோம்.

இம் மலர் வெளிவர - விழா சிறப்பாக அமைய உதவிய நண்பர்களுக்கும், கனவான் களுக்கும் எமது நன்றி.

Message from the
HON. GOVERNOR
OF THE
UVA
PROVINCIAL
COUNCIL

I am happy to contribute a message to the Hindu Cultural Magazine on the occasion of its publication by the Ministry of Hindu Cultural Affairs of the Uva Provincial Council:

The Magazine embodies, articles, poems, Stories etc. subscribed by the freelance writers of the province, exclusively, which is particularly encouraging. Thus the Magazine has afforded the educated a rare opportunity to bring out their latent aptitudes and develop their skills, as envisaged by the Hindu Cultural Affairs Ministry and the Uva Provincial Council.

I have no doubt that the magazine would contribute in ample measure towards promoting the religious, literary and cultural pursuits of the people of the province and improving the lot of the community at large.

I congratulate the Ministry of Hindu Cultural Affairs, Uva on its venture and wish the magazine a resounding success.

Tilak Ratnayake
Governor,
UVA PROVINCIAL COUNCIL

Message from the

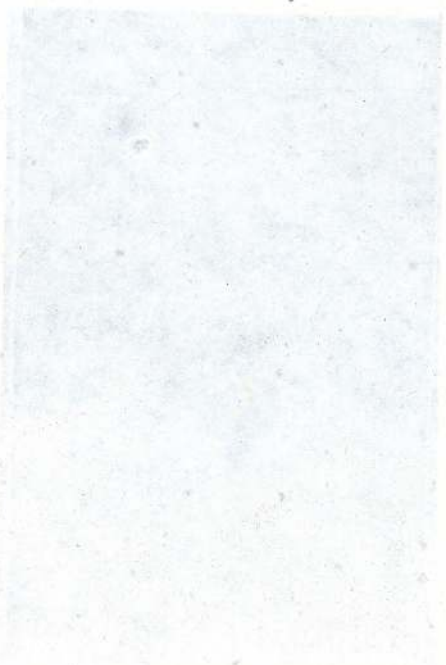
HON. GOVERNOR

OF THE

UVA

PROVINCIAL

COUNCIL

I am happy to contribute a message to the Hindu Cultural Magazine on the occasion of its publication by the Ministry of Hindu Cultural Affairs of the Uva Provincial Council.

The magazine embodies articles, poems, stories and reports by the resident writers of the province. It is particularly encouraging that the magazine has afforded the educated a rare opportunity to bring out their latent talents and develop them, as envisaged by the Hindu Cultural Affairs Committee and the Uva Provincial Council.

I have no doubt that the magazine would contribute to the people's progress towards promoting the religious, literary and cultural pursuits of the people of the province and improving the lot of the community at large.

I congratulate the Ministry of Hindu Cultural Affairs Uva on its venture and wish the magazine a successful future.

Silak Rajapaksa

Governor

UVA PROVINCIAL COUNCIL

Message from the

**Hon. Chief Minister
of the**

***Uva Provincial
Council***

I am pleased to send in a message to the Hindu Cultural Magazine published by the Ministry of Hindu Cultural Affairs of the Uva Provincial Council.

The main objectives of the Ministry are the encouragement, promotion and propagation of the principles and philosophy of Hindu religion and the development of dramas literature and arts. Hence the publication is quite relevant and the Magazine, as an effective means of dissemination of information and knowledge could certainly play a significant role towards attaining and fostering the lofty ideals set out.

It is also encouraging to note that all the articles, poems, stories etc. published in the Magazine have been contributed by the people of the province themselves.

Whilst congratulating the Ministry on its maiden effort, I have pleasure in commending the Magazine to the readers at large.

Percy Samaraweera
Chief Minister,
UVA PROVINCIAL COUNCIL

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

ஊவா மாகாண
இந்து கலாசார அமைச்சர்
மாண்புமிகு
மு. சுப்பையா
அவர்களின்

ஆசிச் செய்தி

ஊவா மாகாண இந்து கலாசார அமைச்சு. ஊவா மாகாண தமிழ் எழுத்தாளர்களும் இணைந்து வெளியிடும் எமது சமய, இலக்கிய, கலாசாரங்களை உள்ளடக்கிய இம்மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி ஒன்றை வழங்குவதையிட்டு மகிழ்கின்றேன்.

மனிதசமுதாய முன்னேற்றத்துக்கு அத்தியாவசியமான பல: அவற்றுள் சமயம், கலை, இலக்கியம் ஆவன இன்றியமையாதவை. எனவே, இத்துறைகளில் பிரதானமாக ஊவா மாகாண மக்களின் அபிலாசைகளைக் கருத்திற் கொண்டு, இம்மலர் வெளியிடப்படுகின்றது.

இம்மலரில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுகதைகள், துணுக்குகள் யாவும் இப்பிரதேசத்திலுள்ள எழுத்தாளர்களாலேயே எழுதப்பட்டவையென்பது குறிப்பிடத்தக்கது; போற்றக்கூடியது.

சகல துறைகளிலும் ஒரு வகையான மறு மலர்ச்சி நிகழ்ந்து வரும் இக்கால கட்டத்தில், இம்மலர் நமது மக்களிடையே ஒரு விழிப்புணர்ச்சியையும், ஆர்வத்தையும் தூண்டி அவர்களின் திறமைகளை வெளிக் கொணர வகைசெய்யுமென நம்புகின்றேன்.

மு. சுப்பையா
இந்து கலாசார அமைச்சர்,
ஊவா மாகாண சபை.

பதுளை பாராளுமன்ற
உறுப்பினர்
திரு. T. V. சென்னன்
அவர்களின்
ஆசிச் செய்தி

ஊவா மாகாண கலை, இலக்கிய, கலாசார ஒன்றியத்தினர் ஊவா மாகாணத்தைச் சேர்ந்த இலக்கியப் படைப்பாளிகளைக் கௌரவிக்கவும், ஒரு சிறப்பு மலரை வெளியிடவும் முன் வந்தமை பற்றி மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

ஒரு எழுத்தாளன் வாழும் காலத்திலேயே கௌரவிக்கப் படுவது என்பது இன்றைய கால கட்டத்தில் செய்யப்பட வேண்டிய ஒரு நல்ல காரியமாகும் மேலும், மேலும் ஊவா மாகாண கலை இலக்கிய கலாசார ஒன்றியத்தினர் இது போன்ற நல்ல பணிகளில் ஈடுபட்டு வெற்றியடைய எனது மனப்பூர்வமான வாழ்த்தினைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

T. V. சென்னன்
பதுளை
பாராளுமன்ற
உறுப்பினர்.

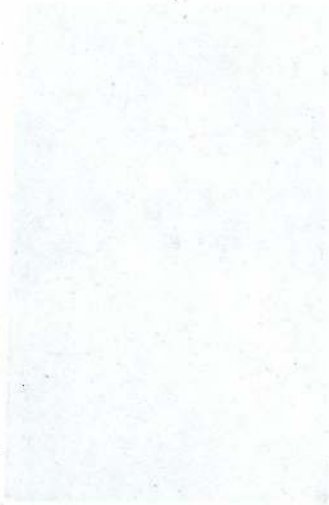
சென்னை நகராட்சி

ஆணை

சென்னை நகராட்சி

ஆணை

சென்னை நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி ஆணை
சென்னை நகராட்சி ஆணை
சென்னை நகராட்சி ஆணை
சென்னை நகராட்சி ஆணை

சென்னை நகராட்சி ஆணை
சென்னை நகராட்சி ஆணை
சென்னை நகராட்சி ஆணை
சென்னை நகராட்சி ஆணை

சென்னை நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி
சென்னை நகராட்சி
சென்னை நகராட்சி

கிராமிய கைத்தொழில்,
உல்லாசப் பயணத்துறை
அபிவிருத்தி அமைச்சர்
மாண்புமிகு

சௌ.

தொண்டமான்
அவர்களின்

ஆசிச் செய்தி

ஊவா மாகாண கலை, இலக்கிய, கலாசார ஒன்றியம் ஊவா மாகாண கலாசார அமைச்சின் அனுசரணையுடன் ஊவா மாகாணத்தில் கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆக்க இலக்கியத் துறையில் பங்களிப்புச் செய்தவர்களுக்கு விருது வழங்க முன் வந்திருப்பது மகிழ்ச்சியூட்டும் செய்தியாகும்.

மலைபக எழுந்தாளர்கள் இலை மறை காய்களாக இருந்து கலை, இலக்கியத் துறையில் பங்காற்றி வந்துள்ளார்கள். அவர்களை இனம் கண்டு பாராட்டுவதானால் நமது சமுதாயம் மிகத் துரிதமாக வளர வழி வகுக்கலாம்.

ஒரு சமுதாயத்தில் கலை, இலக்கியம் வளர்க்கப்படுவதன் மூலம் அதற்கென ஒரு தனித்துவத்தை நிலை நாட்ட முடியும். அது இன்றைய கால கட்டத்தின் தேவைப்பாடாகும்.

ஊவா மாகாண கலை, இலக்கிய கலாசார ஒன்றியம் மென் மேலும் பல ஆக்க பூர்வமான செயல்களில் ஈடுபட என் ஆசிகளை வழங்குகிறேன்.

எஸ். தொண்டமான்

இந்துசமய, இந்துகலாசார அலுவல்கள்
இராஜாங்க அமைச்சர்

மாண்புமிகு
பி. பி. தேவராஜ் அவர்களின்
ஆசிச் செய்தி

ஊவா மாகாண கலை, இலக்கிய கலாசார ஒன்றியம் ஊவா மாகாணத்தில் ஆக்க இலக்கியத்துறையில் பணிபுரிவோர்க்கு விருது வழங்கும் விழா நினைவாக சிறப்பு மலரொன்றினை வெளியிடுவது கண்டு பெருமகிழ்வு கொள்கின்றேன்.

அகில இலங்கை ரீதியில், இலக்கியம் படைத்த இலக்கிய வாதிகளையும், சான்றோர்களையும் பெருமை செய்யும் வண்ணம் எமது அமைச்சு சாகித்திய பெருவிழா நடாத்தி கௌரவித்து மகிழ்ந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து வருடாவருடம் தேசிய தமிழ் சாகித்திய விழா நடைபெறுவதை மரபாகப் பேண நாம் முன் வந்துள்ளோம்.

இந்தப் பின்னணியில், ஆங்காங்கு புதிய புதிய அமைப்புகளும் தமது பிராந்திய இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கு விருது வழங்கி வாழ்த்துவது போற்றுவதற்குரிய விடயமாகும்: நுண்ணிய மன உணர்வுகளையும், உணர்ச்சிபேதங்களையும், வாழ்வியல் அம்சங்களையும் எழுத்துருவிலே தருகின்ற படைப்பாளிகள் சமுதாயத்தின் போக்கினை படம் பிடிப்பவர்கள். அத்துடன் புதுவாழ்விற்கு பாதையும் அமைப்பவர்கள். அந்தப் படைப்புலக வாசிகள் மனம் மகிழ்ந்தால் புதுப்புது எண்ணங்களும், ஆக்கங்களும் கிளர்ந்தெழும்.

அந்த வகையில் ஊவா மாகாண கலை, இலக்கிய கலாசார ஒன்றியம் மேற்கொள்ளும் விருதுவழங்கும் விழா மிகுந்த பாராட்டிற்குரியது. ஊவா வாழ் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு அளிக்கப்படும் உயரிய கௌரவம் இது.

விழா சிறக்கவும், சிறப்பிதழ் மணம் பரப்பவும் எனது வாழ்த்துக்களை நல்குகின்றேன்.

பி. பி. தேவராஜ்

இந்துசமய, இந்து கலாசார,
இராஜாங்க அமைச்சர்.

மாண்புமிகு மதுரை மாநகராட்சி, மதுரை
மாண்புமிகு உயர்நிலை அதிகாரி

ஆய்வுப்பணம்

மாண்புமிகு மதுரை மாநகராட்சி, மதுரை

ஆய்வுப்பணம்

மாண்புமிகு மதுரை மாநகராட்சி, மதுரை மாண்புமிகு உயர்நிலை அதிகாரி அவர்கள் கீழ்க்கண்ட பணிகளை மேற்கொள்ளும்படி உத்தேசித்துள்ளேன். இதற்காக மாண்புமிகு மதுரை மாநகராட்சி, மதுரை மாண்புமிகு உயர்நிலை அதிகாரி அவர்களின் மூலமாக உத்தேசித்துள்ளேன். மேலும், மாண்புமிகு மதுரை மாநகராட்சி, மதுரை மாண்புமிகு உயர்நிலை அதிகாரி அவர்களின் மூலமாக உத்தேசித்துள்ளேன். மேலும், மாண்புமிகு மதுரை மாநகராட்சி, மதுரை மாண்புமிகு உயர்நிலை அதிகாரி அவர்களின் மூலமாக உத்தேசித்துள்ளேன்.

மாண்புமிகு மதுரை மாநகராட்சி, மதுரை மாண்புமிகு உயர்நிலை அதிகாரி அவர்கள் கீழ்க்கண்ட பணிகளை மேற்கொள்ளும்படி உத்தேசித்துள்ளேன். இதற்காக மாண்புமிகு மதுரை மாநகராட்சி, மதுரை மாண்புமிகு உயர்நிலை அதிகாரி அவர்களின் மூலமாக உத்தேசித்துள்ளேன். மேலும், மாண்புமிகு மதுரை மாநகராட்சி, மதுரை மாண்புமிகு உயர்நிலை அதிகாரி அவர்களின் மூலமாக உத்தேசித்துள்ளேன். மேலும், மாண்புமிகு மதுரை மாநகராட்சி, மதுரை மாண்புமிகு உயர்நிலை அதிகாரி அவர்களின் மூலமாக உத்தேசித்துள்ளேன்.

மாண்புமிகு மதுரை மாநகராட்சி, மதுரை

மாண்புமிகு உயர்நிலை அதிகாரி
மாண்புமிகு மதுரை மாநகராட்சி, மதுரை

ஊவா மாகாண

இந்து கலாசார அமைச்சரவை

செயலாளரின் தகவல்

இந்து மக்களின் கலாசார அபிவிருத்திக்காக அறிவூட்டும் நிகழ்ச்சிகள் நடத்துவதன் முக்கியத்துவத்தை அறிந்த இந்த காலகீ கட்டத்தில் நூல் வெளியீடு ஒன்று எமது அமைச்சியினால் வெளியிடப் படுகின்றது என்றால் அது மிகவும் குறிப்பிடத் தக்கதும், வரவேற்கத்தக்கதுமாகும். அதாவது பல சரித்திர புகழ் வாய்ந்த ஊவாவில் இந்து கலாசாரத்தின் தொண்மையையும், கலாசாரத்தையும், இலக்கியத்தையும் பாதுகாக்கும் வகையில் பலவிதமான மக்களால் செய்து வந்த கலாசார மற்றும் இலக்கிய நடவடிக்கைகளை புகழ்வதற்காக எமது அமைச்சின் புத்தக வெளியீடு வரவேற்கத்தக்கது.

நாட்டில் வாழும் பல வகையான சமுதாயத்திற்கிடையில் ஒற்றுமையையும், சமாதானத்தையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் இந்த நூல் அமைகின்றது. என்றும் இவற்றை ஏற்பாடு செய்த எமது அமைச்சின் அதிகாரிகளுக்கும், இந்த கலாசார சங்கத்துக்கும், இந்த வெளியீடுகளை செய்கின்ற அனைவருக்கும், இந்த அமைச்சின் செயலாளர் என்ற வகையில் எனது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஆர். எம். ஜெயசிங்க,

செயலாளர்,

உணவு, கூட்டுறவு, மின்சக்தி, மீன்பிடி,

இந்து கலாசார அமைச்சு

ஊவா மாகாண சபை,

மையங்களை வீதி, பதுளை.

ஊவா மாகாண

இந்து கலாசார அலுவல்கள்

அமைச்சின் உதவி செயலாளர்

திரு. எஸ். கே.

ஜெயரட்னம் அவர்களின்

ஆசியுரை

ஊவா மாகாண இந்துக் கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சின் பணிகளுள், தமிழ், இலக்கியம், கலை, நாடக அபிவிருத்தி ஓர் பிரதான அம்சமாகும். அந்நோக்கத்தின் பிரதிபலிப்பாக, இச்சிறப்பு மலரை வெளியிடுவதில் எமது அமைச்சு பூரிப்படைகின்றது.

மக்களுக்கு அறிவு புகட்டுவதிலும் தகவல்களைப் பரப்புவதிலும், சஞ்சிகைகளின் பங்கு மகத்தானது. எனவே, எமது பிரதேச எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் அடங்கிய, இம்மலர் எமது மக்களின் ஆற்றல்களை ஊக்குவிக்க வழிவகுக்க வேண்டுமென வர்ப்புத்துகின்றோம்.

திரு. எஸ். கே. ஜெயரட்னம்

உதவி செயலாளர்

ஊவா மாகாண

இந்துக் கலாசார அமைச்சு,

பதுளை.

ஊவா மாகாணமும் இந்து கலாசாரமும்

இணைப்புச் செயலாளர்,
கூட்டுறவு, மின்சக்தி, உல்லாசத்துறை,
மீன்பிடி, இந்து கலாசார அமைச்சு

அருணாசலம் தருமலிங்கம்

நாட்டில் மக்கள் சமர்தானத்திற்கும், ஒற்றுமைக்கும், சுபீட்சத்திற்கும், நல் வாழ்விற்கும் ஏங்கிக் கொண்டிருக்கும் இக் கால கட்டத்தில் அவற்றிலிருந்து மக்களை விடுவித்து, அவர்கள் வாழ்வில் சுபீட்சமும், சமாதானமும், சாந்தி, ஒற்றுமை என்பன ஏற்படுத்த இவ்வாரான நூல் வெளியீடு என்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது, அந்த வகையில் ஊவா மாகாணத்தில் கூட்டுறவு, மின்சக்தி, இந்து கலாசார அமைச்சினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு வெளியிடப்படும் இந்த நூல் எம் நாட்டில் இருக்கும் இந்து மக்களின் குறிப்பாக ஊவா மக்களுக்கு, அவர்களின் சுபீட்சமான வாழ்விற்கு பெரும் உதவியளிப்பதாக அமையும்.

இது மாத்திரமல்லாது, அமைச்சினால் அண்மைக் காலங்களில் ஊவா மாகாணத்தில் 9 பிரதேசங்களில் இந்து சமய கருத்தரங்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு நடைபெற்றது. அவ்வாறாக செய்யப்பட்ட அந்த கருத்தரங்குகளில் எமது அமைச்சு எதிர்பார்த்ததற்கு அமைய அக் கருத்தரங்குகளின் மூலம் இந்த மக்களிடத்திலே ஒரு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளமையும், அவற்றின் வெளிப்பாடாக அறநெறிப் பாடசாலைகள் அமைத்தமை, இந்து அமைப்புக்கள், இந்து மன்றங்கள், கோயில் கமிட்டிகள், கோயில் புணர்த்தானங்கள், சரியைத் தொண்டுகள் என்பன அக் கருத்தரங்குகளின் வெளிப்பாடாக அமைந்தது என்றே கூறலாம்.

மேலும் புராண இதிகாசங்களின் அம்சங்களை விளங்கப் படுத்தும் இந்த ஊவா வில் குறிப்பிடத் தக்க பல சரித்திரங்கள் உள்ளன. அதாவது முருகன் இலங்கைக்கு வந்து வள்ளியைத் திருமணம் செய்து கொண்டமையும், இராவணன் ஒரு சிவ பக்தன். அவனும் ஒரு காலத்தில் இலங்கை வேந்தன் என்று போற்றப் பட்டமை, அந்த வகையில் அந்த இராவணன் கூட இந்த ஊவா பிரதேசத்தில் இருந்தமை இன்றும், எல்ல அதாவது இராவணெல்ல என்று விளங்கப்படுகின்றது.

இது மாத்திரமின்றி ஊவாவில் தான் மற்றைய மாகாணங்களைவிட ஏராளமான இந்து கோயில்கள் கூடுதலாக அமைந்துள்ளன. அவற்றின் வளர்ச்சிக்காக எம் மாகாணத்திலும் இல்லாதவாறு இந்து கலாசார அமைச்சு இந்த ஊவாவிற்கே கிடைத்தது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

இவ்வாறாக இந்து கலாசாரம், இந்து பண்பாடு, இந்து மதம், வளர்ச்சிக்காகவும், அவற்றின் ஏனைய செயற்பாட்டிற்காகவும், எமது அமைச்சு ஏராளமான பணத்தொகையை ஒதுக்கி செயல்பட்டது. அது மாத்திரமல்லாது, இன்னும் இந்த அமைச்சு இம் மாகாண மக்களுக்கு உதவி செய்யக் காத்திருக்கின்றது. அத்துடன் இந்த அமைச்சின் இணைப்புச் செயலாளராக இருக்கும் நான், எந்த சந்தர்ப்பத்திலும், எந்நேரத்திலும், எவ் வேளையிலும் இந்து சமய சம்பந்தமான சேவைக்காக என்னால் செய்யக் கூடிய எல்லா வகையான உதவிகளையும் செய்வேன். இது மாத்திரமல்லாது, இவ் வெளியீட்டை ஏற்பாடு செய்த அமைச்சுக்கும், குறிப்பிட்ட அந்த அமைப்புக்கும், என் நன்றிகளும், நல்லர்சிகளும் உரித்தாகும்.

புத்தகம் அ. தருமலிங்கம் (இணைப்புச் செயலாளர்)

சரியான பாதையில் நடப்போம்

(அப்புதளை - வி. கே. விஜேயந்திரன்)

தீமையெலாம் தீய்ந்துஇந்த மலையகத்தில்
தெளிவறிவு பிறக்கட்டும், நானும் பெரல்(லா)
ஆமைகளும் மறையட்டும்; அடிமை நிலையும்
அடியோடு மறையட்டும்; தொடரும் தீண்டா
ஆமைகளும் மாயட்டும்; அனைவருமே
ஆண்டவனின் பிள்ளையென, அறிந்து வேண்டா
ஆமைகளை மண்ணோடு புதைத்திடுவோம்
அகிலத்தில் புத்தம்புது வழிசமைப்போம்!

அறிவொளியை மலையகத்தில் வீசச் செய்வோம்
அதன்மூலம் மலையகத்தில் விடிவும் காண்போம்
சரிநிகராய் சமத்துவமாய் வாழ்வதற்கு
சரியான பாதையிலே நடப்போம்; மதுவின்
வெறித்தனத்தை விரட்டிடுவோம்; வீணர் வலையில்
விழுந்தொடிந்துப்போகாமல் இருந்திடுவோம்
நெறித்தவறி எம்மினத்தை அடக்கப்பார்க்கும்
நிலைக்கெட்ட மனிதர்முன்னே பலத்தை வைப்போம்

1991 ஆம் ஆண்டு
பாராட்டும் விருதும்
பெறுவோர் :

- * தெளிவத்தை ஜோசப்
- * தமிழோமியன்
- * சாரணா கையூம்
- * தமிழ்ச்சிவன் மாசிலாமணி
- * புலோலியூர். க. சதாசிவம்
- * குமார. இராமநாதன்
- * நீலா-பாலன்

சென்னை, 1941

இயற்பெயர் : சந்தனசாமி ஜோசப்

புனைபெயர் : தெளிவத்தை ஜோசப்,
" ரமேஸ்ரவீந்திரன் "
" திரேசா சியமலா "

பிறப்பு : 16 02-1934

கல்வி : க.,பொ. த. உ./த.

தொழில் : கணக்காளர்

சார்ந்ததுறை : சிறுகதை - நாவல் - கட்டுரை -
திரைக்கதை

எழுத்துலக

பிரவேசம் : 1955

இதுவரை

எழுதியது : நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள் (காலங்கள் சாவதில்லை,
காதலினால் அல்ல, மாறுதல்கள் என்ற மூன்று நாவல்கள்)

நூல்கள்

: காலங்கள் சாவதில்லை (நாவல்)
நாமிருக்கும் நாடே (சிறுகதைத் தொகுப்பு)

குறிப்பு

: தாங்களே பாதை வெட்டி பயணமும் போக வேண்டிய இலக்
கிசு குழலைக் கவனத்தில் கொண்டால், தெளிவத்தை ஜோசப்
ஒரு சாதனைக்காரர் (விரிவுரையாளர் மு. நித்தியானந்தன்)

மலையகத்தில் முதல் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற எழுத்
தாளர். இன்றைய மலையக எழுத்தாளர்களுக்கு ஆதர்சமாக
இருந்தவர்களுள் தெளிவத்தை ஜோசப்பும் ஒருவர். தாம்
வாழ்ந்து பழகிய குழலை மிகவும் அநாயசமாகத் தனது படைப்
புகளில் சித்தரிக்கின்றார். (பேராசிரியர் - கைலாசபதி)

புதிய காற்று (திரைப்படம்) காலங்கள் (தொலைக்காட்சி
நாடகம்) வசனகர்த்தா.

கலைக்கோலம் - குன்றின் குரல் - போன்ற வானொலி (முன்
னால்) தயாரிப்பாளர்.

இயற் பெயர் : இ. ஆறுமுகம்

புனைபெயர் ; தமிழோவியன்

பிறப்பு ; 05-08-1938

கல்வி ; க. பொ. த

தொழில் ; களஞ்சியப் பொறுப்பாளர்

சார்ந்ததுறை : கவிதை - கட்டுரை - நாடகம்
இசைப்பாடல்

எழுத்துலக

பிரவேசம் ; 1957

இது வரை

எழுதியது ; ஐந்நூறுக்கும் மேற்பட்டக் கவிதைகள் - இரபத்தைந்திற்கு
மேற்பட்ட இசைப்பாடல்கள் - இருபதுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகள் - பதினைந்து நாடகங்கள்

நூல்கள் ; எழுத்தாளன் காகலி (இசைப்பாடல் நூல்)
வெளிவரவுள்ளவை - பாரதிதாசனின் கவிதைப் பண்பு
- புதுப்பிறவி (காவியம்)

குறிப்பு ; 1963 ஆம் ஆண்டு தெளிவத்தை வள்ளுவர் மன்றம் இவரது
இலக்கியப் பணியைப்பாராட்டி "தமிழ் எழுதும் கைகளுக்கு
தங்க மோதிரம்" என்று தங்க மோதிரம் அணிவித்துப்
பாராட்டியது.

வீரகேசரியில் தோட்ட பஞ்சரி நடத்திய முதலாவது
சிறுகதைப் போட்டியில் "வெறி" சிறுகதைக்கு ஆறுதல் பரிசு
'சுதந்திரன்' சிறுகதைப்போட்டியில் "வைராக்கியம்" சிறுகதை
ஆறுதல் பரிசு. "மலைபுரக" சஞ்சிகை நடத்திய சிறுகதை
போட்டியில் முதற்பரிசு.

எழுத்துலகில் ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுத்து வளர்த்தவர் ஏற்றம்மிகு. எஸ்.டி. சிவநாயகம் அவர்கள்

1988-தை மாதம் அக்கர்ப்பத்தனையில் நடந்த பாரதி
விழாவில் இவரது இலக்கியப்பணிக்குப் பரிசளித்துப்பாராட்டினார்.

இயற்பெயர் : என். எஸ். ஏ. கைய்யம்

புனைபெயர் : 'சாரணாகைய்யம்' அப்துல்-அல்-கைய்யம்
'புஷ்பதாசன்' 'நெடுங்கீரன்'

பிறப்பு : 23-05-1938

...கல்வி : பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியர்

தொழில் : ஆசிரியர், போதுணாசிரியர்

சார்ந்ததுறை : கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, ஆய்வு

எழுத்துலக

பிரவேசம் : 1960

இதுவரை

எழுதியது : எண்ணூறுக்கு மேற்பட்ட கவிதைகள், இருபத்தைந்திற்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகள், இருபது சிறுகதைகள், பத்து ஆய்வு கட்டுரைகள்.

நூல்கள் : குழந்தை இலக்கியம், குர்ஆன், வதீன், நபிகள் நாயகம், புது-மலர், சிறுவர்பாட்டு, நன்னபிமாலை, இவைகளை பேசினால் சிறுவர் சிறுகதைகள்

சஞ்சிகை : பதிப்பாசிரியர் "இக்பால் மலர்" (1964)
ஆசிரியர் - சிறுவர் பாரதி

பட்டம் : 'இலக்கியச்சுடர்' இந்து கலாசார அமைச்சு (1987)
'குழந்தைக்கவிஞர்' கீழ்க்கரை இஸ்லாமிய இலக்கிய கழகம் -1974

குறியீடு : அனைத்துலக இஸ்லாமிய இலக்கிய மாநாட்டில் (1979)
அற்புதத்தமிழினை வளர்ச்சிப்பற்றிய கட்டுரை சமர்ப்பிப்பு.

அச்சுவாகனம் ஏறயிருக்கும் நூல்கள் ;
ஆபிரகாம்லிங்கன், நபியின் கதை, கீதாஞ்சலி, சித்தார்த்தரின் கதை, யுகலீலைகள் எனது நினைவுகள், பெரியோர் வாழ்-விலே . . .

இயற்பெயர்: **பி. தமிழ்ச்செல்வன்
மாசிலாமணி**

புனைபெயர்: 'தமணி' - 'துறவி' - 'தசெமா'
'தேமோதரைச்செழியன்'

பிறப்பு : 20-04-1948

கல்வி : மறைக்கல்வித்துறை- திப்புளோமா
(இந்தியா)

தொழில் : மறைக்கல்வி போதனாசிரியர்

சார்ந்ததுறை: சிறுகதை-நாவல்-கவிதை-வானொலி,
மேடை நாடகம் - நடிப்பு - வில்லிசை

எழுத்துலகக்

பிரவேசம் : 1968

இதுவரை

எழுதியது : "ஓடத்தில் ஏறும் வண்டிகள்" நாவல். (வெளியிடவிருக்கும் தருணத்தில் 1983 இல் தீயில் சங்கமம்)
நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள், ஐநூறுக்கு மேற்பட்டக் கவிதைகள். ஐந்து ஆய்வுக்கட்டுரைகள், பல துணுக்குகள், ஐந்து வானொலி நாடகங்கள், இருபதுக்கு மேற்பட்ட மேடை நாடகங்கள்.

நூல்கள் : "ஓடத்தில் ஏறும் வண்டிகள்" (நாவல்)
உதிர்ந்தமலர்கள்"-கவிதைத்தொகுதி (அச்சில்)

சஞ்சிகை : "அமைதி" (1973) நிர்வாக ஆசிரியர்
"நவ உதயம்" ஆசிரியர்- (வெளியீடு)-ஊவா சமூகப் பொருளாதார மக்கள் முன்னேற்ற நிலையம் (உஸ்கொட்) பதுளை.

குறியீடு : இரண்டு சிறுகதைப்பேரட்டிகளின் பரிசு, இரண்டு கவிதைப் பேரட்டிகளில் பரிசு - பாராட்டுகள்

"தேன்மூல்லை" "தோழன்" போன்ற தென்னிந்திய சஞ்சிகைகளிலும் ஆக்கங்கள் பிரசுரம்.

இயற்பெயர் : கந்தையா
சதாசிவம்

- பிறப்பு ; 1942 புலோலி, புற்றளை.
 கல்வி ; மருத்துவத்துறை.
 தொழில் ; மருத்துவ அதிகாரி - டயர்பா மருத்
 துவ மனை. பண்டாரவளை.
 சார்ந்ததுறை ; சிறுகதை - நாவல் - கட்டுரை -
 வானொலி உரைகள்.

எழுத்துலகப்
 பிரவேசம் ; 1961. மரகதம், மாதசஞ்சிகைமூலம்

- இதுவரை
 எழுதியது ; மூன்று நாவல்கள்-இருபத்தைந்திற்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள்
 பத்திர்த மேற்பட்ட வானொலி உரைகள்.
 நூல்கள் ; 'நாணயம்' 'யுகப்பிரவேசம்' (நாவல்கள்)
 'யுகப்பிரவேசம்' 'ஓர் அடிமையின் விலங்கு அறுகிறது'
 (சிறுகதைத் தொகுப்பு)
 குறிப்பு ; அவரது படைப்புகள்பற்றி - 'ஆழ்ந்த சமூ + ஆய்வின் விளைவுகள்'
 டாக்டர் - நந்தி.

வாழ்க்கைச் சம்பவங்களை உருக்கமாகவும். நேர்மையாகவும்
 சித்தரிக்கும் கிறன் திறைய உண்டு - பேராசிரியர் க கைலாசபதி
 சொல்லும் பாணியில் ஒரு தனித்துவம், தனிநயம், கலாநுட்பம்
 தொனித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது - சிறுகதை இலக்கிய முன்
 னோடி திரு. சி. வைத்திலிங்கம்

இருமுறை தங்கப்பதக்கங்கள் பெற்றவர்.

இரண்டுமுறை சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றவர்.

கட்டுரையாக்கம் - நாடசுப்பிரத்யாக்கம் எப்பலற்றிற்கும் பல
 பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளார்.

இயற்பெயர் : கு. இராமநாதன்

புனைபெயர் : குமர்ர இராமநாதன்,
குறிஞ்சிக்கவிஞன், இளங்கோ

பிறப்பு : 04-10-1943

கல்வி : பீ. ஏ (இலங்கை)

தொழில் : கல்வி அதிகாரி

சார்ந்ததுறை; கவிதை - கட்டுரை - நாடகம் -
இசையமைப்பு - நடிப்பு - ஓவியம்

எழுத்துலகப்

பிரவேசம் ; 1965

நூல்கள் : கவிதை நூல் அச்சில்

இதுவரை

எழுதியது : இருநூறுக்கு மேற்பட்ட கவிதைகள், இருபதுக்கு மேற்பட்ட
நாடகங்கள், பத்துக்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகள்.

குறிப்பு : தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் புலமை
மிக்கவர்.

இருபதுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதிநெறிப்படுத்தியவர்.

இருபத்தைந்திற்கும் மேற்பட்ட கவியரங்குகளில் பங்கேற்றவர்.

பல நாட்டிய நாடகங்களைத் தயாரித்தளித்தவர்.

இயற்பெயர் : என்.பூபாலரத்தினம்

புனைப்பெயர் : 'நீலப்பாலன்' 'கல்முனை பூபால்'

பிறப்பு ; 14 04-1947

உள்வி ; க. பொ. ச. (உயர்தரம்)

தொழில் ; எழுத்தர் (கிளர்ச்)

சார்ந்ததுறை; கவிதை (சிறப்புத்துறை)
சிறுகதை, நாடகம்.

வானொலி நாடகம் இலக்கிய விமர்சனம்

எழுத்துலக

பிரவேசம் ; 1968

இதுவரை
எழுதியது ;

ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டகதைகள்,

நூல்கள் : தொகுப்பாளர் 'பாவலன்' (கவிதைத்தொகுதி)

குறிப்பு ; இதுவரை ஐந்து கவிதைப்போட்டிகளில் முதற்பரிசு,

தங்கப்பதக்கம், 1970-ம் ஆண்டில் மலேசியாவில் நடத்தப்
பட்ட கவிதைப்போட்டியில் தங்கப்பதக்கம்

தற்போது வானொலியில் "கவிதைக்கலசம்" நிகழ்ச்சியை
தொகுப்பாளிப்பவர்

அவரது பல கவிதைகள் சிங்கள மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்
பட்டுள்ளன.

யட்டை ; 'பாவரக'

ஒற்றுமை மாய்ந்திட்டால். . . .

- (பத்தனை - திலகா பழனிவேல்) -

மலையகம் எனும்கலைக் கூடம் - அதில்
மாடா யுழைக்குதோர் மாணிடக்கூட்டம்
நிலையகம் அன்னவர்க் கில்லை - என்றும்
நிம்மதி யென்றொரு வரங்கிட்ட வில்லை

தினம் தினம் உழைப்பினும் தேய்வு - இவர்
தேசத்தின் உயர்வில் தனிப்பெரும் பங்கு
மனம் வைத்து உயர்த்திட யாரும் - இங்கு
மாணிட தேயத்தில் துவைந்தவர் இல்லை

கட்சிகள் பெருகிட்டப் போதும் - இவர்
கட்டுக் கோப்புகள் சிதைந்ததே மிச்சம்
மிட்சியே இல்லாத வர்ழவு - இதை
மேலும் வளர்ப்பதால் மேவிடும் தாழ்வு

அலையெனப் பெருகிடும் துன்பம் - அது
அணைத்திட அன்னவர்க் கேது வலிமை
உலைவிட்ட கஞ்செனப் பொங்கும் - இவர்
உள்ளத்தின் வெந்தனல் பாரையே மாய்க்கும்

சான்ஏற முழஞ்சலுக்குதல் போலோ - தினம்
சலுக்கிப்பின் வந்துகண் நீரிக் மிதப்பார்
ஏன் இவர்க் கித்துன்பம் பாரீர் - எல்லாமே
எல்லாமே ஒற்றுமை மாய்ந்திட்ட தாலே !

பன்மைப் பண்பாட்டுக் கல்வி

சோ. சந்திரசேகரம் B. Ed, (Hon.) M. A. (Hiroshima)

(தலைவர் சமூக விஞ்ஞான பீடம் கொழும்புப் பல்கலைக் கழகம்)

இன்றைய பெரும்பாலான உலக நாடுகளைப் பன்மைச் சமுதாயங்கள் என அழைக்கலாம். வளர்முக நாடுகளிலும் வளர்ச்சியடைந்த கைத்தொழில் நாடுகளிலும் இவ்வாறான சமுதாயங்கள் காணப்படுகின்றன. பன்மைச் சமுதாயம் என்பது பல்வேறு வகைப்பட்ட பண்பாடுகளைக் கொண்ட பல்வேறு இன, மத, மொழிப்பிரிவினர்களைக் குறிக்கும். பல்வேறு நாட்டவர் ஒரு நாட்டில் சென்று குடியேறுதல், வர்த்தகம், தொழில் வாய்ப்பு காரணமாக மக்கள் வேறு நாடுகளுக்குக் குடி பெயர்தல் கைப்பற்றப்பட்ட ஒரு நாட்டில் அரசு தனது மக்களை அந்நாட்டில் குடியேற்றுதல் போன்ற பல்வேறு காரணங்களால் இவ்வாறான பன்மைச் சமுதாயங்கள் தோன்றின.

இவ்வாறான பன்மைச் சமுதாயங்களில் வாழுகின்ற ஒவ்வொரு இனத்தவரும் தமது மொழி, கலை, இலக்கியம் உட்பட்ட பண்பாட்டுத் தனித்துவத்தைப் பேணி வளர்க்க முற்படுகின்றனர். இது தவிர்க்கப்பட முடியாதது என்பதுடன் அரசாங்கங்களே முன்னின்று இவ்வாறான பன்மைப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு ஊக்கத்தையும் உதவிகளையும் வழங்க வேண்டியுள்ளது. இன்று வளர்முக நாடுகளில் மட்டுமன்றி வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலும் இவ்வாறான நிலை காணப்படுகின்றது. வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் ஒரு பொது மொழியையும் பொதுப் பண்பாட்டையும் ஏற்று பெரும்பான்மை மக்களுடன் கலந்து விடுவதால் சிறுபான்மையினருக்குப்

பல பொருளாதார வாய்ப்புகள் கிடைத்த போதிலும் அந்நாடுகளிலும் சிறுபான்மையினர் தமது தனித்துவத்தைப் பேணவே முற்பட்டனர். ஐக்கிய அமெரிக்காவில் வாழும் ஸ்பானியர், கனேடிய பிரஞ்சு மக்கள், சோவியத் யூனியன் சிறுபான்மையினர் என்று இதற்குப் பல உதாரணங்களைக் கூற முடியும்.

இவ்வாறு பல்வகைப்பட்ட பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு இடமளிக்கும் அதே வேளையில் நாட்டில் ஒருமைப்பாடு, இனங்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமை, தேசிய வாதம் என்பவற்றையும் வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் பல நாடுகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. தீவிர இனத் தேசிய வாதம் நாட்டின் பல தரப்பட்ட அபிவிருத்திக்குப் பாதகமாக அமையும் என்பதால் பல பண்பாடுகளின் வளர்ச்சிக்கும் இனத் தனித்துவத்திற்கும் இடமளிக்கும் அதே வேளையில் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணவேண்டும் என்ற கருத்தும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

சிறுபான்மைப் பண்பாட்டு குழுவினர் வாழ்ந்த பல்வேறு நாடுகளிலும் பல்வேறு துறைகளில்தமக்குப் பாரபட்சம் இழைக்கப்படுவதாகவும் அவர்கள் முறைப்பாடுகளைச் செய்தனர். குறிப்பாகக் கல்வித்துறை வசதிகளிலும் வாய்ப்புகளிலும் பாரபட்சம் காட்டப்படுவதாக அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினர்.

இவ்வாறான பின்னணியில் பன்மைப் பண்பாட்டுக் கல்விச் சிந்தனை இப்பிரச்சி

-னைகளுக்கான ஒரு தீர்வாக முன்வைக்கப் பட்டது. இச்சிந்தனையில் இரு அம்சங்கள் அடங்கும்.

- 1) சிறுபான்மைக் குழுவினர்களின் கல்வி மேம்பாட்டுக்கென வரையப் பட்ட கல்வி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களு-ம் செயற்பாடுகளும் பன்மைப் பண்பாட்டுக்கல்வி எனப்பட்டன.
- 2) சிறுபான்மை இனக்குழுவினரின் பண்பாடுகள், அனுபவங்கள் என்பவற்றை பெரும்பான்மை இனக்-கைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்குக் கற்பிப்பதும் பன்மைப் பண்பாட்டுக்கல்வியின் மற்றொரு அம்சமாகும்.

இச்சிந்தனை தோன்றிய மேலைநாடுகளான ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஐக்கிய இராச்சியம், கனடா, அவுஸ்திரேலியா என்பவற்றில் பல இனக்குழுவினர் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் யாவரும் அச்சமுதாயங்களுடன்முற்றிலும் ஒன்றிணைந்து வாழுகின்றனர் என்று கூறுவதற்கில்லை. இந்நாடுகளில் பின்பற்றப்படும் சனநாயக சித்தாந்தம் சகல மக்களும் பொருளாதார, சமூக, கல்வித்துறைகளில் சமத்துவ வாய்ப்புகளைப் பெறும் உரிமைகளை உறுதி செய்கின்றன. ஆயினும் இவ்வாறான சித்தாந்தங்கள் கொள்கையளவில் சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டிருந்த போதிலும் நடைமுறையில் இச்சிறுபான்மை குழுவினர்களுக்கு பாதுகாமான பாரபட்சமான கொள்கைகளை கடைப்பிடிக்கப்பட்டன. இந்நாடுகளின் சனநாயக அரசியல் கோட்பாடுகளும் மக்களின் கிளர்ந்தெழுந்த அபிவிருத்திகளும் பல்வேறு பாரபட்சக் கொள்கைகளும் மேற்கு நாடுகளில் 1960 களிலும் 1970 களிலும் குடியியல் உரிமை இயக்கங்களும் இனங்களின் தனித்துவத்தைப் பேணும் இயங்கங்களும் தோன்றக் காரணமாயின.

பாடசாலைக் கல்விச் சீர்திருத்தம் இவ்வியக்கங்களின் முக்கிய இலட்சியமாயிற்று ஐக்கிய அமெரிக்காவில் வாழ்ந்த ஆபிரிக்கர்

களும் ஐக்கிய இராச்சியத்தில் வாழ்ந்த ஆசியர்களும் கனடாவில் வாழ்ந்த இந்தியர்களும், பாடசாலைகள் தமது பண்பாட்டைப் பற்றியும் வரலாற்றை பற்றியும் மேலதிகமாகக் கற்பிக்க வேண்டும் என்றும் பாடநூல்களில் ஒரு இனத்தவருக்குச் சார்பாகக் காணப்பட்ட அம்சங்கள் நீக்கப்படல் வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளை விடுத்தன அத்துடன் சிறுபான்மை இனக்குழுவினர்களின் மொழிப்பாரம்பரியங்களையும் அவர்களுக்கே உரிய தனித்துவப் பண்புகளையும் பிரதிபலிக்கும் மொழிக்கல்வி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் அறிமுகம் செய்யுமாறு அவர்கள் வேண்டினர். இதனைத் தொடர்ந்து ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஐக்கிய இராச்சியம், அவுஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளில் இக்கோரிக்கைகளுக்கு செவிசாய்த்து, பல புதிய பாடசாலை நிகழ்ச்சித் திட்டங்களும் பயிற்சி நெறிகளும் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. இவ்வாறான பல்வகைப்பட்ட கல்வி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களுடைய நோக்கங்களும் உள்ளடக்கங்களும் மட்டுமன்றி அவற்றின் பெயர்களும் பல்வேறு வகைப்பட்டனவாக அமைந்தன எடுத்துக் காட்டாக,

- இனக்குழு ஆய்வுகள் (Ethnic Studies)
- பல இனக் கல்வி (Multiethnic Education)
- இரு மொழி, இரு பண்பாட்டுக் கல்வி (Bilingual and Bicultural Education)

— கலப்புப் பண்பாட்டுக் கல்வி என்ற பல பெயர்களில் இந்நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டன வெவ்வேறு பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டாலும் இவ்வனைத்து கல்வி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களும் பன்மைப் பண்பாட்டுக்கல்வி எனப் பொதுவாக அழைக்கப்பட்டன. ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும், கனடாவிலும் இப்பொதுப் பெயர் பெரிதும் கையாளப்படுகின்றன.

ஐக்கிய அமெரிக்காவில் பன்மைப் பண்பாட்டுக் கல்வி என்பது ஒரு பரந்த கருத்தில் சிறுபான்மை இனக்குழுவினர்கள் உடற் குறைபாடுடைய பிள்ளைகள், சமயப் பிரிவினர்கள், குறைந்த சமூக பொருளாதார வகுப்பினர் போன்றோர் தொடர்பான கல்விச் சீர்த்திருத்தங்களை கருதும். இவ்வாறு பரந்த பொருளில் இச் சிந்தனை பயன்படுத்தப்படும் நாடுகளில் சிறுபான்மை இனக்குழுக்களின் கல்வி மேம்பாட்டுக்கான நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் "பல இனக்கல்வி" எனப் பெயர் பெறுகின்றன; சிறுபான்மை இனக்குழுக்கள் பற்றிய விஞ்ஞான ரீதியான ஆராய்ச்சிகள் "இனக்குழு ஆய்வுகள்" எனப்படுகின்றன

பன்மைப் பண்பாட்டுக் கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் சிறுபான்மையின மாணவர்களின் கல்வித் தேர்ச்சியை மேம்படுத்தப் பாடசாலைகள் உதவ வேண்டும் என்றும் இவ்வினத்தவர்களின் பண்பாடுகளைப் பற்றிப் பெரும்பான்மையான மாணவர்கள் மேலும் அறிவு பெறவழிவகை செய்தல் வேண்டும் என்றும் கூறுவர். ஆயினும் இந்நோக்கங்களை எவ்வாறு அடைந்து கொள்ள முடியும் என்பது பற்றி இவர்களிடம் ஒத்த கருத்து இல்லை. ஒரு சாரார் இனக்குழுக்களின் பண்பாடு பாட ஏற்பாட்டில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றிணைந்த அம்சமாக இருக்க வேண்டும் என்பர். மற்றொரு சாரார் இவ்வம்சத்தை அதிகமாக வலியுறுத்தினால் தேசிய பண்பாடும் ஒருமைப்பாடும் பாதிக்கப்படும் என்றும் இனங்களுக்கிடையே பிரிவு மனப் பான்மை வளர தேரிடும் என்றும் கூறுவர்.

பன்மைப் பண்பாட்டு வாதிகள் இனத்தனித்துவத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் அடையாளங்கள் நவீன சமூகங்களுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்றும் இவையே இனக்குழு உறுப்பினரின் நடத்தைகளில் முக்கிய செல்வாக்குகளைச் செலுத்துகின்றன என்றும் வாதிடுவர்; இக்கருத்தின் படி நவீன சமூகங்களில் சமூக, பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்காக ஒவ்வொரு

இனக்குழுவினரும் போட்டியில் ஈடுபடுகின்றனர்; எனவே தனியாட்கள் தமது இனக்குழுக்களில் ஈடுபாட்டை வளர்த்துக் கொள்வது முக்கியமானது; சமூக, அரசியல் சீர்திருத்தங்களுக்காக செயற்படும் வகையில் தமது திறங்களையும் உள்பாங்குகளையும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்; இப்பன்மைக் கோட்பாட்டுவாதிகளின் கருத்தின் படி இனக்குழுக்களின் அரசியல், சமூக அபிலாசைகள், பண்பாடுகள், மரபுவழி அறிவுச் சிந்தனைகள் என்பவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் பாடசாலைப் பாட ஏற்பாட்டில் அடிப்படையான சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படல் வேண்டும்.

இனக் கலப்புவாதிகள் எனப்படுவோர் பல்வேறு இனங்களும் தமது தனித்துவத்தை இழந்து பெரும் பான்மையினத்துடன் கலந்து ஒரினமாகிவிட வேண்டும் என்ற கருத்தை முன்வைப்பவர்கள் இவர்களுடைய சிந்தனையின்படி, நவீனமயமாக்கப்பட்ட நாடுகளில் இனத்துவம், இனத்தனித்துவம் என்பன வலிமை வாய்ந்தன என்ற கருத்தை ஏற்பதற்கில்லை; இதற்கு மாறாக வளர்ந்து வரும் நவீன சமுதாயங்களில் இனத்துவம் சார்ந்த அபிமானங்கள் தற்காலிகமானவை; நவீன மயமாக்கம், கைத்தொழில் மயமாக்கம் என்பவற்றின் விளைவாக இனத்தனித்துவமும் இனவேறுபாடுகளும் மறைந்து போகும் கைத்தொழில் மயமாக்கப்பட்டுள்ள நாடுகளில் தனியாட்கள் வார்க்க சார்புடையவர்களாக இருப்பார்களேயன்றி இனச் சார்புடையவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள்; அதி நவீன சமுதாயங்களில் பல இனத்துவங்களுக்கும் குறுகிய இனச்சார்புகளுக்கும் இடமில்லை; தேசிய அரசுகளின் உயரிய இலட்சியங்களை அடைந்து கொள்ள ஒரே வழி சகல இனத்தவர்களும் தனியாட்களும் பொதுவாக தேசிய பண்பாட்டொன்றைப் பெறும் வகையில் முழுமையான சமூகமயமாக்கத்துக்கு உள்ளாக்கப்படல் வேண்டும்; எனவே அவர்களுடைய கருத்தின்படி, பாடசாலைகள் இவ்வாறான முறையில் மாணவர்கள் ஒரு பொதுப் பண்பாட்டைக் கைகொள்

னும் வகையில் கல்வி வழங்கும் நிறுவனங்களாக மாறவேண்டும்.

இவ்விரு சிந்தனைகளுக்கும் இடைப்பட்ட முறையிலான கருத்துக்களைக் கொண்டோராக விளங்குபவர்கள் பல்லினக் கோட்பாட்டுவாதிகளாவர். இவர்களுடைய கருத்தின்படி, நவீன சமுதாயங்களில் இனத்தனித்துவம், இனத்துவம் என்பவற்றின் செல்வாக்கினை மிகைப்படுத்திக் கூற முடியாது; இச்சமுதாயங்களில் வாழும் பல்வேறு சிறுபான்மை இனக்குழுக்களும் முற்றாக பொதுத் தேசிய பண்பாட்டை உதறித்தள்ளி விட்டு தனித்துவ இயல்புகளுடன் வாழ்வதில்லை; அதே வேளையில் தனியாட்கள் இனச்சார்புடையோராய் இருப்பதையும் நவீன சமூகங்களில் இனத்துவத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் குறைத்து மதிப்பிட்டு விடமுடியாது. இச்சமுதாயங்களில் வாழ்வோர் இனத்துவத்தில் மட்டுமல்லாது நாட்டுப்பிரஜைகள் என்ற முறை-

யில் தேசிய பண்பாட்டிலும் ஈடுபாடு கொண்டவராக உள்ளனர்; இந்நிலையில் மாணவர்கள் தமது இனக்குழுவிலும் தேசிய பண்பாட்டிலும் இனைந்து வாழ்வதற்குத் தேவையான உள்பாங்குகளையும் திறன்களை வளர்த்துக் கொள்வதற்கான முறையில் பாடசாலைகள் பாட ஏற்பாட்டை ஒழுங்கு செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறான பன்மைப் பண்பாட்டுக் கல்வி தொடர்பான பல்வேறு பட்ட முரண்பட்ட கருத்துக்கள் பாடசாலைப் பாட ஏற்பாட்டுச் சீர்திருத்தங்களில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. ஆயினும் பன்மைப் பண்பாட்டுக் கல்வி, பாட ஏற்பாட்டில் வலுவான இடத்தைப் பெற்ற பின்னர் இவ்வாறான கருத்து முரண்பாடுகள் குறைந்து ஒரு பொதுக் கருத்து ஏற்பட வாய்ப்புண்டு என்பது இத்துறை சார்ந்த அறிஞர் கருத்தாகும்.]

ஆக்க இலக்கியமும் வாழ்வியலும்

'இலக்கியவித்தகன்' புலோலியூர் க. சதாசிவம்

மனித உணர்வுகள் புற உலக நிகழ்வுகளால் பாதிக்கப்படுகிறது. அவ்வுணர்வுகளின் தாக்கங்களை வெளிக்கொணர மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட ஆக்கமே கலை. மனிதனால் படைக்கப்படுவது கலை. கலை பலவடிவங்களில் அமைகிறது. ஓவியம், சிற்பம், இசை, நடனம், கவிதை, புனைகதை, நாடகம், திரைப்படம் இன்னோரென்னவற்றை கலைவடிவங்களுக்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். தான் அனுபவித்த உணர்வினை எந்தளவிற்கு கலைஞன் தன் படைப்பின் மூலம் வெளிப்படுத்தி பிறரோடு பகிர்ந்து கொள்கிறானோ அந்தளவிற்கே அவனது வெற்றி அமைகிறது.

கலைவடிவங்கள் சில கண்களால் கண்டு சுவைக்கக்கூடியவை ஓவியம், சிற்பம் கூத்து இவ்வகையைச் சேர்ந்தவை செவியினால் கேட்டு இன்பம் அடையும் கலைவடிவங்களானவை இசையுடன் சம்பந்தப்பட்டவை. கண்களாலும், ஒலிகளாலும், சைகைகளாலும் சமூகத்தோடு தொடர்பு கொண்ட மனிதன் காலப்போக்கில் குகைகளில் கீறிய வடிவங்களை, எழுத்தாக மாற்றி தொடர்பு சாதனமாக்கினான் நாகரீக வளர்ச்சியில் அச்சுவாகனம் அருந்துணை நின்றது ஆக்க இலக்கியம் புதுவடிவம் எடுத்தது கவிதை, காவியம், புனைகதை, கட்டுரை ஆகியன புதுப்பொழிவு அடைந்தன. பிறரின் உணர்வுகளையும் அனுபவங்களையும் மனிதன் தானே படித்து, அறிந்து, உணர்ந்து பயன்பெறு நிலை அடைந்தான்.

ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் படைப்பாற்றல் உள்ளது. தனது உணர்வுகளுக்கு வடிவம் தரும் ஆற்றலும் மற்றவர்களது ஆக்கங்களை நுகர்ந்து புரிந்து சுவைக்கும் திறனும் மனிதனிடம் மட்டும் உள்ள தனிச்சிறப்பாகும். மனிதன் ஒரு சமுதாயப் பிராணி, தன் தேவைகளுக்காக கூட்டாக சமூகமாக வாழவேண்டியுள்ளது. இந்நிலையில் தான் கண்டு கேட்ட அனுபவங்களை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்கிறான்.

கலைகளின் பண்பு பணிபற்றிய நுட்பங்களைக் கற்காமலே கலைஞர்கள் கலைகளைப்படைப்பதையும், சாதாரண மக்கள் அவற்றை சுவைப்பதையும் நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். இதுவே கலையின் தனிச்சிறப்பு. காரணம் கலைகள் யாவும் மனித அனுபவங்களின் தொகுப்பு வாழ்வியலின் வெளிப்பாடு. துன்ப உணர்வுகள் ஒப்பாரிப்பாடல்களிலும், மகிழ்ச்சிப் பிரவாகம் தாலாட்டுப்பாடல்களிலும் கூட்டு இசையுடன் கூடிய ஒலிகள் உழைப்பின் அசைவுகளிலும் வெளிவருவன, இயல்பாக எழும் உணர்வுகளின் கலைவடிவவெளிப்பாட்டிற்கு நல்ல உதாரணங்களாகும்.

ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாவின் பொருளாக அமைவது மனிதவாழ்வாகும். இதனை அறிவியல் அணுகுமுறையில் நோக்குவோம். மனிதன் தனது வாழ்வினை விடயல் பொருளாகக்கொள்ளும் போது மனிதன் தன்னை புறநிலைபடுத்திப் பார்த்து தன்னை இனம் கண்டுகொள்கிறான்.

மனிதனை மனித நிலைப்படுத்துகிறான். கலைப்படைப்பு என்பது மனிதனுக்குக் கூடாக வந்து மனித நிலையைக் காட்டுகிறது. ஆகவே ஆக்க இலக்கிய கர்த்தா கற்பனை உலகில் சஞ்சரிப்பவன் என எண்ணுவதும் கலைஞன் தெய்வீகபிறவி என்பதும் பொய் மையானது என்பது புலப்படுகிறது. உண்மையில் ஆக்க இலக்கிய கர்த்தா ஒரு சமூக விஞ்ஞானியாவான். மனிதனது அனுபவ உணர்வுகள் உற்பத்திக்கருவிகள், கலை உடிகளான ஆகிய இரு சக்திகளாக வெளிப்படுகின்றன. உற்பத்திக்கருவிகள் மனிதனது புறத்தேவையான உணவு, பாதுகாப்பு, உடை, வீடு, நுகர் பண்டங்கள் ஆகியவற்றை மேலும் படைக்க உதவுகின்றன, இதனால் ஈடுபட்டிருக்கிறான் விஞ்ஞானி. கலைவடிவங்கள் மனிதனது அக உணர்வுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து அவனது ஆக்க சக்திக்கு மேலும் உந்து சக்தியாக உதவுகிறது. இதனால் ஈடுபட்டிருக்கிறான் ஆக்க கர்த்தா. வாழ்க்கை, உழைப்பு என்ற தொடர் இயக்கத்தில் விஞ்ஞானியும், கலைஞரும் துணை நிற்கின்றனர்.

ஆக்க இலக்கிய கர்த்தா தனது படைப்பை ஆக்கி அளிக்கும் போது சமுதாயத்தோடு தொடர்பு கொள்ளத் தொடங்கி விடுகிறான். தரமான ஆக்க இலக்கியம் வாழ்வின் இன்ப துன்ப உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி வாழ்விற்கு விளக்கம் தருகின்றது.

ஆக்க இலக்கியத்தின் உயர்நிலை உலகானுபவமாகும். மக்களுடைய எண்ணங்களையும் நடைமுறைகளையும் யதார்த்தத்திற்குப் புறம் போகாது கித்தரித்து காரணகாரிய தொடர்புகளை எடுத்துக்காட்டுவதன் மூலம் வாழ்க்கைக்கும், இலக்கியத்திற்கும் உள்ள அந்தியந்த பிணைப்பு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

தற்கால இலக்கியம் பலவகையான வாழ்க்கை அனுபவங்கள் உடையவர்களால் படைக்கப்படுகிறது. ஓர் இலக்கிய கர்த்தா

வின் ஆக்க முயற்சிக்கு கூடுதலான உலகியல் அனுபவமும் சமுதாயத்தின் இயக்கவியல் பற்றிய அறிவும் இருப்பது அவசியமாகும். யதார்த்த வாழ்க்கையின் அனுபவ உண்மைகளை விஞ்ஞான பூர்வமாக அணுகிப் படைக்க வேண்டும். இதற்கு சமூகவியல், மானிடவியல், வரலாற்றியல், அரசியல், உளவியல் ஆகிய அறிவியல் துறைகளைப்பற்றிய அறிவு ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாவிற்கு இன்றியமையாததாகும். ஆக்க இலக்கியம் படைப்பவர்கள் புதிய சூழல்களையும், புதிய அனுபவங்களையும் தேடிச் சென்று வாழ்ந்து, அனுபவித்து தமது ஆக்கங்களை படைப்பதன் மூலம் இலக்கியப்பொருளை ஆழமும் அகலமும் உடையதாக்கலாம். ஒரு சமூகத்தின் குடும்ப அமைப்பு, நம்பிக்கை, சடங்குகள் சம்பிரதாயங்கள் ஆகியவை பற்றிய தேர்ந்த அறிவு ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாவிற்கு இருக்கவேண்டும்.

ஆக்க இலக்கியம் கருத்து வடிவைவிட உணர்ச்சிவடிவத்திலேயே முகன்மையாக வாழ்க்கைக்கு விளக்கம் தருகிறது. ஆகவே உள்வியல் சார்புடையதாக ஆக்க இலக்கியம் அமையவேண்டியது அவசியமாகிறது. மனித நடத்தை பற்றிய ஆய்வே உளவியல் என்பர். மனித நடத்தையின் இயல்பான வெளிப்பாடே கலை இலக்கியம், வாழ்வியலில் மனித உறவுகள் பற்றி அறிவதற்கு உளவியல் துணையாக அமைகிறது.

புனைகதை இலக்கியத்திலுள்ள பாத்திரங்களுடன் பரிச்சயமாவதன் மூலம் மனித நடத்தையை நுனித்து நோக்கவும் ஆழமாக புரிந்து கொள்ளவும் வாசகர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. பாத்திரங்களில் குணசித்திரங்களையும் சூழலையும் அறிந்து கொள்வதின் மூலம் நம்மைச் சுற்றியுள்ள சமுதாயத்தின் இயக்கப் பாட்டை உணர்ந்து கொள்கிறோம். பாத்திரங்களின் மன ஓட்டமும் மன ஆய்வும், பாத்திர வார்ப்பும் வளர்ச்சியும் வாழ்வியலின் கூறுகளல்லவா! ஆக்க இலக்கியத்தை படிக்கும் போது நாம் எமது தனித்துவத்தை இழந்து

அது தரும் அனுபவத்தில் ஒன்றிவிடுகிறோம் பாத்திரங்களுக்கு ஏற்படும் இன்ப துன்ப அனுபவங்கள் எம்மையும் பாதிக்கின்றன. சில வேளைகளில் செயலுக்கத்தையும் ஏற்படுத்தலாம். ஆகவே மனித இனத்தின் வளர்ச்சியிலும் முன்னேற்றத்திலும் அக்கறை கொண்ட ஆக்க இலக்கிய கர்த்தா பொறுப்புணர்ச்சியுடன் செயலாற்றுகிறான்.

சமூகத்தில் தனி மனிதன் ஒரு அங்கமாகும். சமூக உறவுகளில் தனி மனிதனது பங்களையும் சமூக அமைப்பையும் கலைஞன் நுணுக்கமாக நோக்க வேண்டும். சமூக உளவியற் காரணிகளை தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளும் போது சமூக அமைப்பு பற்றிய ஆழமான விளக்கம் உண்டாகும்.

வாசகனின் சிந்தனை ஊற்றுக்கும் அனுபவத் தொழிற்பாட்டிற்கும் வழிவகுப்பது கலைப்படைப்பின் ஒரு முக்கிய டன்பும் பயனுமாகும். ஆகவே தான் "நல்லதோர் சிறுகதையைப் படித்து முடித்

ததும் சிந்திக்கத் தொடங்குகிறோம்" என புதுமைப் பித்தன் குறிப்பிட்டார் போலும்.

ஆக்க இலக்கியம் வாழ்க்கையின் விளக்கமாக அமைகிறது. வாசகன் தனது அனுபவத்திற்கும், ஆற்றலுக்கு ஏற்றவாறு அதனை விளங்கிக் கொள்கிறான். இப்பண்பு வாசகனுக்கு தனது சொந்த வாழ்க்கையைப் பற்றி விளங்கிக் கொள்வதற்கு உதவும் பொழுது நல்லதோர் பயனாக அமைகிறது.

ஆக்க இலக்கியகர்த்தா சமுதாயத்தைப் பற்றி கூறும் தகவல் வாழ்க்கையில் நம்பிக்கையும் பற்றும் உள்ளதாக அமையவேண்டும். இலக்கிய ஒளியில் சமூகத்தைத் தரிசிக்கும் பொழுது நெஞ்சில் உரமும் நேர்மைத் திறனும் இருக்க வேண்டும். இலக்கியம் மானிடவாதத்தின் வெளிப்பாடாக, மனித இதயத்துள் புதைந்திருக்கும் மானிடத்தை உணர்வால் நேசிக்க, மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கு கருவியாக அமைய வேண்டும். இந்நிலையில் ஆக்க இலக்கியம் சமூகத்தின் ஆத்மாவாகிறது.

கவிதை பிறப்பது -- ஒரு பிரசவ வேதனை

கவிதை பிறக்கும் சமயம் பாரதி பிரசவ வேதனைப் படுவார். ஷரிக-க-காமா என்று வாய்க்குள்ளே பாடுவார். புதிய பாட்டுக்கு ஸ்வரம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் என்று பக்கத்திலுள்ளவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் தாம் படும் வேதனையைக் கண்டவர் பார்த்து நகைக்க அவர் விரும்ப மாட்டார். உற்ற நண்பர் எவரையேனும் கூட்டிக் கொண்டு கிருஷ்ணசாமி செட்டித் தோட்டத்திற்கோ (புதுவை) வில்வியனூரில் உள்ளதோர் தோட்டத்திற்கோ போய் விடுவார்.

இயற்கையழகில் தம்மை மறந்து விடுவார். மரத்தை வெறித்துப் பார்ப்பார்; மடுவை உற்று நோக்குவார். வானத்தை நிமிர்ந்து பார்ப்பார், மார்பை முன்னே தள்ளி, காலால் தாளம் போட்ட வண்ணம் புதிய பாட்டின் ஸ்வரங்களை உரக்கப் பாடுவார். பாட்டு சரியாக வந்தால் போச்சு, வராவிட்டால் பூமிக்குப் பலமாக ஓர் உதை! மெளனம் "சொல் ஆழி வெண்சங்கே!" என்று கூப்பாடு அல்லது "மத்தகஜம் என வளர்த்தார்" என்ற தாயுமானவர் கண்ணி. மீண்டும் ஸ்வரங்களைப் பாடுதல். முடிவில் பாடல் வெற்றிகரமாய் வெளி வரும். ஆனந்தம், பேரானந்தம்! பாரதியின் மெலிந்த உடலில் இருக்கும் அத்தனை உயிரையும் பிழிந்தெடுத்தது, அமிர்த வெள்ளமாய்க் கொட்டுவாள் கவிதா தேவி!

தமிழிலே தொழில்நுட்ப விஞ்ஞானம்

பேராசிரியர் சி. இல்லைநாதன்

(தமிழ்த்துறை தலைவர் - பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்)

தாய்மொழி மூலம் கல்வி கற்பதே மனிதனின் சுய சிந்தனை வளர்ச்சிக்கும் ஆக்கபூர்வமான ஆராய்ச்சிப் பெருக்கத்துக்கும் உதவும் என்று மொழியியல் உளவியல் அறிஞர் கருதுவர். எமது நாடு ஆங்கிலக் குடியேற்ற ஆதிக்கத்தினின்றும் விடுதலை பெற்றுத் தன்னைப் பன்முகமாகவும் சீராக -கி வளர்த்துக்கொள்ளும் தேசிய விழிப்புணர்ச்சிக்கு ஆட்பட்ட வேளையிலே பல் துறை அறிவையும் தாய் மொழி மூலம் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற தேவை தவிர்க்க முடியாத வகையில் உருவாயிற்று.

தற்காலக் கல்வியைத் தமிழ் மூலம் கற்கவேண்டுமென்ற குரல் கேட்ட போது, உயர்மட்டப் பதவி வகித்த பல தமிழ்ப் பெருமக்களும் தலைவர்களும் அதனை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தனர். ஆங்கிலத்திலேயே தற்காலக் கலைகளைக் கற்றும், பிரயோகித்தும், கைமாறு பெற்றும் பழகி விட்ட அவர்களால் விஞ்ஞானத் தொழில் நுட்பக் கருத்துக்களைத் தமிழிற் கற்பதென்பது எண்ணிப் பார்க்க முடியாத ஒன்றாக இருந்தது.

தினந்தினம் ஆங்கிலத்தில் வெளிப்படும் கருத்துக்களையும் விளக்கங்களையும் தமிழில் எவ்வாறு மொழி பெயர்த்து முடிப்பது, நாளொரு வண்ணம் வளரும் விஞ்ஞானத்தை ஆங்கிலத்துக் கீடாகத் தமிழில் வளர்த்துக் கொள்ள முடியுமா என்றெல்லாம் அவர்கள் மலைத்துப் போய் நின்றனர். ஆயினும், தமிழிற் கற்றுவிட்டு ஏனைய மொழிகளின் மூலம் கற்போருடன் சம நிலையில் நின்று உத்தியோகத்துக்குப் போட்டி போடுவது எவ்வாறு, வெளிநாடுகளிற் சென்று சம்பாதிப்பது எவ்வாறு என்பவையே பாரதூரமானவையாக

அவர்களால் எழுப்பப்பட்ட கேள்விகளாகும்.

இவை ஒன்றை மிகத் தெளிவுபடுத்தின -வென்பதை மறுக்கமுடியாது. அதாவது விஞ்ஞானத் தொழில்நுட்ப அறிவையெல்லாம் வெகு காலமாக வாசித்தறிந்திட வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்ட ஆங்கிலக் கற்றவர்கள் அவ்வறிவினால் ஆகக் கூடிய பயனாக கருதியது உத்தியோக உயர்வு பெறுவதனையே. இவ்வேகாதிபத்திய கால மதிப்பீட்டுக்குப் பழக்கப்பட்டவர்கள் தம்மைச் சுற்றி வாழ்ந்த மக்களின் நிலையினையும் அபிலாஷைகளையும் உணர்ந்திருந்ததாகவோ, தாம் பெற்ற கல்வியின் பயன் தமது நாட்டு மக்களிடையே கவற வேண்டுமென்று எண்ணியதாகவோ தெரியவில்லை.

அது எவ்வாறாயினும், ஆங்கிலத்திலே தான் விஞ்ஞானம் அறியப்படக் கூடியது என்று அவர்கள் பலர் நாண்டுகொண்டு நின்ற போதிலும் கால நதியின் கதியினைக் கட்டுப்படுத்த அவர்களது கரங்களுக்கு முடியவில்லை. தமிழ்மொழி மூலம் விஞ்ஞானம் கற்கும் நிலை நமது நாட்டில் எதார்த்தமான ஒன்றாகிவிட்டது. இன்று அவ்வாறு கற்கும் போது பல இடர்கள் ஏற்படுவது உண்மையே. பிறந்தவுடனே பிள்ளை எழுந்து நடமாடினால், தெளிவாகப் பேசினாற் பெற்றவர்களுக்கு மிக மகிழ்ச்சியாகத்தான் இருக்கும். அதுபோல இன்றைக்கே சகல விஞ்ஞானச் சொற்களும் நூல்களும் இதழ்களும் தமிழிற் பொருந்தி விட்டால் ஆறுதலும் ஆனந்தமும் ஏற்படும். இன்று நிலை அவ்வாறில்லை என்ற உண்மையை ஒத்துக்கொண்டு பிரச்சினைகளை எதார்த்த வழியில் அணுகுதல் வேண்டும்.

தமிழில் விஞ்ஞானக் கல்வியை வளர்ப்பது சாத்தியமில்லையென்றும் அதற்கு வேண்டிய இலட்சணம் ஆங்கிலத்திற்கே உண்டென்றும் வெறும் பரதேசிப் பேச்சுப் பேசாமல், அதே வேளையில் என்றுமுள் எங்கள் தேன் தமிழுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று தமிழைப் பரதேசியாக்கும் புரவல மனப்பான்மையும் கொள்ளாமற் கண்ணுக்கு முன்னுள்ள பிரச்சினைகளை ஆழவகல நோக்கி, விஞ்ஞானம், மொழியாகிய இரண்டின் சக்தியையும் பயன்பாட்டையும் தக்கவகையில் அறிந்து செயற்படவேண்டும்.

தமிழில் விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு அத்தியாவசியமான அளவு எழுத்துக்களும் சொற்களும் சஞ்சிகைகளும் இல்லையென்று கூறப்படும் அதே வேளையில், விஞ்ஞானத்தரம் வாய்ந்த தமிழ் நூல்கள் விற்பனையாவதில்லை என்றும் கூறப்படுவதை இன்று நாம் காண்கிறோம். இதிலிருந்து பெறப்படுவது யாதெனில், தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியில் விஞ்ஞான அறிவும் ஆர்வமும் வேண்டியளவு இன்னமும் வளரவில்லை என்பதேயாகும். விஞ்ஞானத் துறையிலே தமிழ் மக்களின் அறிவும் உணர்வும் ஆழம் பெறும் போதுதான் அவர்களது பரிவர்த்தனைக் கருவியாக தமிழ் மொழியும் காதல், வீரம், அறம், சமயத்தத்துவம் முதலிய துறைகளிற் பெற்றது போன்ற வெளியீட்டுச் சக்தியினை விஞ்ஞானச் சிந்தனைத் துறையிலும் பெறும்.

விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்குச் சாதகமான தொழிற் புரட்சி எமது தேசத்தில் நிகழவில்லை. மேலை நாட்டுச் சிந்தனைகளை இங்கு கொண்டந்த மேனாட்டாரும் தமது சந்தைகளாக எமது நாடுகளை வைத்திருக்கவும் அதற்கு ஏற்ற அரசு நிர்வாக சேவகர்களை உற்பத்தி செய்யவும் முனைந்தனரேயன்றி விஞ்ஞானத் தொழில் நுட்ப அறிவினையும் வேட்கையினையும் எமது மண்ணில் விதைத்து விளைக்க விரும்பவில்லை. அவர்கள் ஆக்கிய பொருட்களும் நூல்களுமே இங்கு விற்கப்பட்டன. ஆங்கி

-லம் கைவந்த சிலர் மட்டும் ஆங்கில நூல்களையும் சஞ்சிகைகளையும் படித்தறிய முடிந்தது. அவ்வாறு படித்தவரும் அரசு நிர்வாக, ஆசிரியத் தொழில்களுக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டனரேயன்றி இங்கு விஞ்ஞானமும் தொழில் நுட்பமும் வளர்ப்பயன்படவில்லை. மொத்தத்தில் விஞ்ஞான அறிவு எம்மக்களுக்கு அந்நியமான ஒன்றாகவே விளங்கியது. அத்துறையில் அநேகர் படித்ததும் விந்தைகளை அறிந்து கொள்ளும் ஒருவித வேடிக்கை பார்க்கும் மனப்பான்மையுடனாகும்.

சுதேசிகளுக்குள்ளும் விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப வல்லுனர் சிலர்தோன்றினாலும் அவர்களது அறிவைக் கொண்டு உற்பத்தி வளர வழியில்லாது போயிற்று. ஆகாய விமானம் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட ஐந்தாறு ஆண்டுகளிற் சென்னையிலும் விமானம் செய்யும் முயற்சி கைகூடியதாயினும் அத்தொழில் வேறன்றி வளர ஏற்ற பொருளாதார அரசியற் சூழல் வாய்க்கவில்லை.

முற்காலத்தே தமிழ் நாட்டிற் சிறந்த சிற்ப, கட்டிட, ஓவிய வேலைப்பாட்டு நுட்பங்களுக்குச் சான்றாக இன்றும் எழுந்து நிற்கும் கோபுரங்களும் கட்டிடங்களும் சிலைகளும் தோன்ற ஏதுவாகவும் சாதகமாகவும் அமைந்தது போன்ற ஒரு சூழல் இக்காலத்தே வாய்க்காது போய் விட்டது துர்ப்பாக்கியமே.

விடுதலை கிடைத்து விழித்தெழுந்த பின்னரே எமது ஆற்றாமையும் பற்றாமையும் வர்ப்புக்கும் வளர்ச்சிக்கும் தடங்கலர்க இருப்பதனை உணரத் தலைப்பட்டோம். அதற்குள் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளின் வசதிகளுக்கும் மதிப்பீடுகளுக்கும் பழக்கப்பட்டவர்களாகி விட்டோம். அவ்வாறு பழக்கப்பட்ட வசதிகளையும் வாய்ப்புக்களையும் நாமே நம்முள் ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியாத நிலையில் - அதே வேளையில் அந்நிலையின் தார்ப்பரியத்தினையும் உணராது தடுமாறுகின்றோம் எத்தனையோ விஞ்ஞான உற்பத்திகளும்

கருவிகளும் உண்மைகளும் இன்று எமது வர்ப்புக்கு அத்தியாவசியமர்கவுள்ளன ஆனால் அவற்றையெல்லாம் வெளியேயி-ருந்து பெறப்போதிய செலர்வணி இல்லை. இந்நிலையில் நாமே அவற்றைப் பயிலவும் படைக்கவும் வேண்டிய தேவை தோன்றி-யுள்ளது. இந்தத் தேவையின் நிர்ப்பந்தமே வளர்ச்சிக்கும் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களுக்-கும் காலாயமையவியலும். இத்தேவையை நாம் பூர்த்தி செய்யாதவரை தமிழின் நிறைகுறை பற்றிப் பேசுவதில் அர்த்த-மில்லை.

தமிழ் மொழியானது தமிழ்ச் சமூகத்-தின் சிந்தனை, பண்பாட்டு வளர்ச்சியினைப் பிரதிபலிக்க முடியுமென்றி, அதனின்-றும் வேறுபடுத்தி வளர்க்கவோ தேய்க்க-வோ படத்தக்க ஒரு பண்டமாக அமைய இயலாது.

தாய் மொழி மூலம் தமிழ் மக்களின் விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப அறிவினை வளர்ப்பதில் இன்று சில பிரச்சினைகள் உள்ளன. இன்று மேலைத் தேசங்களிலிருந்-து விஞ்ஞானக் கருத்துக்களும் பொருட்-களும் பெரிதும் வருவதாற் சொற்-களும் அவ்வாறு வருவதைத் தவிர்க்கவிய-லாது. எமது விஞ்ஞான அறிவு வேர் பெற்று வளம் பெற்றபின்னர் புதிய நுணுக்கங்களும் உண்மைகளும் இங்கேயே கண்டறியப் பட-லாம். அப்பொழுது, அவற்றை விளக்கும் சொற்களும் நன்மையாகவே ஆகிவிடும். ஏற்-கனவே அறிவு பூரணத்துவம் பெற்றுவிட்ட தாகவும் அதனைத் தூய தமிழிற் கொணர்-ந்து தமிழரையும் தமிழையும் வளம்படுத்தி-விடலாமென்றும் எண்ணுதல் சாலாது.

விஞ்ஞான விளக்கமும் சிந்தனையும் மக்கள் யர்வருக்கும் இன்று அவசியமர்கை-யாற் சொற்களை அமைக்கும் விடயத்திலே தமிழ் பேசும் மக்களின் தேவைக்கும் அதற்-கேற்ற தெளிவான விளக்கத்துக்கும் மு தன்-மையளிப்பதும், இயன்றளவு வழக்கிலுள்ள சொற்களைக் கையாள்வதும் சால்புடைத்-தாக்கும். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம்

தான் பொது மக்களிடையே விஞ்ஞான ஆர்வத்தை வளர்த்து அறிவினைப் பெருக்-கலாம். அவ்வாறு செய்யாது விஞ்ஞானத்தி-னதோ அன்றித் தமிழினதோ செம்மையை யும் தூய்மையையும் பாதுகாக்கக் கங்கணங்-கட்டி நிற்பது கண்ணற்றோர் செயலாகும்

தமிழ் மூலம் விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப அறிவினை ஈட்ட முடியாதென்ற தாழ்வு மனப்பான்மை எத்துணைப் பயனற்றதோ அத்துணைப் பயனற்றது தமிழில் எல்லாம் உண்டென்னும் மனப்பான்மையாகும். பழைய தமிழ் நூல்களிற் புதிய அறிவினை விளக்கப் பதம் தேடுவதும், எம்முன்னோர் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருந்தனர் என்ற சவடாற் பேச்சும் விஞ்ஞானம் தமிழில் வளர்ந்துவிட உதவாது. அமைந்துள்ள வாழ்வோடு பெருமை பாராட்டிப் பூரித்-திருக்கும் வசதி படைத்தவர் சிலர். தாழ்-வுற்று வறுமை மிஞ்சித் தேவைகள் நிறைவே-றாது அவதியுறுவோர் பலர்.

விஞ்ஞானத் தொழில் நுட்ப அறிவின் தேவை உயர் மட்டத்திலுள்ள ஒரு சிலரின் பிரச்சினையாக நோக்கப்படாது பொது மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினையாக நோக்கப்படவேண்டும். பல்கலைக் கழகங்-களிலும், கல்லூரிகளிலும் தமிழிலக்கியத்-தைப் படிப்பவர்களே சிறந்த ஆக்க இலக்-கிய கர்த்தாக்களாகித் தமிழிலக்கியத்தை-யும் வாழ்வையும் அழகுபடுத்துவார்கள் என எதிர்பார்த்தல் எவ்வாறு பொருந்தா-தோ, அவ்வாறே உயர்கல்வி நிலையங்களில் விஞ்ஞானம் கற்பவர்களே புதியவற்றைக் கண்டு விஞ்ஞானத்தை வளம்படுத்துவார்-கள் என எதிர்பார்த்தலும் பொருந்தாது. ஆயினும், விஞ்ஞான உணர்வு பரவ, வேரூன்ற அவர்கள் உதவலாம். தாய் மொழி மூலம் பரிவர்த்தனை செய்யக் கூடியவர்கள் தாய் நாட்டு மக்களிடையே விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப ஆர்வத்தினை வளர்க்கலாம். சர்தாரண பெர்து மக்களின் அன்றாடப் புழக்கத்தில் விஞ்ஞானச் சாத-னங்களும், சிந்தனைகளும் இடம்பெறும் போது தான் அம்மக்களுக்குரிய பொருத்த-

மும் தெளிவும் வலுவும் வாய்ந்த சொற்கள் அமைந்து நிலைக்கும்.

இன்று தமிழ்ப் பிரதேசங்களிற் பல்கி வரும் தொழில் நிலையங்களிலும் இயந்திரங்கள் பழுது பார்க்கும் இடங்களிலும் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களும் அவற்றை ஆளும் தொழில் அனுபவம் மட்டும் பெற்ற தமிழ் மக்களும் எதிர்காலத்தில் ஏற்படத்தக்க வளர்ச்சிக்குக் கட்டியங்கூறி நிற்பது கண்கூடு.

இன்றைய தேவைகளை நிதானிக்காது இலக்கணக் கட்டுப்பாடுகளை இறுகப் பிடிப்பது சிந்தனை வளர்ச்சிக்கேற்ற கருத்துப் பரிவர்த்தனைக்கு உகந்ததாகாது. முந்திய காலத்திலேயே தேவைகளுக்கமையத் தமிழிற் சில ஒலிகளைக் குறிக்கும் புதிய எழுத்துக்கள் உருவாகியதும், பிறமொழிச் சொற்கள் புகுந்ததும், மொழிக்கு முதலிலும் கடைசியிலும் வரத்தக்க எழுத்துக்கள் பற்றிய வரையறைகள் தளர்ந்ததும், மொழி நடையும் யர்ப்பும் நெகிழ்ந்ததும் நோக்கத்தக்கவை.

இக்கடந்த கால அனுபவத்தை அறியாது காலத்தின் தேவைக்கமையத் தமிழ் மொழி மாறுதல் பெறுவதை அனுமதிக்க மர்ட்டோர் என்று குறுக்கேகிடப்போர் வைக் கேற்றப்பட்டடை நாய்கள் போல் விரடப்பட்டோர்.

“எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தவை”. பொருளைக் கண்டவிடத்து இடு குறியாவதே சொல். காரைக் கண்டவர்களுக்குக் கார் என்ற சொல்லால் அது அறிமுகமானது. கார் தமிழ்ச் சொல் அல்ல என்றாற் பல தமிழ் மக்கள் நகைப்பார்கள். ஒரு பொருளும் அதனைக் குறிக்கும் சொல்லும் பழக்கத்தில் வந்த பின்-தமிழுணர்வு திடமெனப் பெற்ற சில பண்டிதர்கள் புதிய சொல்லைக் கண்டுபிடித்து நிலைநாட்ட முனைந்தால் அச்சொல்லைப் பரப்புவதே தமிழை வளர்க்கும் வழியென்ற போலி நினைவே மிஞ்சும். ஈருருளி, பேருந்து போன்ற சொற்களைப் பிரசாரம் செய்வதாலே தமிழை உயர்த்திவிடலாமென்றும், அவ்வாறு செய்வதன் மூலம்

பல் வண்டியையும், சைக்கிள் வண்டியையும் கண்டாக்கியவர்கள் ஆற்றியதைவிட மேலான தொண்டினைத் தமிழ் மக்களுக்கு ஆற்றிவிடலாமென்றும் சிலர் நினைக்கிறார்கள். புதிய அறிவினாலும், ஆய்வுகளாலும், கண்டுபிடிப்புக்களாலும் தமிழர் சிந்தனையும் வாழ்வும் சிறந்தாலெழியத் தமிழ் மொழி காலத்துக்கேற்பச் சிறக்கும் வழி பிறக்காது. உள்ளத்தில் உண்மையொளி உண்டாக்காமலே வாக்கில் ஒளி வருமா?

வேதம் ஒதுபவர்களை ஒரு காலத்தில் உயர்வர்க மதித்தது பேர்லவே இன்று இன்னமும் நாம் அரச நிர்வாக சேவகர்களை மதிக்கவேண்டிய நிலையில் உள்ளோம். தப்பாக வேதம் சொல்பவனைக் காட்டிலும் நன்றாகச் சிரைப்பவன் மேற்குலத்தான் என்றார் பார்வதியார். மடிபுக்கலையாத நிர்வாகத் துறையினரைக் காட்டிலும் கறைபடிந்த கந்தலுடன் ஆலைகளிலும் வேறு தொழிற் கூடங்களிலும் உழைக்கும் உழைப்பாளிகளுக்கு என்று கூடிய மதிப்பு ஏற்படுகிறதோ அன்று விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளமோங்கும்.

வானையும் கடலையும் மண்ணையும் வசப்படுத்திப் பிறர்மேனிலை கொள்வதை நாம் “வேடிக்கை பார்ப்பதல்லால், ஊன்பதைத்தே அவைபோல் இயற்ற உணர்ச்சி-கொள்வதில்லை” என்றான் பாரதிதாசன் வேடிக்கை பார்க்கும் நிலையிலுள்ள எமது ஊண் பதைத்து உணர்ச்சி உண்டாகவேண்டும்.

தேவையின் அசுர நிர்ப்பந்தம் மெல்ல மெல்ல எமது ஊண் வதைக்கிறது. உணர்ச்சியும் தோன்றுகிறது. அறிவு முடிந்து விடுவதில்லை. நம்மவர்களும் புதிய புதிய திசைகளில் அதனைக் கொண்டு வளர்க்கலாம், இதுவரை யாம் சென்று சிறக்காத துறைகளில் இனிமேல் உயர்ந்த சாதனைகளை நிலைநாட்டக்கூடும்.

ஆங்கிலத்திற்குப் பழக்கப்பட்டுத் தமிழுக்கு மாறும் வலுவும் துணிவுமின்றி வள வளர்த்தவர்களைப் போலவன்றித், தமிழிற் கற்ற புதியதலைமுறையினர் இந்த மண்ணிற்சுற்று வலுவாக அடிபுன்றி நிற்பதாகவே

தெரிகிறது. அறிவுத் தாகமும் அதனைச் சொந்த மண்ணிலே சுவறவிடவேண்டுமென்ற வேட்கையும் அவர்களுக்குத் தவிர்க்கவியலாத வகையிலே தோன்றியிருக்கிறது. விஞ்ஞான தொழில் நுட்பத் தமிழ் வருங்காலத்தில் அவர்களது நாவிலே தான் வளம் பெற்று வளரவேண்டும். அதற்கான அறிவுகளை மிக வெளிப்படையாகவே இன்று காணமுடிகிறது.

தாய்மொழி மூலமான கல்வியை நாடுவது பிறமொழி வெறுப்புக்குக் காரணமாகலாகாது. மெய்யறிவினை ஈட்டிப் பெருக்குதலே தலையாய குறிக்கோளாய் அமைதல் வேண்டும். அறிவினைப் பெருக்க அது நல்ல கருவியாதலால், ஆங்கிலத்தை முயன்று கற்றுக்கொள்ளும். பெற்ற அறிவினைப் பெருக்கி எமது மக்களோடு பரிமாற

வேண்டுமென்ற உணர்வு தாய்மொழி ஆர்வத்தைத் தூண்டவேண்டும்.

இளைஞர்களின் விஞ்ஞான உணர்வு கொண்ட உள்ளங்களிலே தோன்றும் ஊற்றுப் பெருகிப் பரந்து எமது விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப நிலத்தினை வளம்படுத்தி மகாகவி பாரதியின் மேல்வரும் சபதத்தினையும் தீர்க்கதரிசனமாக்கலாம்.

“இந்த நிமிஷம் தமிழ் ஜாதியின் அறிவு, கிர்த்தி வெளியுலகத்திலே பரவாமல் இருப்பதை நான் அறிவேன். ஆனால் போன நிமிஷம் போய்த் தொலைந்தது. இந்த நிமிஷம் சத்தியமில்லை. நாளை வரப் போவது சத்தியம். மிகவும் விரைவிலே தமிழின் ஒளி உலக முழுவதிலும் பரவாவிட்டால் என் பெயரை மாற்றி அழையுங்கள்.”

கவி மேகம்

பாரதி எட்டயபுரத்தில் ஆங்கிலோ வெர்னாகுலர் ஸ்கூலில் படித்துவிட்டு இருநூல்வேலி ஹிந்து காலேஜுக்கு அனுப்பப்பட்டார். அங்கு மூன்று வருடங்கள் ஐந்தாம் வகுப்பு வரை படித்தார். இந்து காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் சிவராம பிள்ளைக்கும், பாரதிக்கும் நடந்த வாக்குவாதங்கள் பல வகுப்பில் காளரியில் உயரமான இடத்தில் உட்காந்திருந்த பாரதியிடம் ஒரு சமயம் பண்டிதர் “மேகம் போல் கவிமழை பொழிவதாகப் புகழப்படுகிறீர், உயரேயும் இருக்கிறீர், கேள்விக்குக் காளமேகம் போல் பதில் பொழியாமல் இருப்பதேன்?” என்று கிண்டலாகக் கேட்டார். உடனே பாரதி “பண்டிதர் அவர்களுக்கு மேகத்தின் சாமான்ய குணம் கூடத் தெரியவில்லையே காளமேகம் தனக்குத் தோன்றிய பொழுது பொழிவதன்றி பண்டிதர் உத்தரவிற்குப் பயந்து பொழிவதில்லையே” என்றார்.

மலையகம் வளர்த்த இலக்கியம்

மலையகம் வளர்த்த இலக்கியம் பற்றிய வரலாற்றை ஆராய்வோமானால் மலையக மக்கள் என்று இனம் காணப்படும் மக்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மூன்றாம் தசாப்தத்திலிருந்து குறிப்பாக 1828ம் ஆண்டு முதல் இலங்கையில் குடியேறியவர்களில் தொடர் சந்ததியாவார்கள் ஆங்கிலேயர்கள் தங்களின் பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கென்றே இவர்களை கொண்டு வந்தனர்.

இவர்கள் இங்கு வரும் போது தங்களோடு தங்களின் கலாசாரத்தையும் பண்பாட்டையும் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் அவ்விதம் கொண்டு வந்தது, பழமை மிகுந்த வளம் நிறைந்த தென்னிந்திய கலாசாரமாகும் அதனையொட்டியே மலையக இலக்கியம் வளர்ந்துள்ளது.

மலையக இலக்கியம் ஆரம்ப காலங்களில் வெறும் வாய்மொழி பாடல் இலக்கியமாகவே இங்கு வளரத்தொடங்கியது. மலையகம் வளர்த்த இலக்கியம் பற்றி பரந்த அடிப்படையில் தோக்கினால் எப்போது இந்த மக்கள் இங்கு வந்து குடியேறினார்களோ அன்று தொடர்பு இவர்களின் கலை இலக்கியப் பண்பாடுகள் வளரத்தொடங்கின.

இவர்களின் ஆரம்பகால வெளிப்பாடுகள் வாய்மொழி இலக்கியமாகவே அமைந்தன. கிராமியப் பாடல்கள், நாடோடிப் பாடல்கள், தோட்டப் பாடல்கள், தெம்மாங்கு, குரவைப் பாடல்கள், தாலாட்டு ஒப்பாரி எனக் குறிப்பிடப்படும். இவ்வாய்

-அந்தனிஜீவா

மொழி இலக்கியப் பாடல்கள் மலையக மக்களின் அடிமன உணர்வுகளை அவர்களது ஆசாபாசங்களை அழகுற வெளிப்படுத்துகின்றது.

மலை சூழ்ந்த தோட்டங்களில் வாய்மொழி இலக்கியமான நாட்டார் பாடல்களுடன் ஆயிரம் தலை வாங்கிய அபூர்வ சிந்தாமணி, ராஜா தேசிங்கு, நளமகாராஜன் கதை, விக்கிரமதித்தன் கதை, மாரியம்மன் தாலாட்டு போன்றவற்றைப் பர்டியும் படித்து வந்தார்கள். வாய்மொழி இலக்கியமான இவைகளில் இந்த சமூகத்தினரின் தூன்ப துயரங்கள் சோகப் பெறுமூச்சுகள் மாத்திரமின்றி அவர்களின் ஆசாபாசங்களையும் காதலுணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்தியது.

கண்டி சீமைக்கு வருவதற்கு அனுபவித்த கஷ்டத்தையும், கங்காணிமார்களிடம் அனுபவித்த கொடுமையை, கோப்பி பயிரிடப்பட்ட காலத்தில் ஏற்பட்ட அவலத்தை அதன் பின்னர் தேயிலைப் பயிரிடப்பட்ட காலத்தில் இடம் பெற்ற மாற்றத்தையும் அவைகளில் காணலாம்.

1920ம் ஆண்டு வரை இந்த நிலையே நீடித்தது. அதன் பின்னர் அவர்களது உணர்வுகள் அச்சில் இடம் பெற்றன. சட்டநிருபண சபையிலும், அரசாங்க சபையிலும் பிரதிநிதித்துவம் வகித்த கோ. நேசைய்யர் முக்கிய பங்கு வகித்தார் மலையக மக்களினிடையே ஓர் எழுச்சிக்கும் ஆக்க இலக்கிய முயற்சிக்கும் வித்திட்ட பெறுமை கோ. நேசைய்யரையே சாரும். இலங்கையின் முதல் தமிழ்

தினசரியின் ஆசிரியர் என்ற வரலாற்று சிறப்பையும் இவரே தனதாக்கி கொண்டுள்ளார்.

தென்னிந்திய பிராமணரான கோ. நடேசய்யர் தஞ்சாவூரில் அரசாங்க பணி-யில் இருந்து விட்டு பின்னர் பத்திரிகை ஒன்றில் பணியாற்றி அப்பத்திரிகைக்கு சாந்தா திரட்ட இலங்கை வந்துள்ளார் பின்னர் 1920ல் இலங்கை வந்து “தேச நேசன்” என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராக பொறுப்பேற்றார். பின்னர் “தேசபக்தன்” என்ற பத்திரிகையையும் நடத்தியுள்ளார். பத்திரிகையாளராக பணியாற்றிய அய்யர் மலையக மக்களின் விடிவுக்காக தன்னை அர்ப்பணித்தது மாத்திரமல்லாமல் அம்மக்களுக்காக எழுதியும் பேசியும் மகாகவி பாரதியின் பாடல்களைத் தனது மனைவியார் மீனாட்சி அம்மாளின் இனிய குரலின் மூலம் பாட வைத்ததுடன், மலையக ஆக்க இலக்கியத்திற்கு வழிகாட்டியாக திகழ்ந்துள்ளார்.

ஆனால், இதற்கு பின்னர் கோப்பிக்காலத்தில் கண்டி மாநகருக்கு அருகில் தெல்தோட்டையில் அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர் வாழ்ந்தார். இவரே மலையக கவிதை இலக்கியத்துறைக்கு முன்னோடியாவார். இவரை மலையக கவிதை இலக்கிய முதல்வர் என்று அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வர். மலையக தோட்டத் தொழிலாளர் மத்தியில் அப்துல் காதிர் புலவர் மதிப்பு பெற்று விளங்கினார். இவர் முப்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். அச்சேறாத நூல்கள் பல உள்ளன. செந்தமிழின் செய்யுள் மரபை உணர்ந்து மாலை, பதிகம், அந்தாதி, கலம்பகம், குறவஞ்சி, புராணம், சிந்து முதலிய வகைகளில் தன் ஆற்றலையும் புலமையையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

இந்த மக்களிடையே ஆக்க இலக்கிய முயற்சியில் திருப்பம் ஏற்பட்டது. இந்த

நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலும், அதற்கு அடுத்த இரண்டு தசாப்தங்களிலும் இலங்கை அரசியலில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இந்த மக்களின் குடியுரிமையும் வாக்குரிமையும் பரிக்கப்பட்டன. அதனால் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அது கால வரை அடிமைகளாக இருந்தவர்கள் அனாதைகள் ஆக்கப்பட்டார்கள் இந்த நிலைமையில் உருவான ஓர் ஒப்பற்ற இலக்கியவாதியே சி. வி. வேலுப்பிள்ளை. இவரது கவிதைகளும், நாவல்களும், நடைச்சித்திரங்களும் இம்மக்களின் துன்ப துயரங்களை மிகத்துலாம்பரமாக வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் எழுதும் ஆற்றல் மிக்க எழுத்துக்களால் சி. வி. வேலுப்பிள்ளை மலையக மக்களின் துன்ப துயரவாழ்வை அகில உலகிற்கே வெளிச்சம் போட்டு காட்டினார் அவரது

IN CBYLON TBA GARDEN

என்ற கவிதை நூலே இந்த அரும் பணியைச் செய்தது. இதனை மலையகத்தின் மற்றும் ஒரு கவிஞரான சக்தி பாலையா “தேயிலை தோட்டத்திலே” என்ற பெயரில் தமிழ் வடிவம் கொடுத்தார்.

“புழுதிப் படுக்கையின் புதைந்த என் மக்களைப் போற்றும் இரங்கற் புகழ் மொழி இல்லை பழுதிவா அவர்க்கோர் கல்லறை இல்லை பிரிந்தவர் நினைவு நாள் பகருவாரில்லை...

என தேயிலைத் தோட்டத்திலே என்ற நூலில் சி. வி. குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அறுபதுகளுக்கு பின்னரே “மலையக இலக்கியம்” பற்றிய நாடளாவிய ரீதியில் அறிமுகம் கிட்டியது. 1963ல் ஆசிரிய ஆபிரிக்க கவிதைகளின் முதலாம் தொகுப்பு

வெளிவந்த பொழுது இலங்கை, சீனர், கொங்கோ, இந்தியா, இந்தோனேசியா, கொரியர், சூடர்ன், தங்கனிக்கா, ரஷ்யா, வியட்நாம், ஆகிய பத்து நாடுகளைச் சேர்ந்த எழுபது கவிஞர்களின் கவிதைகள் இடம்பெற்றன. இதில் இடம்பெற்ற ஒரே தமிழரின் கவிதை மலையக இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளின் ஒருவரான மக்கள் கவிமணி சி. வி. வேலுப்பிள்ளையின் படைப்பாகும்.

வாழும் சமுதாயத்தை நேரிடையாக வெளிப்படுத்துவதாக இலக்கியம் அமைய வேண்டும். மலையக எழுத்தாளருக்கு முன்னோடியாக விளங்கியவர் சி. வி. - வேலுப்பிள்ளை. இவரின் பின்னால் ஒரு புதிய தலைமுறை உதயமாகியது. மலையக இலக்கியத்தில் புதிய பார்வையும், புதிய வீச்சும் கொண்ட படைப்புகள் வெளிவந்தன. இவர்களுக்கு தூண்டு-தலாக மலையக இயக்கங்களும், சஞ்சிகைகளும், தேசிய தினசரிகளும் உற்சாக-மூட்டி உரமிட்டு வளர்த்தன.

மலையக இலக்கிய கர்த்தாக்கள் கடல் கடந்து நடைபெறும் இலக்கியப்

போட்டிகளில் பங்கேற்று சமூகப்பிரச்சி-
-ணைகளை வெளிப்படுத்தும் எழுத்துக்-
களை வெளியீட்டு இலங்கை இலக்கியத்-
-திற்கு பெருமை சேர்த்தனர். தமிழகத்து
'கல்கி'யில் வெளியான திருச்செந்தூரனின்
"உரிமை எங்கே?" என்ற சிறுகதை
இச்சிறப்பை பெற்றது. சி. வி. வேலுப்-
பிள்ளையின் "இனி படமாட்டேன்"
என்ற நாவல் மதுரை அமெரிக்கன்
கல்லூரியின் எம். ஏ. உயர் வகுப்பு பாட-
நூலாக உள்ளது.

பிறந்ததிலிருந்து இறக்கும் வரை
துயரம் மிகுந்த மலையக மக்களின் வாழ்க்-
-கை, இம்மக்கள் கல்வியால் வறியவர்கள்,
உழைப்பால் சுரண்டப்படுகிறவர்கள்,
ஊதியத்தால் வஞ்சிக்கப்படுகிறவர்கள்
இவர்களுக்கு சொந்தமாக வீட்டில்லை,
இவர்களுக்கு சரியான தலைமை இல்லை,
இதனை இவர்களைப் பற்றிய இலக்கியங்-
-களில் காணலாம். மனித நேயம்
பாடுவதாக அமைந்த படைப்புகளே
அதிகம். இதனாலேயே பேராசிரியர்
கைலாசபதி இலங்கை தமிழ் இலக்கியத்-
-தில் மலையகம் புதிய ரத்தம் பாய்ச்-
சியது. என கோடிட்டு காட்டினார்.

வாட் போர்

தேகப் பயிற்சி செய்ய வேண்டும் என்ற ஆசை மட்டும் உள்ளவர் பாரதி. ஆனால் தொடர்ந்து பயிற்சி செய்யும் பிடிவாதம் அவருக்கில்லை. ஒரு நாள் புதுவைக் கடற்கரை மணலில், நிலவொளியில் வாள் பயிற்சி செய்வதெனத் தீர்மானித்தார். நண்பரொருவர் வாளை எப்படிச் சுழற்றுவது என்று காட்டி-
-னார். பாரதி வாளைக் கையில் வாங்கிச் சில தடவைகள் சுற்றினார். திடீரென ஆவேசம் வந்தவர் போல் வாளை அதி வேகமாகச் சுற்றி, எதிரே-
-மிருந்த நண்பனைத் தாக்குவது போல் வந்து விட்டார். அவர் கையிலிருந்து வாளை வாங்குவது பெரும் பாடாகி விட்டது. ஒரு கணப்பொழுதில் தம்மை மறந்துவிடும் பாரதிக்கு அதன் பின்னர் வாள் பயிற்சி போதிக்க யாரும் துணிய விடலை.

(பாரதி இந்த வானையும், இதனோடு சேர்த்து ஒரு குத்து வானையும் தனது பூஜையறையில் வைத்து நெடு நாட்கள் பூஜை செய்து வந்தார்.)

கொழுந்தெடுக்க வந்தீகளோ ....

பி. வேதாந்தமூர்த்தி

கொஞ்சநாளா தங்கமலைத் தோட்டத்திலே ஒரே ரகளை. சிறு குழந்தை முதல் கிழடுகள் வரை முருகனைப் பற்றியும் வள்ளியைப் பற்றியும் தான் பேச்சு.. முருகா.. முருகா... என்னமோ மேலுலகத்து, முருகன் நிலவுலகத்தை ஆட்டிப் படைச்சா நிலவுலகத்திலே தங்கமலை முருகன் தங்கமலைத் தோட்டத்தையே கலக்கு கலக்கு வகலக்கிறா(ன்).

இத்தனைக்கும் அப்படி ஒன்னும் பெரி-தா சொல்வதற்கில்லை. எல்லாம் இளமைப் பருவம் தான். ஆனா... ரிப்போட் இப்போ... சொரை வரைக்கும் போயிருக்கு. அதுக்குக் கூட இந்த முருகன் அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. என்ன சொல்கிறான் தெரியுமா? அவனை மேய்க்கிற கங்காணியையும் தொரையையும் பார்த்து எ(ன்)... வேலையில் குத்தமிருந்தா கண்டு பிடின்னு முரண்டு பிடிக்கிறது மட்டுமல்ல.. நா(ன்) பாடுகின்ற பாட்டுலேயும் சங்கதி இருக்கு கண்டுபிடின்னு... நிற்கிறான்.

முருகனைச் சுற்றி ஒரு கூட்டமே இருக்கும் போது கேட்கவா வேண்டும். அவனோட சேர்ந்த இளம் காளையர்களுக்கு முருகன் தான் தலைவன். 'சும்மா விடுமா இளமை' என்பார்களே..... அதுபோலத் தான்.

முருகனை மட்டும் சொன்னா சரியாகாது. அவனோடு சேர்ந்து தோட்டத்திலே ரகளை பண்ணுற 'மட்டக்கொழுந்து' வள்ளியைப் பற்றியும் தான் ரிப்போர்ட் நீண்டுகொண்டே போகிறது. வள்ளியா... பெருத்த வாயாடின்னு பேர். வேலையிலும் சரி வெட்டிப் பேச்சிலும் சரி என்ன

தான் முரண்டு பிடிக்கிற கங்காணியாய் இருந்தாலும் வள்ளியைச் சுற்றி இருக்கிற கூட்டம் வைத்தது தான் சட்டம். அந்த கூட்டத்திற்கு வள்ளி தலைவிண்ணா... கேட்கவா வேண்டும்? வள்ளி..... யர்ரையும் மட்டமா சதைக்கிறதாலோ என்னவோ அவ "மட்டக் கொழுந்துக்கே" நிரந்தர மாக்கியாச்சு. உண்மையை அறிய நாமும் மட்டக் கொழுந்துக்குப் போனால் விடயம் விளங்கும்.

காலமோ... அதிகாலை... குளிரையும் பனியையும் பொருட்படுத்தாது வள்ளியும் பரிவாரமும் மட்டக் கொழுந்து மலையை நோக்கி போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். வம்ப இழுக்கனும்னு என்னவோ... முருகன் எங்கிருந்து வந்தானோ தெரியல. வள்ளி பொட்டு வச்சப் போவதை பார்க்க முருகனுக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை. இதுக்கு மேலே அவனால தாங்கவும் முடியாது, என்ற நிலை. இதனை அவன் பாடலாக,

“பொட்டுமேலே பொட்டுவச்சி
பொட்டலிலே போறதங்கம்
பொட்டலிலே பேஞ்சமழை - ஒன்
பொட்டுருக போகலியே”

என்று வள்ளியின் நெற்றியில் மிளிரும் பெர்ட்டு அடாத மழைக்கும் அவள் நெற்றியில் அழகாக இருப்பதை வர்ணிப்பதே தனி அழகல்லவா?

முருகன் வள்ளியின் நெற்றியில் மிளிரும் பொட்டை வர்ணிக்கும்போது வள்ளி மட்டும் என்ன பேசாமல் இருப்பாளா? ..... அவளோ... தன் உள்ளக் கிடக்கையை நினைவூட்டு விதமாக தெரட்டங்கி

“தக்காளிச் சாரெடுத்து
தவிச்சாரே ஊடவிட்டு
பொட்டு வச்சி போனாலும்
பொருந்தலியே ஒன் மனசு”

என்று என்னதான் பூவும் பொட்டுமாக
போனாலும் அவன் மனசுலே ஏதோ
மயக்கமுன்னு பாடல் மூலம் எடுத்துக்காட்
டும் பண்பே தனியானது.

வள்ளியின் மனசு படும் பாட்டை
பாடலாக அறிந்த முருகனுக்கு இருப்பு
கொள்ளவில்லை. எத்தனை நாளா வள்ளி
-யைச் சுற்றி வட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்-
கிறான் முருகன். காதல் வயப்பட்டு
அவன் வில்லா வளைஞ்சு போன காளை-
யாக விளங்குவதை பாடலாக

“புள்ளி ரவிக்கைக்காரி
புளியங்கொட்டை சீலைக்காறி-ஒன்
புள்ளி ரவிக்கை மேலே
வில்லா வளையிரண்டி”

என்று பாடுவதிலிருந்து முருகன் படும்பாடு
விளங்குகிறதல்லவா? இவ்வாறு மலை
நாட்டுப் பாடல்களில் காதலைச் சித்த-
ரிக்கும் பாடல்களை நோக்கும் போது
சங்க காலத்தில் குறிஞ்சி நிலத்தில் தலை
-வனுக்கும் தலைவிக்கும் இடையே நிகழும்
தூய காதலைச் சித்தரிக்கும் அகத்திணைப்
பாடல்களை ஒத்திருப்பதை அவதானிக்-
கலாம்.

முருகன் காதல் வயப்பட்டு வில்லாக
வளைந்து கொண்டிருக்கும் போது வள்ளி
-யின் நிலையைப் பார்த்தால் அதைவிட
பரிதாபம்..... பாவம்..... காதல் நோயால்
நித்திரையின்றி உடல் வாடி அவள் உடல்
அவயவங்கள் படும் பாட்டைச் சித்திரமாக
வள்ளி படம் பிடித்துக் காட்டும் பண்பே
தனியானது.

“ஈரல் கருகுதையா
இரு தொடையும் நோகுதையா

நினைத்துப் படுத்தாலும்
நித்திரையும் போகுதில்லை”

அவன் படும்பாடு அவளுக்குத்தான்
தெரியும்.

ஒருவாறாக முருகன் வள்ளியினது
காதல் நாடகத்தை தோட்டமே புரிந்து
கொண்டது. இது பெற்றோர்களுக்குத்
தெரிந்த பொது தான் இருவர் வீட்டிலும்
எரிமலை குமுறத்தொடங்கி விட்டது.

வள்ளிக்கு வீட்டில் ஒரே கால் கட்டு.
காவல் வேறு. இதனை வள்ளியால்
பொறுக்கவே முடியவில்லை. எத்தனை
நாளைக்குத்தான் முருகனைப் பார்க்கா-
மல் இருப்பது. அவளுக்கு இப்போ
பெரிய சத்துருவாக யார் விளங்குகிறார்
-கன் தெரியுமா? தாயும் தந்தையும் தான்.
காதல் வயப்பட்ட அவளுக்கு வீட்டில்.....
தாய்..... தந்தையும் இடைஞ்சலோ !:
அதையும் தான் பாடலாக

“காட்டுக்குள்ளே கமுகுமரம்
கண்டு பேசி ஆறுமாசம்
பேசனுமின்னா பெத்ததாய்
சத்துராதி”

என்று தாயின் காவலைக் கூட வெறுக்கும்
ஒரு இளம் நெஞ்சின் காதல் சோகம்
புரிகிறதல்லவா.. ?

வள்ளியின் நிலைமை இதுவெனில்
முருகனைப் பற்றி சொல்லவும் வேண்-
-டுமா? வள்ளியைக் காணாது அவன்
மனம் அணைகடந்த வெள்ளம் போல
அங்கலாய்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.
அந்தக் காவலை உடைத்து வள்ளியை
எப்படியாவது கண்டு பேசிவிடவும் அவன்
மனது துடிக்கிறது .. தனது சோகத்தையும்
அவன் பாடலாக

“மேட்டு லயத்துப் புள்ளே
மிஞ்சி போட்ட ரஞ்சிதமே-ஒன்ன

கானோனு மின்னா
காவலோ கடுங்காவல்...''

என்று பாடி தனது துன்பத்தை வெளிப்படுத்துகின்றான்.

வள்ளியும், முருகனும் தாங்கள் காதலை வெளிப்படுத்த புது வழியைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். அதுதான்... காதலிலே தூது..சொல்லவும் வேண்டுமா...? பெற்றோர்களுக்கு டிமிக்கி கொடுத்து விட்டு தோழியர் மூலம் தூது விட்டு காதலை வளர்க்கும் காட்சியை இங்கே

''ஓலை எழுதிவிட்டேன்
உள்ளாளு தூதுவிட்டேன்
சாடே எழுதி விட்டேன்-நான்
சன்னக் கம்பி சீலையிலே...''

என்று; இங்கு ஓலை என்று குறிப்பிடப்படுவது கடிதமும், தோழியர், தோழர் தூது போவதுமாகும். காதலில் சாடை என்பது கதைக்கமுடியாத காவலில் காதலன், காதலி குறி காட்டி விளங்கப்படுத்தலை காட்டுகின்றது.

மலைநாட்டுக் காதல் பாடல்களை நோக்கும் போது சங்க காலத்தில் குறிஞ்சி நில மக்களிடையே காதலை வளர்க்க தலைவனும், தலைவியும் தோழியர் தோழர் மாட்டு னிடும் தூதும் இரவுக்குறி, பகற்குறி நிகழ்வுகளையும் எமக்குப் புலப்படுத்துவதை அவதானிக்கலாம்.

வெள்ளம் தலைக்கு மேலே போனால் என்னதான் செய்ய முடியும்! காதல் வயப்பட்ட வள்ளியும் முருகனும் படும் பாடு பெற்றோர் மனதினை வேறு வருத்த ஒருவாராக முருகனுக்கும் வள்ளிக்கும் ''மூன்று முடிச்சு'' போடும் நன்னாளை தேடுகிறார்கள். விடயம் அறிந்த முருகனுக்கோ இருப்புக் கொள்ளவில்லை. ஆம்! வள்ளி தனக்கு எதிர்கால மனைவி மட்டுமா? மன் மகனும்ல்லவா?...மாமன் மகளை என்ன சொல்லிக் கூப்பிடுவது?... தடுமாறிப் போன முருகன்

''மாமன் மகளே
மருத பிலாச் சொளையே
ஏலம் கிராம்பே ஒன்னே
என்ன சொல்லிக் கூப்பிடுவேன்...''

என்று தன் மச்சாளை பிலாச்சுளைக்கும் வாசனை மிக்க ஏலம் காரம்பிற்கும் ஒப்பிட்டுப் பாடும் முருகனைப் போன்ற காளையர் மலையகத்தில் ஏராளம்... ஏராளம்.

வள்ளிக்கும் முருகனுக்கும் திருமணம் முடிந்து இவ்வாழ்க்கையும் இனிமையாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இப்போ... முருகன் சாதாரண முருகன் இல்லை. மட்டக்கொழுந்து மேற்பார்வை செய்யும் கங்காணி. வள்ளி மட்டக்கொழுந்து தளிர்-களை கிள்ளி எடுக்கும் பொழுது முருகன் அவள் பக்கத்தில் நின்று

''அரளமலை சரள தொங்க
அரும்பெடுக்காதே-தங்கமே
அரும்பெடுக்காதே-அட
மாமன் மகளே மரிக்கொழுந்தே
மட்டம் தட்டாதே-தங்கமே
மட்டம் தட்டாதே-அட
வலயல் போட்ட வண்ணக் குயிலே
வங்கி ஓடிக்கனுமே-தங்கமே
வங்கி ஓடிக்கனுமே-அடி
கருத்தப்புள்ளே கருங்குயிலே
காம்பொடிக்காதே-தங்கமே
காம்பொடிக்காதே...''

என்று அழகாக கொழுந்துத் தளிர்களை பதமாக அரும்புடன் எடுக்காமல் வங்கி இலைகளை விடுத்து, காம்பை ஓடிக்காது தளிரைக் கிள்ளி பதமாக ஓடிக்கவேண்டும் என்று கூறுவதும், அதுவே தாங்களின் எதிர்கால வாழ்க்கைக்கு உதவும் என்று படம் பிடித்துக் காட்டும் மலைநாட்டுப் பாடல்கள் ஏராளம் ஏராளம். நாம் மலையக மண்வாசனையை அறிய வேண்டுமானால் ''மலைநாட்டுப் பாடல்களை'' அறிந்தேயாக வேண்டும்.

கணவனை இகழாப் பெருவரம்பு

பேராசிரியர்: K. P. S. ஹமீது

நற்றிணையில் ஒரு பாட்டு. தலைவனும் தலைவியும் முதன் முதலாகக் கூடிப்பிரி-கின்றனர். தோழியரோடு சென்று சேர்ந்-து விட்ட தலைவியை தூரத்தே நின்று நோக்கிய வண்ணம் வியப்பிலும் மகிழ்ச்சி-யிலும் ஆழ்ந்திருக்கும் தலைவனது நெஞ்-சில் கேள்வியொன்று முளைத்து விடுகின்-றது. தனது நெஞ்சைக் கவர்ந்து, தன் உணர்வை மயக்கி, எதற்குமே கலங்காத தன்னையே துயருறச் செய்துவிட்ட இந்தத் தலைமகள் யார் மகள் கொல்? என்ற கேள்வியே அது. தன் ஊர் பற்றி-யோ தன்னைப்பற்றியோ ஒன்றுமே கேளாது தலைவி நின்று கொண்டிருக்-கிறாள். அவளுக்கு தன் வாழ்விடத்தைக் கூறுகிறான் அவன். கூறும் பொழுது கூட அவள் யாரோ என்ற ஐயம் தொனிக்கும் இந்த முதற் கேள்வியாகிய யார் மகள் கொல் என்ற பெரும் கேள்வியே நெஞ்சில் ஆழ எழுந்து நிற்கின்றது.

மிக்க துன்பத்தினையுடைய செவ்வரி-கள் படர்ந்த, மதர்த்த மழை போன்று குளிர்ந்த கண்களையும், மாறுபடத் தொடுக்கப்பட்ட பூக்களுடன் கூடிய தழையிடை அசையும் நுண்ணிடையையும் நீல மணியினையொத்த மேனியினையும் உடைய அவ்விளம் மகள் யார் கொல்?

பல்குபடர் உழந்த அரிமதர் மழைக்கண் பலபூம் பகைத்தழை நுடங்கும்

- நுண்ணிடை

திருமணி புரையும் மேனி மடவோள் யார் மகள் கொல்!

ஜாதி, இன, வகுப்பு வேறுபாட்டைப் பற்றி பண்டைச் சங்க காலத்து எந்தத் தலைவனும் தலைவியும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டதில்லை. மனிதப் பண்புகளுக்கும் ஒழுக்க மேம்பாடுகளுக்கும் தான் மதிப்புக் கொடுத்தனர். ஆகவே, எந்த இனத்தவளாக இருப்பினும் தன் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து தன்னைப் பிரிவுத் துயரில் ஆழ்த்தி நின்ற அவ்வணங்கின் தந்தைக்கும் அவன் வாழ்த்துக் கூறுகிறான். கூறுமுக்கத் தான் தன் வாழிடத்தையும் சுட்டிக் காட்டுகிறான். யார் மகள் கொல்? - என்பதைத் தொடர்ந்து மேலும் கூறுகிறான்;

“இவள் தந்தை வாழியர்! துயரம் உறீஇயினள் எம்மே; அகல்வயல் அரிவனர் அறிந்தும் தருவனர் பெற்றும் தன்சேறு தாஅய் மதனுடைநோன்தாள் கண்போல் நெய்தல் போர்விற் பூக்கும் திண்டேர்ப் பொறையன் தொண்டி தன்றிறம் பெறுக இவள் ஈன்ற தாயே”

தனது உணர்வு முழுதுமாகக் கலந்து -றைந்து விட்ட அணங்கின் தந்தை நீடு வாழ்க என ஈன்று தந்தை தாய்க்கு வாழ்த்துக் கூறுகிறான். கதிர்ப் போரிலூடே கண் போன்று காட்சி தந்து ஒளிரும் நெய்தல் மலர் பூத்த திண்ணிய தேரையுடைய பொறையனது தொண்டி நகர் போன்ற பெரும் சிறப்பினை என் உள்ளம் கவர்ந்த தலைவியின் தாயும் பெறுவாளாக என்று வாழ்த்து கூறுகிறான்.

தொண்டி, நெய்தல் நிலத்துப் பட்டி-

னம்: மருத நில வளமும் பெற்றிருக்கின்றது இப்பட்டினம். அகன்று விரிந்த வயல்களின் நெற்கதிர்களை அறுவடை செய்கின்றனர் சிலர். அரிந்த நெற்கதிர்களை கட்டுக்களாகக் கட்டுகின்றனர் சிலர். இன்னும்சிலர் நெற்கூட்டுக்கட்டுக்களை களங்களில் கொணர்ந்து போராகக்குவிக்கின்றனர். இந்த நெற்கதிர்ப்போரில் குளிர்ந்த சேறு பரந்த அழகும் உறுதியுமான தண்டினையுடைய கண் போன்ற நெய்தல் மலர் பூத்து நிற்கின்றது.

நெற்பயிரோடு வளர்ந்து அறுவடையின் போது, உழவரால் அரிந்தெடுக்கப்பட்ட நெய்தல் மலருக்கு தனிப் பெரும் பெண்மைப் பண்பு தரப்படுகின்றது. முதிர்ந்த நெல்லுடன் வீணாகத் தன்னையும் அரிந்து எடுத்து விட்டதைப் பற்றிய கவலை ஒரு சிறிது கூட நெய்தல் மலருக்கு இல்லை! நேர்மாறாக நெற்பயிரின் ஊடே மகிழ்ச்சி ததும்ப அது காட்சியளிக்கிறது. வளர்ந்த நெல்லுடன் வளர்ந்து, வீழ்ந்த நெல்லுடன் தான் வீழ்ந்து விட்ட போதும் கூட மன நிறைவுடன் திகழ்கிறது நெய்தல் மலர் இல்லறத்தின் இன்ப துன்பங்களின் தலைவனோடு ஒத்த பங்கு கொண்டு எத்தகைய குறைபாடுகள் ஏற்பட்ட போதிலும் உள்ளம் குலையாதிருக்கும் பெருஞ்சிறப்புப் பெயர் பெற்றவள் இலட்சிய மனைவி. அத்தகையவர்களுக்கு மகளாகப் பிறந்து தனது வாழ்க்கைத் துணைவியாக வரவிருக்கிறவள் என்ற எண்ணம் வரும் பொழுது தலைவன் பெருமிதம் கொள்கிறான். "தர்யைப் போல் பிள்ளை; நூலைப்போல் சேலை" என்பதற்கொப்ப இல்லறத்தின் சுக துக்கங்களை - மேடு பள்ளங்களை வாழ்க்கைத் துணைவனுடன் மனமுவந்து, இணைந்து பகிர்ந்து கொள்ளும் பண்புடைய தாய் நெய்தலைப் போன்ற சிறப்புடையவள் என சூசகமாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார் புலவர், இந்நற்றிணைப் பாடலில்.

மனை மாட்சியின் மாண்பினுக்கு உயிராக விளங்கும் பெண் மாட்சி இறைமறையிலும் இஸ்லாத்தின் திருத்தூதரின் அருண் மொழிகளிலும் வெகுவாக சிலா-கித்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. "ஆடவருக்குப் பெண்டிர் துகில் போன்றவர்; பெண்டிக்கு ஆடவர் துகில் போன்றவர்" என இல்லறத் தம்பதிகளிடையேயுள்ள உறவும் தொடர்பும் கவிதை நயம்படத் திருமறையில் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இல்லறத்தின் எத்தகைய இன்னல்களையும் துன்பங்களையும் மணவாளனோடு சேர்ந்து சகித்தும் பொறுத்தும் சமாளித்துக் கொள்பவரின் குணப்பண்பை நெற்போரோடு விரவியிருந்த நெய்தல் மலருக்கு ஈடுபடுத்தியிருந்த வருணனையைக் கண்டோம்.

உமறுப் புலவர் பெருமான், கணவனின் சுக துக்கங்களில் பங்கு கொண்டு, அவன் காரியம் யாவினும் கை கொடுத்து, இல்லறத்தை நல்லறமாக்கும் இலட்சிய மனைத் தலைவியைத் தமது காப்பியத்தில் ஓரிடத்தில் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார்

ஷாம் நகரத்தின் எல்லையை வந்து எட்டிக் கொண்டிருந்த பெருமான் நபியவர்களுக்கு இயற்கையின் வாவினும், சோலைகளும், கழனிக்கும் சிறந்த வரவேற்பொன்றை அளிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. பெருமானார் வந்து கொண்டிருந்த வழிகளின் இரு மருங்கிலும் மக்கட்பேறு பெற்று கற்பு நெறி நிற்கும் பெண்டிரையும் மதலையரையும் வரவேற்புக்காகக் கொண்டு நிறுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இந்தப் பொறுப்பை, பணியை சிரங்களைச் சரித்து அழகும் செல்வமும் சுடர்விட நின்ற வயல்களின் செந்நெற்கதிர்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றன.

ஒரு மனைப்பிறந்த தொருமனையிடத்தினி லுறைந்து

கருவரத்தரித் தீன்றுதன் கணவனை
 - யிகழாப்
 பெருவரம்புறும் பெண்கொடி யெனத்
 - தலை சாய்த்துத்
 திருவுந் செல்வமுந் திகழ்தரக் காண்பன
 - செந்நெல்

நெற்குலைதள்ளி திருவும் செல்வமும்
 திகழ்தரத் தோன்றும் செந்நெற்பயிர்களை
 இலட்சிய மனைவியருக்கு ஈடாக்கிக்
 காட்டும் உவமையில் கணவனை இகழாப்
 பெருவரம்புறு இல்லத் தலைவியின் பண்
 பினை எவ்வளவோ இலாவகமாக வியந்து-
 ரைக்கின்றார் உமறுப்புலவர்.

எங்கோ ஒருமனையில் பிறக்கும்
 ஒருத்தி மணவினை வாயிலாக மறறெங்-
 கோ ஒரு மனையில் வந்து நுழைகின்றாள்
 பிறந்தகம் விட்டுப் புகக்கம் வந்து இல்ல-
 றத்தில் இழைந்து நன் மக்களைப் பெற்று
 வாழ்க்கைச் சுகடத்தின் சுழற்சியோடு
 சுழற்சியாகச் சுற்றி உழலும் பொழுது
 கூட தனது நாயகனை இகழாத பெருநலப்
 பண்பினை உடையானை நம் கண்முன்
 கொணர்ந்து நிறுத்துகின்றார். இலட்சிய
 மனைவி, இலட்சியத்தாய், இலட்சிய
 இல்லத் தலைவி, “மங்கலம் என்ப மனை
 மாட்சி” என்பதை நிதர்சனமாக்கிக்
 காட்டும் பெண்குலப் பண்பு நெற்போரி-
 னூடே கவலை. துன்பம் ஏதுமின்றி

காட்சி தந்த நெய்தல் மலரையொத்து
 உமறுப்புலவரின் தலை சாய்ந்து நிற்கும்
 நெற்கதிர்களிலும் நிறைந்து பொலிவதைக்
 காணுகின்றோம்.

வழி வழியாகத் தொன்று தொட்டே
 மனைத்தக்க மாண்புடையாளின் உள்ளத்
 தோடும் உடலோடும் உறைந்து வரும்
 இந்த “கணவனை இகழாப் பெருவரம்பு”
 நீடிக்கும் வரையில் இல்லறத்திற்கு இழுக்
 கில்லை - பங்கமில்லை விவாகரத்து
 இல்லை. “தற்காத்து தற்கொண்டார்
 பேணித் தகை சான்ற சொற்காத்துச்
 சோர்விவாள் பெண்” என்னும் பெண்மை
 அறத்திற்கு உச்ச இடம் கொடுக்கிறது
 இஸ்லாம்.

“ஐவேளைத் தொழுகையைக்கடைப்
 -பிடித்து நோன்பை நோற்று தன் கற்பைப்
 பேணிப் பாதுகாத்து தன் கணவனுக்கு
 கீழ்ப்படிந்து நடப்பவள் தனக்குகந்த
 எந்த வாயில் வழியாக வேண்டுமாயினும்
 சொர்க்கத்தினுள் புகுந்து கொள்ளட்டும்”
 என்பது திருநபியவர்களின் வாக்கு. இந்த
 இஸ்லாமியப்பண்பு பண்டைய தமிழ்ப்
 பெண்டிர் பண்போடு இழைந்தும் குழைந்-
 -தும் உமறுப் புலவர் சித்திரித்திருக்கும்
 ‘கணவனை இகழாப் பெருவரம்பு’
 பெண்கொடியினிடம் ஒளிக்கிறது. பார்த்து
 நாம் மகிழ்கிறோம்.

ஊவா மாகாணமும், பத்திரிகை வெளியீடும்.

தமிழோவியன்

மலையக ஏடுகளையும் - இலக்கியத்தையும் பற்றிப் பரவலாகப் பேசப்படும் கட்டம் இது. மாநில - மாவட்ட மட்டங்களில் இலக்கியத்தை வளர்க்கத் துடிப்போர்கள் ஏராளம். ஏடுகளும் - நூல்களும் எப்படியாவது வெளியிட வேண்டும் என்னும் நல்லார்வம் கொண்டவர்கள் பலப்பலர்.

இத்தகைய இலக்கிய ஆர்வத்தால்; எழுத்து வேட்கையால்; உந்தப்பட்ட சிலர்; சுமார் 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னம் ஊவா மாகாணத்தில் வெளியிட்ட ஏடுகளையும், நூல்களையும் தெளிவாகச் சொல்ல இயலா விட்டாலும், குறிப்பாக நினைவில் நிற்பதை தெரிந்து கொள்வது பயன் தரும் முயற்சியாகும்.

இந்திய விடுதலை இயக்கத்தின் வேகத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட சிலர், 'ஆனந்த-விகடன்' 'கல்கி' முதலிய வாரப் பத்திரிகைகளினால் பெரிதும் கவரப்பட்டிருந்தனர்.

அத்தகைய இயல்புடையவர் தான் பதுளையில் வாழ்ந்த திரு. நடராசா அவர்கள். "கலைசுடர்" என்னும் திங்க-னிதழை அவரே ஊவா மாகாணத்தின் தலைநகராகிய பதுளையில் வெளியிட்டார். அவரை "கலைச்சுடர்" நடராசா என்றே அழைப்பது வழக்கம்.

எழுத்தார்வமும் இளமை வனப்பும் செறிந்த அவரின் கதைகள் 'காதல்' தெய்வீகமானது! அது புனிதமான அன்பு

-றவின் பிணைப்பு! என்னும் போக்கில் அமைந்திருந்தன.

ஊவா மாகாணத்தில் பேர் பெற்ற "துங்கிந்த நீர்வீழ்ச்சி" யின் அழகில்; கூடித்திளைத்த காதலர்களை; அவரின் "கலைச்சுடர்" கதை ஒவியந்தீட்டிக் காட்டியதை மறக்க முடியவில்லை. அவர் சொந்த வாழ்வில் ஏற்பட்ட ஏக்கத்தின் தாக்கத்தால், தமிழகம் ஏகியதுடன் 'கலைச்சுடரும்' நின்று விட்டது. அண்ணாவின் மறுமலர்ச்சி இயக்கமாம் தி. மு. க. வின் கோட்பாட்டில் ஈடுபாடு கொண்-டவர்கள் ஊவா மாகாணத்தில் பல நகரங்களிலும் பல்வேறு வழிகளில் செயல்பட்டனர். கழக ஏடுகளைப் போன்றே அவர்களும் பத்திரிகைகளை வெளியிட்டனர்.

1954ம் ஆண்டளவில் திரு. மு. வே. பெ. சர்மியினால் "சமூக முன்னேற்றம்" என்னும் இதழ் பதுளையில் வெளியிடப்பட்டது. இவரே சில ஆண்டுகளின் பிறகு "நாம்" என்ற ஏட்டையும் வெளியிட்டார்.

அ. தங்கராசான் அவர்களால் "புதுமை முரசு" என்ற ஏடு வெளியிடப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. "போர் முரசு" என்பதும் இவருடைய இதழ்தான்.

மலையகச் சிறுகதைகளை - வைகறை வெளியீடாக, தெளிவத்தை ஜோசப்பின் "நாமிருக்கும் நாடே", காலஞ்சென்ற

என். எஸ். எம். இராமையாவின் “ஒரு கூடைக் கொழுந்து” என்னும் நூல்களாக நமக்களித்தவர் - பதுளை திரு. மு. நித்தியாநந்தன் ஆவார். அவரும் அவரின் தந்தையாருமாக வெளியிட்ட இதழ் “கலை ஒளி” யர்கும்.

பண்டாரவளை - திரு. நெ. பி. பழனிவேலின் “ஈழத்தென்றல்” திரு. பாலனின் “மலைப்பொறி” என்பன குறிப்பிடத்தக்க ஏடுகளாகும்.

திரு.செ.சற்குருநாதனின் “சிந்தனை” யும், அவரால் வெளியிடப்பட்ட “பூங்குன்றம்” மாதப் பத்திரிகையும் மறக்க முடியாதன.

கல்லூரி வெளியீடுகள்:

பதுளை பாரதி கல்லூரி ஆண்டு விழா மலராக வெளியிடப்பட்ட ‘பாரதி’ ஏடு, ஏனைய கல்லூரிகளின் வெளியீடுகளை விட வேறு பட்டதாகும். மற்றவர்கள் பின்பற்றத் தக்க முன்மாதிரியாகும். அன்றைய அதன் அதிபர் திரு. க. இராமசாமி அவர்கள் “கல்வி” “தேயிலைத் தோட்டத்திலே...!” என்றெல்லாம் தோட்டக் குழந்தைகளின் கல்வி வளர்ச்சி அடைய நடாத்திய ஏடுகள் இலட்சிய வேகமுடையன.

பசறை மத்திய கல்லூரியிலிருந்து வெளியான “பரணி” யும் பாராட்டத்தக்க முயற்சி என்று கூறலாம். ‘குறிஞ்சி’ மாத இதழ் “குறளன்பன்” என்பவரால் பசறையிலிருந்து பிரசுரிக்கப்பட்டது. இஸ்லாமிய ஏடான “மணிக் குரல்” என்ற மாதப் பத்திரிகையை ஜனாப். சுபேர் ஆசிரியர் அவர்கள் தொடர்ந்து சிறப்பாக வெளியிட்டார்.

புத்தக வெளியீடு:

“சமூக முன்னேற்றம்” ஆசிரியர் மு. வே. பெ. சாமி “யார் கொலைகாரன்?” என்ற நெடுங்கதையை நூலாக வெளியிட்டார். அன்றைய கால கட்டத்தை மனதில் நிறுத்திப் பார்க்கும் போது

அவரின் நூல் வெளியீட்டு முயற்சி மாண்பானது.

வெளிமடை ‘குமரன்’ என்னும் இளைஞரால்; அவரது கவிதைகளின் தொகுப்பு “துவானம்” என்னும் புத்தகமாக “தமிழோவியன்” தலைமையில் வெளியிட்டமை குறிப்பிட்டுக் காட்ட வேண்டியதாகும்.

ஊவா மாகாணத்தில் பல இஸ்லாமிய நண்பர்கள் எழுத்தாளர்களாகத் திகழ, அடிப்படை காரணமான கவிஞர், அத்துல் காதர் லெப்பை அவர்களைச் சிறப்பாகப் போற்ற வேண்டும்.

உமார்க்கயாம் கவிதைகளை அற்புதமாகத் தமிழ் வடிவத்தில் ரூபாயத் கவிதை நூலாகத் தவழ விட்டவர் அக்கவிஞர்.

தெளிவத்தை வள்ளுவர் மன்றம் கண்ணதாசன் நூலாக வெளியிடத் தவழவிட்ட தமிழோவியனின் “எழுத்தாளன் காதலி” இசைப்பாடல்கள் சிறு நூலும் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

மலையக இலக்கிய வடிவத்தோடு அடி தொட்டு நிற்கின்ற “அக்கரை பச்சை” கதை நூலின் ஆசிரியர் பதுளையைப் புகுந்த இடமாகக் கொண்டவரான திருமதி. கோகிலம் சுப்பையா அவர்கள்.

நாட்டுரிமையும் - வாக்குரிமையும் கோரி அவரது துணைவர் அப்போதைய பா. உ. திரு. எஸ். எம். சுப்பையா அவர்கள் போடி - சிறைக்கூடத்திலிருந்த போது, இவர் ஊ. மா. தோட்டங்கள் தோறும் சென்று, சொற்பொழிவாற்றியமை நினைவு படுத்த வேண்டியது.

இன்றைய கொழும்பு சாகிராக் கல்லூரி அதிபர் ஜனர்ப். முகமது சமீம் அவர்கள் பதுளையைச் சார்ந்தவர். அவரின் “இஸ்லாமிய கலாச்சாரம்” நூல் பெரும் சர்ச்சையை உண்டு பண்ணியது.

பண்டாரவளை டயர்பா தோட்டத்தைச் சார்ந்த மருத்துவர். திரு. க. சதாசிவம் அவர்களின் “பனிமூட்டத்திலே” காத நூல் பாராட்டத்தக்கப் பயன் தரும் பணியாகும்.

கத்தியின்றி

சிறுகதை

ரத்தமின்றி

- தெளிவத்தை ஜோசப் -

அந்த மலைகள் மிகவும் பயங்கரமாக எழுந்து நிற்கின்றன.

சத்தியாக்கிரகத்துக்கு முன் இந்தியர்-கவின் உடமை, உரிமை, இத்தியாதிகளை சங்காரம் செய்த தென்னாபிரிக்கக் கொடு-மைகளை விடக் கோரமாகத் தலைவிரித்-துக் கொண்டு நிற்கின்றன.

உள்ளே எது நடந்தாலும் அதை வெளி உலகுக்கு காட்டுவதில்லை என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டது போல அந்த தேயிலைத் தோட்டத்தை அரண் செய்து கொண்டு நிற்கின்றன.

அந்த மலைகளின் ராட்சத உடலில் பட்டி பிடித்தாற் போல் சுற்றிவரும் செம்மண் பாதையில் கைப்பிரம்பைச் சுழற்-றியபடி நடந்து வந்து கொண்டிருந்தார் தோட்டத்து டிஸ்பென்ஸர் - தோட்ட மக்கள் பாஷைப்படி டக்டரய்யா.

பையில் ஸ்டெதஸ்கோப்பும், கையில் பிரம்பும் இருக்கின்றன தானே, டக்டரில்-லாமல் பிறகு...!

தலையில் 'பாய்த்' தொப்பியும், மனதில் துவேஷமுமாக வெள்ளைக்கார நடை நடந்து கொண்டிருந்த சிங்கள டக்டரய்யாவைக் கண்டதும் நாய்களுக்கு ஒரே குஷி. குரைத்துக் கொண்டு ஓடி வந்தன.

கூலிக்காரன் நாய் தர்னே என்னை எப்படி கடிக்கும் என்ற அசட்டையுடன்

நடந்து கொண்டிருந்த அய்யா டக்கென்று நின்றார்.

பாய்ந்து வந்த நாய்கள் பிறேக் போட்-டு நின்றன.

பாதையடியில் நாய் குரைத்த சத்தம் கேட்டு காந்திப் படத்துக்கு மாலை போட்-டுக் கொண்டிருந்தவன் நேர்ட்டுப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான்.

“செலாங்கய்யா.. லயம் பார்க்கவர்...?”

“ஆமாம் தலைவர் என்ன இன்னிக்கு வேலை இல்லியா” என்று கேட்டபடி இறங்கி வந்த அய்யா “யாருட்டு படம் இது..? மாலை எல்லாம் போடுறே?” என்று கேட்டார்.

முன்பொரு தடவை அவரே அவன்டம் கூறியுள்ளார் “இந்தியாக்கார ஆளுங்-சளுக்கு கொஞ்சம் கொட தேசப்பற்று கெடையாது. இந்த லயம் முழுக்கப் பாரு அத்தனை பேரு வீட்டிலேயும் ஒரு காந்தி ஒரு நேரு அல்லது ஒரு சுபாஷ்போஸ் படம் இருக்கும். எவன் வீட்டிலேயாவது ஒரு நம்ம தலைவர்களுடைய படம் இருக்கா, ஒரு சேனானாயக்க ஒரு பன்-டாரனாயக்கா! கிடையாது. ஆனா சொல்லிக்கிறது மட்டும் இது எங்க நாடு; இது எங்களுக்கு உரிமை வேணும்? அப்படி இப்படினா” என்று.

“அய்யாவுக்கு ஏன் இந்த வேண்டியில்-லாத வியல்காரம் எல்லாம், லயம் பாக்க வந்தா லயத்தைப் பார்த்துட்டுப் பேசு

வேண்டியது தானே!' என்று நினைத்துக் கொண்டாலும் அவரிடமே கேட்டு வைத்தான் "யார் வீட்டுல என்ன படம் மாட்டியிருக்குன்னும் அய்யா கணக்கெடுக்குறீங்க போல இருக்கு" என்று.

"இல்லை தலைவரே இந்த ஆளுகளை எல்லாம் புடிச்ச வெறட்டிப் புடனும், இது உங்க நாடு இல்லை இந்த நாட்டுத் தலைவர்கள்லாம் உங்க தலைவர்கள் இல்லை, உன் காந்தி உன் நேரு இருக்கிற நாட்டுக்-கே போடான்னு இவர்களை எல்லாம் வெறட்டிப் போடனும்."

"இதையே தானே உங்க தலைவர்-மார்களும் சொல்றாங்க, சொன்னாங்க, சொல்லப் போறாங்க. நீங்கள்லாம் இந்த நாட்டு மக்கள் இல்லை, நீ எல்லாம் ஒடிப்போ, எங்க நாட்டுல உங்களுக்கு எதுவும் கிடையாதுன்னு" கடைசி தமிழனையும் இந்தநாட்டை விட்டுக் கப்பலேற்றிய பிறகு தான் நான் சாவேன் என்று சங்கல்பம் செய்து கொண்டவர்களுடைய படங்களை கண்ணாடி போட்டு வீட்டில் மாட்டிக் கொள்ள இவர்கள் என்ன பேசுகனா!

"எங்களை அடிப்பதற்கு ஆள் கூட்டவில்லை காந்தி. ஆனால் அவர் எங்களுக்காக அடிபட்டார். ஆகவே அவரை எங்களுடைய தலைவராக ஏற்றுக் கொள்கின்றோம். காந்தி படத்துக்கு கண்ணாடி போட்டு மாட்டிக்கொள் என்று யாரும் இந்த ஆட்களுக்குக் கட்டளை இடவில்லையே."

—இப்படிச் கட்சகட முகத்திலடித்தாற் போல் முன்பொரு தடவை டக்டரய்யாவுக்கு பதில் கொடுத்தது அவன் நினைவிற்கு வந்தது. மகாத்மா காந்தியடியின் படத்தைக் காட்டி "இது யாருடைய படம்?" என்று கேட்பதன் மூலம் தனக்கும் தனது தலைவர்களுக்கும் பெருமை தேடிக்கொள்வதாக எண்ணிக் கொள்ளும் அய்யாவின் அறியாமை அவனுக்கு சிரிப்பூட்டியது.

"இது யாருன்னு அய்யாவுக்கு தெரியாதா? அடப்பிரிதாபமே! 'மனிதர்கள் தங்கள் நாட்டை நேசிக்கிறார்கள் என்பதால் மற்ற நாட்டை வெறுக்கின்றார்கள் என்பதல்ல பொருள்' என்று கூறிய மகாத்-மா இவர் தான். மற்றவர்களுடைய நாட்டை, மற்றவர்களுடைய தலைவர்களை வெறுப்பதன் மூலம் உங்கள் நாட்டை, உங்கள் தலைவர்களை நேசிப்பதாகக் கற்பனை பண்ணிக் கொள்ளும் உங்களுக்கு உலகுக்கே ஒப்பற்றவரான ஒருவரைத் தெரிய முடியாது தான்"

"தெரியாமல் என்ன நல்லாத் தெரியும்.. ஏன் மாலை போடுறேன்னு தான் கேட்டேன்" என்ற படி பேச்சை முறித்துக் கொண்டு தலைவர் வீட்டுக் கோடியில் நுழைந்து அடுத்த லயத்துக்குப் போய் விட்டார் அய்யா.

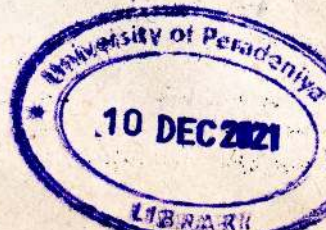
மேசையில் கிடந்த நேர்ட்டிசை மறு படியும் எடுத்துப் பார்த்துக் கொண்டார் தலைவர்.

அவர் சார்ந்துள்ள காங்கிரஸ் கட்சி கொண்டாடும் காந்தி விழா பற்றிய நோட்டீஸ் அது.

பேச்சாளர்கள் வரிசையில் அவருடைய பெயரும் தடித்த எழுத்தில் காணப்பட்டது.

தென்னாபிரிக்காவிலும் நேப்பாளம் போன்ற இடங்களிலும் அகிம்சையுடன் அவர் செய்த அறப்போரைப் பற்றிப் பேச வேண்டும் என்பது அவருடைய அவா. முக்கியமாகத் தென்னாபிரிக்காவில் அவர் அனுபவித்த கொடுமைகளைப் பற்றி இன்றெல்லாம் பேசலாம்.

மகாத்மா காந்தி எழுதிய தென்னாப்-பிரிக்க சத்தியாக்'கிரகம்' என்ற நூல் மேசையில் கிடந்தது. அதை எடுத்து வாசிக்கும் போதே அவருடைய நெஞ்சு உருகியது.

கறுப்பர்கள் நடக்கக் கூடாது என்று தடுக்கப்பட்டுள்ள ஒரு வீதியில் தெரியாத-தனமாக காந்தி நடந்து விட்ட போது அங்கு காவல் நின்றுபோலீஸ்காரன் நேராக அவரிடம் வந்த ஒரு பேச்சும் பேசாமல் ஏன் வந்தாய் என்று கேட்காமல், திரும்பிப் போய்விடு என்று கூறாமல் தன்னுடைய பலம் பெர்ருந்திய பூட்ஸ் காலால் அவர் நெஞ்சில் எட்டி உதைத்தான்.

இந்தத் திடீர்த் தாக்குதலை அவர் எதிர்பார்க்கவே இல்லை.

அவருடைய நோஞ்சான் உடம்புக்கு போலீஸ்காரரின் எதிர்பாராத முரட்டு உதையைத் தாங்கிக் கொள்ளும் சக்தி கிடையாது. உதைப்பட்ட வேகத்தில் எதிரில் போய் விழுந்தார். பாதையின் எதிர்ப்பக்கம் இருந்த வெள்ளைக்கல்லில் அவருடைய மூகம் மோதி நசுங்கியது.

என்ன நடந்து விட்டது என்று தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு அந்த இடத்தை விட்டு எழுந்திருக்க அவருக்கு சில நிமிடங்கள் பிடித்தன.

வாயில் வழிந்த இரத்தத்தை துடைத்து விட்டுக் கொண்டார். நெற்றிப் பொட்டு வீங்கிப் புடைத்திருந்தது. எங்கே வலிக்கிறது என்று தெரியாமல் மூகம் முழுவதும் நோவு எடுத்தது.

காந்தி உதைப்பட்ட செய்தி கர்ப்புத் தீ போல் பரவியது. அவரை உதைத்தவனை கோர்ப்புக்கீழுத்துப் பழி வாங்குமாறு அனைவரும் அவரை வேண்டினர்.

ஆனால் காந்தி மறுத்துவிட்டார்.

“அவனுக்கென்ன தெரியும் பாவம். சாவி கொடுத்து விட்டவன் யாரோ” இவன் ஆடுகின்றான்.

அவன் என்னை உதைத்தான் என்பதல்ல அவமானம்; என் சமூகத்தையே உதைத்திருக்கின்றான்!

தலைவர் கண்களை மூடிக் கொண்டார். கோடாக நிற்கும் இமை விளிம்பில் மணியாக உருள்வது கண்ணீரல்ல கரைந்த அவரது உள்ளம்.

“ஆகா இவரல்லவர் மகாத்மா!”

கத்தியின்றி ரத்தமின்றி காந்தி நடத்திய அகிம்சைப் போர்களைப் பற்றி தன்னால் எவ்வளவு அழகாகப் பேச முடியும் என்பதை தீர்மானித்துக் கொண்ட பிறகே ஜில்லாவில் இருந்து வந்த கடிதத்துக்கு ஒப்புதல் பதில் போட்டார்.

தான் ஒன்றித்துப் போன ஒரு விஷயத்தை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக்கூறும் போது உணர்ச்சிப் பெருக்குடன் சொற்பெருக் காற்றலாம் என்ற நம்பிக்கையும் அவருக்கிருந்தது.

இன்று நேற்றா மேடை ஏறுகின்றார்?

சொற்பொழி வாற்ற ஒத்துக் கொண்டால் தலைப்பையும் தரும்படிக் கேட்டிருந்தார்கள் விழாக் குழுவினர்.

அவர் எழுதி அனுப்பிய தலைப்பைத் தான் அவர்களும் விழா நோட்டீசில் அச்சடித்திருக்கின்றார்கள்.

தலைப்பை நினைக்கையில் அவருக்கு இப்போது புல்லிக்கிறது.

‘கத்தியின்றி ரத்தமின்றி...’

அன்று ஒரே அடை மழை.

வானம் பொத்துக் கொண்டதோ என்று ஐயுறுமளவுக்கு அடித்துக் கொண்டு ஊற்றுகிறது. இந்த பூமியே இப்படித்தான். எப்போது காயும் எப்போது பெய்யும் என்று யாராலும் நிர்ணயித்துக் கூற முடியாது.

நோவர் காலத்தைய நாற்பது நாள் மழையும் அன்றே பெய்து தீர வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அதிகாலையிலே கர்றும் மழையுமாகக் கொட்டத் தொடங்கி விட்டது.

மலையில் நிற்கும் மரங்கள் ஆடி அழன் -று சோபை கெட்டுப்போய் நிற்கின்றன. கூடையும் தலையுமாக மலையிலேறி விட்டவர்கள் குன்னிப்போய் மரத்தடிக்கு மரத்தடி நிற்கின்றனர், நனைந்த கோழி-போல்.

தட தட வென்ற சத்தத்துடன் எங்கோ ஒரு சவுக்குக் கிளை முறிந்து விழுந்தது.

“ஏ புள்ளே ஒருத்தரும் மரத்தடியில் நிற்காதே... வாதேதும் புண்டுவிழுந்தா ஆபத்து” என்று கத்தியவாறு நின்று கொண்டிருந்த மரத்தடியில் இருந்து பெயர் -ந்தோடினான கங்காணி.

கொழுந்தெடுக்க முடியாவிட்டாலும் பெயருக்குக்கூட மலையில் நிற்க முடியவில்லை ஆட்களால். கையும் காலும் நீட்டியது நீட்டியபடி சுரணை கெட்டுப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன.

தலைவர் வேறோர் மலையிலிருந்து இறங்கி ஓடினார் ஆபீசை நோக்கி.

கம்பனிச் சட்டையும் தானுமாக கத கதவென்று உட்கார்ந்திருந்த துரை இழுத்த புகையை கூரையை நோக்கி ஊதிவிட்டு “எஸ் தலைவர்” என்றார்.

“வேலை விட்டுறணுங்க மழை அடி தாங்க ஏலாமல் இருக்கு மரம்ஏதும் ஓடிஞ்சு விழுந்தா ஆபத்து...”

“சரி விட்டுறுவோம்... இன்னைய சம்பளம்..?”

“முழுப் பேரு கொடுக்கணும்ங்க... தோட்டத்துக்கே ஒழைச்ச ஆனக தானே! மழை இப்படிப் பேயாட்டி முழு நேரம் வேலை செய்யுங்கதானே...”

“சரி இன்னும் அரை மணி நேரம் பார், மழை விடாட்டி எடுத்த கொழுந்தை நிறுத்திட்டுப் போகச் சொல்லு...”

“நல்லங்க” என்று ஆபீஸ் படி இறங்கிய தலைவரை துரையின் சூரல் நிறுத்தியது.

“கணக்கப் பிள்ளையை வரச் சொல் உடனே...”

“இப்போது மணி ஒன்பது தானாகிறது. இப்போதே வேலை நிப்பாட்டி முழுச்சம்பளம் கேட்கிறார்கள். நீ எப்படியாவது பனிரெண்டருதி கொழுந்தெடுக்கப்பார். அப்போது தான் பாதிக்குப் பாதியாவது தேறும்...ஒரே நேரம் நிறுத்தாலும் பாதகமில்லை. சரி போ”

தொப்பையாக நனைந்தபடி மழைக் கோட்டையும் சுமந்து கொண்டு ஆபீசுக்கோடி வந்த கணக்கப்பிள்ளையிடம் துரை இப்படிக்கூறினார்.

“வெரி வெல் சர்” என்று பெருமாள் மாடாய் தலையாட்டி விட்டு படி யிறங்கினார் கணக்கப்பிள்ளை.

முட்டையுடன் ஊரும் கட்டெறும்புக் கூட்டமாய் கூடையுடன் சாரி சாரியாக ஆட்கள் ஊர்ந்து கொண்டிருந்தனர் பெறட்டுக் களத்தை நோக்கி.

கைக்கடிகாரம் நனைவதையும் பொருட்படுத்தாமல் மழைக் கோட்டிற்கு வெளியே கையை நீட்டி மணியைப் பார்த்தார் கணக்கப்பிள்ளை.

மறுபடியும் உற்றுப்பார்த்தார்.

மணி ஒன்பது ஐந்து

இந்த மழையில் ஆட்கள் மலையில் நிறுத்தி வைப்பதும் ஒன்று தான் வீட்டுக்கனுப்புவதும் ஒன்று தான். மலையில் நின்றாலும் வேலையர் செய்யப் போகின்றார்கள். இல்லை வேலை செய்யத்தான் முடியுமா!

ஆனால் பனிரெண்டுக்கு முன்பாக அவர்களை வீட்டுக்கனுப்பினால் துரையிடம் தப்பிக்க முடியுமா அவரால்!

சாரைப் பாம்பாய் விரரென்று இறங்கினார் குறுக்கு ரோட்டில்.

சர்ரென்று ஊற்றிய மழை சப்பாத்து, தொப்பி, மழைக் கோட்டு ஆகியவற்றில் டப் டப்பென்று விழுந்து தெறித்தது.

நீரடித்த கரடாய் கிடந்தது பெறட்டுக்களம்.

ஆட்கள் கூடையும் படங்குமாய் கூனிக் குறுகிக் கொண்டு நின்றனர்.

“ஏ கங்காணி இதுகளை எல்லாம் ஏன் இழுத்துக்கிட்டு வந்தே மணியைப் பார்” இடக் கையை நீட்டிக் காட்டுகின்றார். “ஒன்பதேகால் தான்...இப்பவே நிறுக்க ஏலாது..போ போய் வேலை செய்யச் சொல்லு...ம்ம்..போ எல்லாம்..”

கணக்கர் கத்தினார்.

கணக்கப் பிள்ளைக்குப் பயந்த ஓரிகுவர்

கூடையைத் தூக்கி தலையில் மாட்டினார்.

“ஒருத்தரும் போகவேணாம் போடு கூடையைக் கீழே!”

தலைவர் நின்று கொண்டிருந்தார்.

கணக்குப்பிள்ளை அவரை முறைத்துப் பார்த்தார்.

“அய்யா மொறைக்காதீங்க...நான் தொரைக் கிட்ட கேட்டுத்தான் ஆளுகளை ஏறங்கச் சொன்னேன்...”

“வேலை செய்யற ஆளுகளை மலையை விட்டு ஏறங்கச் சொல்ல நீ யார்... தொரையே சொல்லியிருந்தாலும் நீ வந்து எனக்கிட்ட சொல்லியிருக்கணும்...”

“இங்க பாருங்கையா” ஒரு பெண் காலைக் காட்டுகின்றாள். நாட்டியக் காரிக்கு சலங்கை கட்டியது போல் விரல் பருமனில் அட்டைகள் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. அதைக் கணக்கப்பிள்ளை கவனித்ததாகக்கூட காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

“தொரை தான் போகச் சொல்லிட்டாரே உங்களுக்கென்னங்கய்யா வந்தது... நீங்க கையை ஒடிச்சுக்கிட்டு சம்பளம் குடுக்கிறாப்புல...”

“கைகை ஒடிக்கிற; காலை ஒடிக்கிற கதை எல்லாம் நமக்கிட்ட வாணாம். நான் நெறுக்கப் போறதில்லை. நீ எல்லாம் மலைக்குப் போ...”

“நிறுக்காட்டிப் போ... கொஞ்சம் கொடசவு இரக்கம் கெடையாதவன்” என்றபடி ஒருவன் கூடையை காலால் எட்டி உதைத்தான்.

கொழுந்து விசிறியடித்தது.

“ஏண்டா பார்த்துக்கிட்டு நிக்கிறீங்க கொட்டிட்டு வா...”

நனைந்து இளவட்டப் பையன்கள் கூடைகளை எத்தி விட்டனர்

“நிறுக்கப் போறியா இல்லையா”
- இது தலைவர்.

“நீ ஆயிரங் காரணம் சொல்லு நான்
நிறுக்கப்போறதில்லை” - இது கணக்கப்
பிள்ளை.

“ஆளுங்க குளிர் பிடுச்சு செத்தா...”

“மண்ணு ஈரமா தான் இருக்கு குழி
வெட்டலேசா இருக்கும்”

“திமிர் பிடிச்ச றாஸ்கல் உனக்குக்
குழிவெட்டவும் தரை ஈரமாத்தான் இருக்
-கும்...தொலைந்து போ...”

ஆத்திரம் கொண்ட தலைவரின் கத்தி
கணக்கப்பிள்ளையின் தோளில் பாய்ந்தது.
கொய்யா மரத்தில் கொத்தியது போல்
கணக்கரின் தோள் எலும்பில் கொத்தி
நின்ற கத்தியுடன் பிரக்ஞை அற்று கீழே
விழுந்தார் கணக்கப்பிள்ளை.

ரத்தத்தில் மூழ்கிய கத்தி தனது
சிவந்து விட்ட கண்களால் தலைவரை
உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தது.

நன்றி - காந்தியக் கதைகள்

உன்னடி வாழ்த்துவேன்

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

எஸ். கே. இராஜரட்சம்.

முப்பெரும் வேந்தர்கள் எத்துணை ஆசையாய்
போற்றி வளர்த் தார்களுன்னை-தினமும்
ஏற்றிவளர்த் தார்களுன்னை-அவர்
எப்போதும் உன் திரு மகிமை அறிந்தோராய்
எழிலெபடுவளர்த் தாருன்னை-காத்து
பொழிவொடு நிலைத்தாருன்னை.

கம்பனின் கைகளில் காடிய மாகினாய்
காலத்தால் நீ நிலைத்தாய்-வார்த்தை
சாலத்தால் நீ உயர்ந்தாய்-குறளாய்
எங்கனும் தங்கியே இப்புவி போற்றவே
ஏழிசையாகி விட்டாய்-நித்தம்
யாழிசை யாயமர்ந்தாய்.

இளங்கேர் எனப்படும் ஏந்திழை யானவன்
உள்ளத்திலே யமர்ந்தாய்-காவிய
சொல்வடிவில் குதித்தாய்-உலகில்
வளம்நிறை மொழியென வற்றாப் புகழ்மொடு
வண்ணமாய் மின்னுகின்றாய்-எனது
எண்ணமெலாம் ஆமர்வாய்.

சத்திய தேவியே சால்புறு நங்கையே
சகலதும் நீதானம்மா-எமக்கு
உகந்தவள் நீதானம்மா-நல்ல
நத்தில மங்கையே நேரிய செல்வியே
நின்புகழ் என்னவென்பேன்-தினமும்
உன்னடி வாழ்த்துகிறேன்.

அக்கினிப் பாவலன்

• நீலா பாலன் •

பசியொடு உலவிடும் மனிதனின் துயரினைப்
பாடிடும் பாடகன் நான் !
பாவையர் சதையினிற் காவியம் தேடிடும்
பாவலர் வைரியும் நான் !
அசைகிற உலகினில் பணமொரு பசையெனும்
முதலைகட்டு அக்கினி நான் !
ஆர்பரித் தெழுக்கிற கீழ்த்திசைக் கடலென
பாத்தொடுக் கின்றவன் நான் !

பனிமலைக் குளிரினில் தினமுடல் பொடிபட
உடலுழைப் பீந்திடுவோர்
படுகிற துயரினைக் கவிதையில் பொழிகிற
பாக்கவி மேகமும் நான் !
இனிஒரு விதிஇது எனஒரு புதுவிதி
எழுதிடும் பாவலன் நான் !
ஏழைகள் உழைப்பினைச் சுரண்டிடும் மர்டியை
எரித்திடும் தீப்பொறி நான் !

மெலியவர் உழைத்திட வலியவர் சுகித்திடும்
பிழைகளைப் பொசுக்கிடவே
பெருநெருப் பேந்திய ஒருதனிக் கவியென
பிறப்பெடுத்த துள்ளவன் நான் !
அழிபவர். துயரினில் நெளிபவர், வெயிலெனும்
அனலினில் சரிபவர்க்கே.....
அருமருந் தென்தறுந் திருமருந் தாய்க்கவி
ஆக்கிப் படைப்பவன் நான் !

காலமென் கன்னியின் தோல்-சதை எலும்பினைக்
கலையொடும் படம்பிடிப்பேன் !
கண்டவை என்னுளே கருத்தரித் தால்அதைக்
கவிதையாய்த் தொகுத்தளிப்பேன் !
ஏழைகள் உழைப்பினை எடுத்தெடுத்த துறிஞ்சிடும்
எத்தரைத் தொலைத்தழிப்பேன் !
இனிஒரு விதிஇது எனஒரு புதுவிதி
எழுதிநான் பர்விசைப்பேன் !

நொண்டி யாசகனும், சொறி நாயும்.

பி. தமிழ்ச் செல்வன்
மாசிலாமணி

பூமித்தாயை இருளரக்கன் விழுங்கிக்-
கொள்ள இன்னும் சற்று நேரமிருந்தா-
லும், அந்தி வானத்தை கருமேகங்கள்
ஏறக்குறைய முழுமையாகவே மூடிக்கொண்டிருந்தன.

‘பளிச்...பளிச்சென்ற மின்னல் கீற்று-
கள் கண்களை மூடவைக்க, ‘டுமு--டுமு’
என்ற இடியோசை காதுகளை செவிடாக்குவது போலிருந்தது.

வேசான மழைத்தூறல் மழைத்துளிக-
-ளாகி சிறு கற்கலாகக் கொட்டி கொண்டிருந்தன. இன்னும் சிறிது நேரத்தில் அடை மழை ஒவென, பெய்யக்கூடிய அறிகுறி தென்படவே அந்த நொண்டியாசகன் வரப்போகும் மழைக்கு மட்டுமல்ல, இருள் முழுமையாகச் சூழுமுன்னே அடுத்ததுள்ள பட்டணத்தை அடைந்து விடவேண்டும் என்ற துடிப்பில், தனது சக்தியெல்லாம் ஒன்று திரட்டி ஒற்றைக்காலில் ஊன்று கோளின் துணையோடு குதித்துக்குதித்து ஓடிக்கொண்டிருந்தான்.

இருளரக்கன் இப்போது பூமித்தாயை கவ்விக்கொண்டிருந்தான்.

யாசகன் பட்டணவாயிலைத் தாண்டி-
-டிக்கொண்டிருக்கும் போதே மழை சோவென பெய்ய ஆரம்பித்து விட்டது. பட்டணத்தில் மாலை வேளைக்கே உரிய சந்தடி.

குறுக்கும் நெடுக்குமாக ஓடும் வாகனங்களின் இரைச்சல், பாதையில் பள்ளங்களினும் சிறு குழிகளினும் தேங்கி நிற்கும் அழுக்கு நீர் வாகனங்கள் ஓடும் போது தங்கள் முகங்களில் வாரி இரைத்திடக்கூடாதென பாதசாரிகள் அருவருப்போடு முகத்தை களித்தப்படி பிடிக்கும் பற்பல அபிநயங்கள், தூர இடத்தவர்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் பஸ், ரெயினை பிடிக்கும் அவசரம், ஓரிருபலகைகளை மட்டும் திறந்து வைத்துக்கொண்டு மாலை தேரவியாபாரத்தை சுறுசுறுப்புடன் கவனிக்கும் கடைக்காரர்களின் பொருளீட்டும், முயற்சிகள், முதற் படக்காட்சி தொடங்கும் முன்பே பிரவேச சீட்டைப் பெற்று விட வேண்டுமென்ற அவசரத்தில் சனக்கூட்டத்துள் நுழைந்து ஓடும் இரசிகர்களின் கூட்டம் இப்படி பட்டணத்திற்கேயுரிய செயற்பாடுகள் ஒன்றும் அந்த நொண்டியாசகனுக்கு பொருட்டாகத்தெரியவில்லை.

அவன் அதே வேகத்தோடு பாதையின் இருபுறங்களையும் நோட்டம் விட்டுக்கொண்டு விரைந்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவனுடைய எண்ணமெல்லாம் - கவலையெல்லாம் இன்று இரவு தங்கிக்கொள்ள ஓரிடத்தை தேடிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகும். இதற்காக ஏழைகளையே சோதிக்கும் இறைவனை மாணசீமராக வேண்டிக்கொண்டான்.

பாதையின் இரு புறங்களிலும் உள்ள கடைகளின், செயலகங்களின் முற்பகுதிகள்

மழையில் நனைந்து போயிருந்தது. பாதையை விட்டுத்தள்ளி தாழ்வாரம் பரிதரக அமைந்திருந்த ஓர் அலுவலகத்தின் முன்பகுதி நனையாமல் இருக்கவே, இன்று இரவு இங்கேயே தங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற நப்பாசையில் உள்ளே நுழைய முற்பட்டவனை, ஒரு பக்கத்தில் சீட்டு விளையாடிக்கொண்டிருந்த காக்கிச் சட்டை பாதுகாப்பதிகாரிகள், 'இங்க இடமில்லை...போ...போ...' என்று சத்தமிட்டு அருவருப்போடு தள்ளிவிட்ட, தன் விதியை நொந்து கொண்டு விரைந்தான்.

சிறிதுதூரத்திற்குப்பால், பாதையை விட்டு சற்று பள்ளத்தில் சுமார் முப்பது நாற்பது அடிகளுக்கு அப்பால், பாதி இடிந்து தூர்ந்துப்போன கட்டிடமொன்று தென்படவே முற்றாக களைத்துப்போன அவன் ஏதோ நம்பிக்கையோடு அதை நோக்கி நடந்தான். நல்ல வேளையாக தெருவில் எரியும் விளக்கொளி அந்த தூர்ந்துப்போன வீட்டின் பெரும் பகுதியை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருந்தது.

தயக்கத்தோடு அருகே சென்று சுவரில் சாய்ந்துக் கொண்டு தோற்பட்டையில் தொங்கும் அழுக்குப்படிந்த மூட்டையை கீழே இறக்கி வைத்து விட்டு தலையிலிருந்து வழியும் தண்ணீரை இடது கையால் வழித்து விட்டுக்கொண்டு உள்ளே சென்றவனை திடுக்கிட வைத்தது, ஒரு குரல்.

எட்டிப்பார்த்தான். நிலத்தில் குழிபரித்து தனது உடம்பை நன்றாக மடித்து சுகமாக தூங்கிக்கொண்டிருந்த சொறி நாயொன்று, இவன் அங்கு வந்ததால் தனது சுயாதிக்கம், இறைமை, தன்னாட்சி யாவையும் இழக்க நேரிடும் என்ற பெரும் பீதியில் கர்முர்ரென்று உறுமி, குரைத்து தனது பலமான எதிர்ப்பைக் காட்டியது. இதைக்கண்டு பயப்படாத யாசகன், இதை சமாளித்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கையில் 'ஞ்சு... ஞ்சு... இந்தாடா சும்மாக்...கெடு

நாலும் ஒன்னையப்போல ஒருத்தன் தான், நா ஒன்னைய ஒன்னும் செய்யமாட்டேன். பயப்புடாத, என்ற படியே மூடையில் கையைவிட்டு ஒரு பாண் துண்டை எடுத்து அதற்கு முன்பேர்ட்டான். அது அதை உடனே சாப்பிடவில்லை. மாறாக இவனை பரிதாபத்தோடு பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. இவனுடைய பரிதாப நிலை அதற்கு புரிந்திருக்க வேண்டும்.

தனது எதிர்ப்பை விட்டுவிட்டு எழுந்து வந்துஅவனை முகர்ந்துப்பார்த்தது பின் அவனைச்சுற்றி சுற்றி வந்தது. வாலை ஆட்டியது. முன்காலை மடக்கி உடலை வலைத்து 'ங். நொ...ங்...வ்வவ்..' என்று ஏதோ பேசியது. அவன் பரிவோடு 'ஓனக்கு மட்டும் தாண்டா உள்ளமிருக்கு' என்ற படியே முதுகை தடவிவிட்டான். அதற்கு அது இதமாக இருந்ததோ அல்லதுதனக்கும் ஒரு துணை கிடைத்து விட்டது என்றோ அவன் பாதத்தில் அப்படியே படுத்துக்கொண்டதும் அவன் மகிழ்ந்தே போனான், 'இந்தா.. ஞ்சு இனி எனக்கு நீதான்-தொண. உனக்கு நான் தான் தொண. பொறு..பொறு..சாப்பிடலாம்' என்றான்.

நாய் மீண்டும் வாலை ஆட்டியது அவனைச்சுற்றி வந்து கொஞ்சியது. மழை இன்னும் சோவெனக்கொட்டிக் கொண்டிருந்தது.

யாசகன் உள்ளே சென்று இடிந்து, தகர்ந்து, எரிந்துப்போயிருந்த அந்தப் பெரிய வீட்டில் வேசான சேதத்தோடு தப்பிவிட்ட ஓர் பகுதியை தேர்ந்தெடுத்து அந்த இடத்தில் மூடையை வைத்தான். நாயும் அந்த மூடைக்கு அருகில் வந்து படுத்துக் கொண்டது. 'ஏ ஞ்சு...நீ... வெவரம் தெரிஞ்ச ஆளுடா...' என்ற படியே குனிந்து வலக்கையை ஊன்றி கஸ்டப்பட்டு அமர்ந்து மூடையைப்பிரித்தான். முதலில் பீத்தள் சாக்கை எடுத்து-விரித்தான். தலையனையாக கட்டப் பட்டிருந்த மூடையையும் எடுத்து அந்தச்-

சாக்கின் ஒரு மூளையில் வைத்துக்கொண்டான். பின்பு மூடையிலிருந்து பெரிய தகரக்குவளையையும், சிறியதகர குவளையையும் எடுத்தான். இதன் பின்பு நெருப்பிலிருந்து தப்பித்து ஒரு பக்கம் சரிந்துப்போயிருந்த கூரையிலிருந்து சலசலத்தோடும் தண்ணீரை பெரியகுவளையில் பிடித்துக்கொண்டு குதித்துக்குதித்து வந்தான். அதை ஓரிடத்தில் வைத்து விட்டு உடைந்து தகர்ந்து கிடக்கும் பகுதியிலிருந்து மூன்று செங்கற்களையும் எடுத்து வந்து, அடுப்பொன்றையும் அமைத்தான். உடைந்து சிதறிக்கிடக்கும் பலகைத்துண்டுகளை சேகரித்துக் கொண்டு வந்து அந்தக்கற்கள் வைத்த இடத்தில் அமர்ந்து, கிழிந்த சட்டைப்பையுக்குள் மிகக்கவனமாக வைத்திருந்த தீப்பெட்டியை எடுத்து அங்கு கிடந்த காகிதங்களின் உதவியோடு அடுப்பு மூட்டினான். அடுப்பு எரியத்தொடங்கியதும், பெரிய குவளைத் தண்ணீரை அடுப்பிற்கு மேல் வைத்துவிட்டு, கைகளை நீட்டி உள்ளங்கையை சூடாக்கி முகத்தில் வைத்து ஒத்திக்கொண்டான். அடுப்பு ஜுவாவைவிட்டு திருதிருவேன எரியவே நனைந்து போயிருந்த உடலும் உடையும் சூடாகி ஆவிபறக்க குளிர்மறைந்து இதமாக இருந்தது. இது அவனுக்கு மட்டுமல்ல அந்த சொரி நாய்க்கும் ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருக்கவே அடுப்பிற்கு மிகஅருகில் வந்து அமர்ந்து அவனையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. 'என்னடா...பார்க்கிற, குளிர் போகுதா? கொஞ்சம் போரு...ரெண்டு-பேருப் சாப்பிடுவோம்....' என்றபடியே, மூட்டைக்குள் ஒரு பொலித்தீன் பையில் கவனமாக சுற்றிவைத்திருந்த தேயிலையை எடுத்துப் பிரித்தான். இதற்குள் நீரும் கொதித்து தாளமிடவே, அந்த தேயிலைத்தூளில் சிறிதையெடுத்து கொதிக்கும் நீரில் போட்டு கீழே இறக்கி வைத்தான். பின்பு மூடையில் வைத்திருந்த ஒரு பொதியை எடுத்துப்பிரித்து, அதில் பழங்கறியோடும், புளித்துப்போன தேங்காய்ச் சம்பலோடும் ஒன்றோடொன்று

ஒட்டிக்கொண்டிருந்த பாண் துண்டுகளை எடுத்துச் சாப்பிட ஆயத்தமானபோது பழைய நினைவொன்று அவன் மனதில் எழுந்து உள்ளத்தை ரணமாக்கியது, கண்களில் நீர் திரையிட்டது. அவன் சீரும் சிறப்புமாக வாழும் காலத்தில் ஒரு நாள், அவனுடைய மனையால் ஐந்தாறு கறிகளோடு உணவு படைத்திட அதில் இரவு சமைத்த கறியொன்றையும் சூடாக்கி வைத்திருந்தான். அதில் சிறிது ஊசல் மனம். அவ்வளவுதான், இதை சாப்பிட முடியுமா? என்னை மனிதனென்றுதான் நினைத்தாயா? போடி வெளியே..போ...சோற்றை குப்புற கவிழ்த்தான், கறிகளை மனைவியின் முகத்தில் வீசினான். மனைவியின் கெஞ்சலுக்கும் மன்னிப்புக்கும் மத்தியிலும் அடித்தான் பேசினான். பின்பு ஒட்டலுக்குச்சென்று சாப்பிட்டான். இன்று? பகல் ஒரு பங்களா வாசலில் நின்று 'அம்மா அம்மா'. என்று சத்தமிட்டபோது, அம்மாவின் மடியில் ஓய்ந்தபாடுகப்படுத்திருந்த அந்தச்சின்ன நாய்க்குட்டி பாய்ந்து வந்து அவனைத் துரத்த, அவன் சத்தமிட எக்காலச்சிரிப்போடு ஓடிவந்த அம்மா, 'நோ.. ரோசி.. .. நோ கம்...கமிய.....' அதை கூப்பிட்டு தூக்கிக்கொண்டான், வேலைக்காரனை அழைத்து ஏதோ உத்தரவிட்டான், சிறிது நேரத்தில் அவன் வயதையொத்த ஒருவன்-அவனுடைய மொழியைப் பேசும் ஒருவன் ஒரு பார்லோடு எசமான் தோரணையில் வந்து 'இந்தா. இனி இந்தப்பக்கம் வராத.. நாய்கிடக்கு. ஒங்களோட பெரிய தொந்தரவாப்போச்சி...உம்.... போ' என்றபடி பார்சலை கொடுத்து விரட்டினான். அந்தப்பார்சல் தான் இது.

'ஞ்சு..இந்தா சாப்புடு என்ற படியே பாண் துண்டை நாய்க்குப் போட்டான். அது சாப்பிடாமல் அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. இவன் நாயை கவனிக்காமல் பெரிய குவளையிலிருந்த தேனீரை சிறிய குவளையில் ஊற்றி இரண்டு மூன்று மிடறு குடித்து விட்டு, பாணை அந்த

சம்பல் கறியோடு சாப்பிட்டுக்கொண்டே நாயைப்பார்த்தான். அது இன்னும் அதனை சாப்பிடாமல் அவனையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தது.

'என்னடா..... ஊஞ்சு பார்க்கிறே..... சாப்புடு ம்...' என்றதும் நாய் எழுந்து முன்னாங்காலால் பாண்துண்டை அமர்த்திக்கொண்டு அதுவும் சாப்பிடத் தொடங்கியது. ஊசகனும் இடைக்கிடையே தேனீரை உறிஞ்சிக்கொண்டே பாணைச் சாப்பிட்டான். மேலும் சில துண்டுகளையும் நாய்க்குப் போட்டான். பின்பு மிகுதியர்னைத கவனமாகச்சுற்றி மூடைக்குள் வைத்தவிட்டு, மிகுந்திருந்த தேநீரை மடமடவென்று குடித்துவிட்டு, தொண்டையை தடவியப்படியே கர் என்று ஏப்பம் விட்டுக்கொண்டான்.

நாய் நன்றியுணர்வோடு அவனைப்பார்த்தது. 'சரி...இப்படி படுடா,என்று. அந்தப்பழைய சாக்கில் பழைய போர்வைவொன்றை போத்திக்கொண்டு படுத்திக்கொண்டான். நாயும் அவனுடைய கால்பகுதியில் சுருண்டுப் படுத்துக்கொண்டது.

அவனுக்கு வெகு நேரம் நித்திரையே வரவில்லை. வழமைபோல் பழைய சம்பவங்கலெல்லாம் பயங்கர நினைவுகளாகி அவன்முன் படம் காட்டின.

சத்தியநாதன் என்றால் ஊரில் எல்லோருக்கும் தெரியும். சொந்த வீடு, நிலபுலன்களோடு சீரும் சிறப்போடும் வாழ்ந்தவன் தான். அன்பான பொறுமையான மனைவி, ஆசைக்கும் ஆஸ்திக்கு -மாக இரண்டு பிள்ளைகள்.

காலம் இப்படியாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும் போது தான் நாட்டில் அந்த கறைப்படிந்த சம்பவம் நடைபெற்றது.

நாட்டின் மீது எந்தப்பற்றுமே இல்லா

-த கயவர்களால் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட இனக்கலவரம், எங்கும் இரத்த ஆறு. அக்கினி ஜுவாலைகள், மரண-ஓலங்கள், உயிர்ப்பிச்சைக் கேட்கும் ஈனஸ்வரமான குரல்கள், ஓரினத்திரிஞ்ச்சொந்தமான கடைகள் வீடுகள், ஏன்கோயில்களும் கூட எரிகின்றன. எங்கும் பயங்கரம். பிணவாடை.

சத்தியநாதன் கடையிலிருந்து வருகிறான், ஐயோ, அவன் வீடு அக்கினியில் சங்கமித்துக்கொண்டிருக்கிறது. திக்கப்பிரமைப் பிடித்துத் திரும்புகிறான். அங்கே...அவன் மனைவியும் பிள்ளைகளும் இரத்தவெள்ளத்தில் மிதக்க ஈனஸ்வரக்கத்தளோடு அங்கே ஓட..... பின்புரமிருந்து வந்துக்கொண்டிருந்த இரத்த வெறிக் கயவர்களின் துப்பாக்கி குண்டொன்று அவனை நோக்கிப்பாய அவன் அம்மாவை கூப்பிட்டுக்கொண்டு ஒரு பற்றைக்குள் வீழ்ந்தான்.

சில நாட்களுக்குப்பிறகு சுயநினைவு வந்து கண்விழித்துப் பார்த்தப்போது முழங்காலுக்குக் கீழ் துண்டாடப்பட்ட ஒரு காலோடு எங்கோ ஒரு மருத்துவமனையில் கிடந்தான். முடவனாக-புத்தி -சுயாதீனமற்றவனாக. படுத்திருந்தான்.

அதன் பின்பு சுகம்பெற்று, உலகத்திலே வெறுப்புற்று நொண்டியாசகன் என்ற பெயரில் நடமாட ஆரம்பித்தவனுக்கு, பின்பு அதுவே நிலைத்தும் விட்டது.

எண்ணச்சுமைகள் நெஞ்சை அழுத்திய வேதனையில் தேம்பித் தேம்பி அழுதான். இதைக்கண்ட நாய் அவனை முகர்ந்து சுற்றிச்சுற்றி வந்தது. 'ஞ்சு...என்னடா பார்க்கிற எங்கத பெரிய கத. அத நேனை -ச்சிதான் அழுரேன். நீ.....படுத்துக்க...' என்றவன் சிறிது நேரத்தில் ஆழ்ந்து உறங்கிவிட்டான்.

மறுநாள்-காலையில் எழுந்தபோது, நாய் அவனுக்கு முன்னே எழுந்து அவ-

னுக்காக காத்திருந்தது. அவன் எழுந்ததும், முன்கால்களை நீட்டி ஏதோ முணங்கிவிட்டு எங்கோ ஓடியது. சிறிது நேரத்தில் அங்கு வந்தும் விட்டது.

யாசகன் எழுந்து படுக்கையை அப்படியே கருட்டி வைத்து விட்டு, முதல் வேலையாக அந்த வீட்டையும், சுற்றுப்புறத்தையும் சுற்றிப்பார்த்தான். விசாலமான வலவுக்குமத்தியில் அந்தப் பெரிய வீடு அமைத்திருந்தது. இதன் அருகில் இன்னொரு வீடும் அமைந்திருந்தது. இந்தப் பெரிய மாடிவீடு மட்டும் கலவரக்காரர்களால் இப்படி எரிக்கப்பட்டு சேதப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, பெரும் வேதனையாகவிருந்தது. வீட்டைச்சுற்றி புல்பூண்டுகள் முளைத்து புதற்காடாய் இருந்தது. கடைத்தெருவிலிருந்து வீட்டிற்கு வரும் வழியின் முகப்பில் அழகாக அமைக்கப்பட்டிருந்த இரும்பு கேட் இப்போது உடைந்து குற்றுயிராய் கிடந்தது. முன்பு இந்த வீடும் வளவும் மிக அழகாக இருந்திருக்கும், தெரு அந்தம் வரை சென்றுபார்த்தான். தெருவில் காலை நேரத்திற்கே உரிய வேகம். அந்த கேட்டிற்கு அருகில், தெருவை ஒட்டி ஒரு பொது நீர்க்குழாய். குடி புவென நீர் வந்துகொண்டிருந்தது. சுற்றி நோட்டம் விட்டுப்பார்த்ததில் இந்திடும் பல வழிகளிலும் வசதியாகவே இருந்ததில் அவனுக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி.

மீண்டும் வந்து அந்தப்பெரிய குவளைையை எடுத்துக்கொண்டு குழாய்ச்சுப்போய் முகம் கழுவிக்க குவளையில் நீரும் கொண்டு வந்தான். பின்பு, முதல் நாள் இரவு போலவே அடுப்பு மூட்டி தேநீர் தயாரித்தான். நேற்றிரவு பத்திரப்படுத்தி வைத்திருந்த பாண்துண்டுகளை தானும் உண்டு நாய்க்கும் கொடுத்தான் தேநீரும் குடித்தான். இதன் பிறகு காலை வெயிலில் சிறிது நேரம் அமர்ந்து நேற்று இரவு உணைந்த தனது உடைமைகளை வெயிலில் நளரவிட்டு பத்திரப்படுத்திக்கொண்டான்.

நேரம் ஒன்பது மணியிருக்கும்.

படுக்கையை ஓரிடத்தில் பத்திரமாக ஒளித்து வைத்துவிட்டு, 'இந்தர்டா ஞ்சு... நான் போயி ஓனக்கும் எனக்கும் சாப்பாடு தேடிக்கிட்டு வாரேன். அது வரைக்கும் நீ இந்த இடத்திலே இருந்து இந்த சாமான்களை பத்திரமாக பாத்துக்கனும் தெரியுமா?' என்று முடையை தோளில் போட்டுக்கொண்டு, நீண்ட கைத்தடியை ஊன்றியப்படியே தெருவை நோக்கி நடந்தான். அவன் கூறியதனைத்தும் அந்த நாய்க்கு விளங்கியிருக்க வேண்டும். அது வாலை ஆட்டிக்கொண்டே அவனோடு சிறிது தூரம் சென்று அவனை வழியனுப்பிவிட்டு திரும்பி வந்து அதே இடத்தில் படுத்துக்கொண்டது.

தெருவெல்லாம் சுற்றி சிறிதுகாசையும், உணவையும் தேடிக்கொண்டு களைப்போடு மாலையில் வந்த யாசகனைக்கண்டதும் நாய் வாலை ஆட்டி மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றது அது அவனுக்கு நிறைவாகவே இருந்தது.

சேகரித்துக்கொண்டு வந்த உணவில் ஒரு பகுதியை நாய்க்கு கொடுத்த போது அது அதை முகர்ந்து விட்டு அவனைப்பார்த்தது. அதை விளங்கிக்கொண்ட அவன் 'நான் சாப்பிட்டு விட்டேன். நீ சாப்பிட்டுடா ஞ்சு..' என்றதும், அது சாப்பிட ஆயத்தமானது. 'அட...இதுக்கு என்னா அறிவு... (என்று தனக்குள்ளே சொல்லி வியந்துப்போனான்.)

இருள்குழ ஆரம்பித்தது.

தெருவிளக்கு, வேறு விளக்கேற்றும் அவசியத்தை அவனுக்குக் கொடுக்கவில்லை.

முதல்நாள் போலவே அடுப்பு மூட்டி தண்ணீர் சூடாக்கினான். கிடைத்த உணவில் ஒரு பகுதியை காலையில் உண்ண வைத்துக்கொண்டு, மற்றதை

உண்டான். மிகுதியை நாயிக்கு கொடுத்தான். பின்பு உறங்கி விடுவான்.

இது இப்படியே தொடர்ந்து நடந்தது. இந்த இடமும் எல்லா வகையிலும் அவனுக்குப் பிடித்து விடவே அதுவே அவனது உறைவிடமும் ஆகிவிட்டது. நாயிக்கு அவனை நன்றாகப் பிடித்து விட்டது. உணவு தேடி அலையும் வேலை அதற்கு இருக்கவில்லை. ஓரிடத்தில் இருந்து உண்டு உறங்கும் நிலையாதலால் எப்போதும் அந்த யாசகனைச் சுற்றியே மிகுந்த விசுவாசத்தோடு இருக்கும்.

பொழுது விடிந்தது, முதல் நாள் போலவே தெருச்சுற்றச் சென்ற யாசகன் மாலை வந்தான். சேகரித்துக் கொண்டு வந்த உணவின் ஒரு பகுதியை நாயிக்கும் கொடுத்து தானும் உண்டு உறங்கினான். இந்த வாழ்க்கை மாமூலாகி தொடர்ந்தது.

அவன் அங்கு இருப்பது பற்றியோ, அவனது செயற்பாடுகள் பற்றியோ எவனும் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. பக்கத்து வீட்டு பங்களாவில் வேலை செய்யும் ஒருவன், வீட்டாருக்குத் தெரியாமல், மாமரத்தினடியில் பீடி குடித்துக்கொண்டிருந்தவன் யாசகனைக் கண்டு 'கெழுவா...என்ன... இந்த வீடு ஒனக்குத்தான் சொந்தம் பேரீல. இங்கயே நெலையா இருக்க எண்ணமா?' என்றான் ஒரு போக்காக. 'இந்த ஒலகத்துல எந்த எடமும்! எவருக்கும் நெலையாணது இல்லீங்கனே' என்ற யாசகனின் பதிலை புரிந்துக் கொள்ள முடியாதவனான வேலைக்காரன். 'இந்த வீடு யாருட்டு தெரியுமா?' என்றவாறு புகையை இழுத்து வெளியே விட்டான். யாசகன் 'ஊ' என விழித்தப்படியே தெரியாதுங்க' என்றான்.

'பெரியாம்பிள்ளை' மொதலாளி -யோட வீடு. தங்கமான மனிசர், பாவிப்

பயலுக அவர் வீட்டையும், கடையையும் எரிச்சிப்போட்டான்க. மனுசன் செஞ்ச புண்ணியம், அவர் பிழைச்சிட்டாரு. ஆவ்வென கேட்டுக்கொண்டிருந்த யாசகன், 'அவரு இப்ப எங்கங்க...?' என்ற அவசர வினானைத் தொடுத்தான். எங்காவது இருந்து வந்து இந்த வீட்டைக்கட்டி புதுப்பிக்கத் தொடங்கிவிட்டால், தன்பாடு அந்தரமாகிவிடுமே என்ற பயம்தான்.

'இந்தியாவுல... மாணாமதுரையில இருக்காராம். இன்னும் ரெண்டு வருசத்திக்கு பொறவு வந்து வீட்டைக்கட்டி ஏதோ செய்யனுமாம். அதுக்குள்ளால என்னென்ன நடக்கப்போகுதோ, அது ஆண்டவனுக்குத்தான் வெளிச்சம்' என்றவனை நாக்கமுத்தூ... 'வென அழுத்தி நீட்டி வந்த குரலையடுத்து, 'இந்தா... வாரங்க நோனா...' என்றவன் அம்மா... கூப்பிராங்க, அம்மா எம்பேரை நாகமுத்துனு சொல்லத்தெரியாம நாக்கமுத்துனு தான் சொல்லுவாங்க' என ஒருவகை சிரிப்போடு பீடியை அவசர அவசரமாக புகைத்து முடித்து விட்டு மாஇலையைப் பிய்த்து மென்றுக்கொண்டே ஓடினான்.

உலகம் தான் எவ்வளவு மாறுபட்டது. என்று மனதுக்குள் சிரித்துக் கொண்ட யாசகன், எழுந்து தனது வேலையை கவனிக்கலானான், அதற்குப் பின் நாகமுத்துவைக் காணவே இல்லை. அவனைப்பற்றி யாரிடம் விசாரிப்பது? காலங்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன.

அவனைப்பொருத்தவரை இந்த இடமும் சூழ்நிலையும் எவ்வித இடர்பாட்டும் இல்லாமல் செளகரியமாகவே இருந்தது. அந்தச் சொரிநாயும் அவனுடைய வாழ்க்கையில் இரண்டரக்கலந்து விட்டது. உற்ற நண்பனாகவும், உடன் தோழனாகவும், காவலனாகவும் விளங்கியது. ஒரு நாள். ஒரு சனிக்கிழமை.

அவன் தெருச்சுற்றப் போகவில்லை. சற்று சுகயீனமாக இருக்கவே, இருப்பதை உண்டுவிட்டு ஓய்வெடுப்போம் என்ற எண்ணத்தில், வீட்டின் முன் இதமான காலை வெயிலில் சுகமாக அமர்ந்திருந்தான். நாயும் அவனுக்குச் சிறிது தள்ளிப்படுத்திருந்தது. தெருவில் கிரிகெட் மட்டைகளோடு வந்த நாலைந்து பெரியஇடத்துச் சிறார்கள் அந்தகேட்டடியில் நின்று இந்த வீட்டைப்பார்த்து ஏதேதோ பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். பின்பு யாசகனைக்கண்டு சிரித்தார்கள்.

யாசகனுக்கு அதே வயதையொத்த தனது மகன் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னகயவர்களின் நெருப்பிற்கு சாம்பலானதை எண்ணி உள்ளம் வெதும்ப கண்ணீர் விட்டவன், அவன் தான் மறுபிறவியெடுத்து வந்துள்ளானோ.....? என்று ஐயமுற்றான். பின்பு ஏதோவொரு உந்தலில் மகிழ்ச்சியில், எதிர்ப்பார்ப்பில் அவர்களை நோக்கி கையசைத்தான். அவர்கள் ஓ...ஓஓ வென சத்தமிட்டுக் கைகளால் ஏதேதோ அசிக்கமாக அபிநயித்தார்கள். மேலும் ஒருவித நப்பாசையோடு கையசைத்தான்.

அச்சிறுவர்களின் ஒருவன் வழியில் குவித்து வைத்திருந்த சள்ளிக்கற்களில் சிலதை எடுத்து யாசகனைப்பாத்து குறிவைத்தான். 'வேண்டாம் ..... அடித்து விடாதே...' என்ற தோரணையில் கையசைத்துக் கொஞ்சினான். அதற்குள் கல்லொன்று கூர்மையாக, வேகமாக அவனது நல்ல காலை பதம்பார்க்க ஆ...ஊ வென கத்தினான். சட்டென நிலைமையை அறிந்த நாய் கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் ஓடி அச்சிறுவர்கள் மீது பாய்ந்து கடித்து விரட்டியது.

அதற்குப்பின் அச்சிறுவர்கள் அந்தப்பக்கம் தலைகாட்டவே இல்லை.

இரவு நேரங்களில் தனது வாழ்க்கை-

யைப்பற்றியும், வாழ்க்கைச்சம்பவங்கள் பற்றியும், இயலாமைகள் பற்றியும் நாயிடம் ஒரு மனிதனிடம் கூறுவதுபோல கூறுவான். அதுவும் வாலை ஆட்டிக்கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்.

அது அவனுக்கு ஒருவித நிம்மதியாக, ஆறுதலாக இருக்கிறது.

காலங்கள் தன்பாட்டில் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

ஒரு நாள்.

யாசகனின் குடுபட்டக்கரலும், அதே பக்கம் உள்ள கையும் வலியெடுக்க ஆரம்பித்தன. அதற்கு தனக்குத் தெரிந்த வைத்தியத்தைச் செய்தான். பலனளிக்கவில்லை. நாளுக்கு! நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே வந்து நடமாட முடியாத நிலையாகி விட்டது. எவ்வளவோ முயற்சித்து உணவு தேட முயன்றான் முடியவில்லை. முன்பு போல உணவும் காசும் கிடைக்காது. சோர்ந்து பலயினப்பட்டவன் நாளடைவில் படுத்தபடுக்கையாகி விட்டான்.

நாயைப்பார்த்து புலம்பி கண்ணீர் விடுவான். நாயும் அடிக்கொரு தடவை அவனைமுகர்ந்து சுற்றிச்சுற்றி வரும். பின்பு முனங்கிக்கொண்டு தெருவரைக்கும் ஓடும், பின்பு ஓடி வரும். இப்படி சில நாட்கள் நீடிக்க ஒரு நாள் நாயை அருகழைத்து அதன் தலையைப் பரிவோடு தடவிக்கொண்டிருந்தவன் திடீரென இந்த இரக்கமற்ற உலகத்தை விட்டே போய் விட்டான்.

நாய்க்கு அவன் செத்து விட்டானென்று தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில் அதன் கண்களும் நீர் முட்டி கலகலப்பற்று கவலையோடேயிருந்தது. முன்பு போலவே தெருவரை ஓடுவதும் முனங்கிக்கொண்டு வருவோர் போவோரிடம் முன்னங்கால்களை அசைத்து ஏதோ

சொல்வதும், பின்பு ஓடி வந்து யாசகனின் பிணத்தை ஒரு சுற்றுசுற்றி விட்டுத் தெருவிற்கு ஓடுவதும், வருவோர் போவோரை பார்த்து முன்னங்கால்களைத் தூக்கி, அசைத்து முனங்கி ஏதோ சொல்வதும் பின்பு ஓடி வந்து யாசகனின் பிணத்தை சுற்றுவதுமாகவே இருந்தது.

இது யாருக்கு விளங்கப்போகிறது? பகுத்தறிவு படைத்தவன் மனிதன் தானென்றாலும் பாசம் நிறைந்தது நாய் தானா?

இது தெர்டர்ந்தது.

நாட்கள் சில சென்றன, அக்கம்பக்கம் வசிக்கும் மக்களில் சிலர், இந்த வீட்டுப்பக்கம் ஏதோ தூர்வாடை வீசுவதாக நகராட்சி மன்றத்தாருக்கு அறிவித்தார்கள். இதையடுத்து 'பஜோரா' வாகனத்தில் வந்திறங்கிய நகராட்சி மன்ற பொது சுகாதார அதிகாரிகள் நெற்றிப்பொட்டை அழுத்திப்பிடித்துக் கொண்டு, சேரதன்னம்போட்டபோது ஒரு பிச்சைக்-கார்ன் செத்துக்கிடப்பது தெரிய வந்தது. மூக்கைப் பொத்திக்கொண்டு அருவருப்போடு சென்ற அதிகாரிகள், பிணத்தை அகற்றும் பீணியில் ஈடுப்ப்பட்டனர்.

மறுநாள், நகராட்சி மன்ற சுத்திகரிப்பு தொழிலாளர்களில் மூவர் அநாதைப்பிணங்களை அகற்றுவதற்கென்றே வைக்கப்பட்டுள்ள வண்டியொன்றை தள்ளிக்கொண்டு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு வந்தார்கள். இருவர் வண்டியைத்தள்ளிக்கொண்டு வர, ஒருவன் இடது புறத்தோற்பட்டையில் இரண்டு மண்வெட்டிகளை வைத்துக்கொண்டு, விலது புறக்கையால் ஒருபுறச்சுரத்தை மாய்மளவு தூக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தான். மூவருமே நல்ல வெறி. உள்சென்றவர்களை, பிணத்திற்கு அருகில் அமர்ந்திருந்த அந்த நாய் கார்முர்

ரென்று உறுமிக் குரைத்தது. 'அட... கூம்மாக்கெட... ஒன்னையும் ஒரே வெட்டா வெட்டி இவனோட பொதைச்சிருவோம்...' என்று மண்வெட்டியைத் தலைக்கு மேல் தூக்கினான் ஒருவன். நாய் பயந்து மிக்க கவலையோடு சற்றுத்தள்ளி அமைதியாக நின்றது.

பிணத்தை உற்றுப்பார்த்த மற்றொருவன், 'பர்வம் மனுசன், எந்தணரோ, என்னா சாதியோ, இங்க சர்கனுமுனு இவன் தலையெழுத்து' என்றவனை மூன்றாமவன், 'தலையெழுத்த மாத்த முடியுமாடா, எல்லாம் அவன் விட்ட வழி' என்றான். மண்வெட்டி வைத்துக்கொண்டு நின்றவன், 'டேய் முனியா சாக்கோட... அப்புடியே தூக்கி வண்டியில் போடனும் தெரியுமா...' என்றான். அதற்கு முனியன் என்ற பெயருடைய அவன், 'கங்காணி... பொணம் எத்தன் நாளுகெடக்குதோ தெரியாது ஆனா பொணம் திண்ணிப்பேயுனா இத காத்துக்கிட்டுத்தானிருக்கும், அதுனால பொணத்த தூக்குறபோதுமுணு பேருமா ஒரே நேரத்துல முணு முறை துப்பனும், வெளங்குதா? என்றான். 'உண்மைதான் நீ...சொல்லுரது...சரி... தூக்குங்கு' கங்காணி அவசரப்படுத்தினான்.

சரி...சரி...பொணம் பேயிபர்ரமா இருக்கு...எங்க...துப்புங்க...தூ...தூ...

கால் பக்கம் தூக்கிய முனியன் தடா ரென்று போட்டு விட்டு, முகத்தை முழங்கை பகுதியில் துடைத்துக்கொண்டே 'என்னா எலவுடா... துப்பசொன்னா... எம்முஞ்சிலயே துப்புரிங்க. திரும் பி பக்கமா துப்புங்கடா...'

'சரி...சரி. தெரியாம பட்டுடிச்சி... தூக்குதாக்கு ..... நாதம் மண்டைய கொடையுது..'

இப்போது மூவரும் வேறுவேறு பக்கம் பார்த்துக்கொண்டு...தூ...வென்று துப்ப,

பிணம் வண்டிக்குள் சென்றது.

இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த நாய் துக்கத்தால் முனங்கியது. 'ச்சா.. நாயும் ஒரு பொறப்புத்தாண்டர்.. பாரு...அது அமுரத...' என்றான். மண்வெட்டிக்காரன். 'முனியா...இந்த மூட்ட முடிச்சியதடவிப்பாரு...ஏதாவது இருக்கானு.....'

முனியன் டவிப்பார்த்து...எட்டரை ரூபாய்க்கான சில்லறை நாணயங்களையும், சற்று கிழிந்த சாரத்தையும், ஏறக்குறைய நல்ல சட்டையொன்றையும் தேடி எடுத்தான்.

'ஓ...அதெல்லாம் ஒன்னும் எடுக்காதிங்கடா கெழவனுட்டு ஆவுசம் அதுல தான் இருந்திருக்கீம். எல்லாத்தையும் பொணத்தோட போட்டு பொதைச்சிரனும். இல்லனா கெழவனுட்டு ஆவுசம் நம்மல சுத்துனாலும் சுத்தும்.....' மண்வெட்டிக்கார கங்காணி சொல்ல 'அதெல்லாம் சுத்த பொய் கங்காணி நாங்கிப்படி ஆயிரம் பொணத்த பொதைச்சிருப்பம், அதெல்லாம் பின்னாலயா வந்திச்சி? சரித்தான்... 'என்ற முனியன் 'புளிச்' சென்று எச்சிலைத்துப்பிவிட்டு, 'சல்லியையும், இந்த ரெண்டு உடுப்பையும் எடுத்துக் கொண்டு மத்தையெல்லாம் நாம் பொணத்தோடப் போட்டு பொதைச்சிருவம்...இந்தா சாம்பா...இதை நீ வச்சிக்க...சட்டைய நான் வச்சிக்கிறேன் ..... கங்காணி பயம்...அதுனால அவருக்கு ஒன்னும் வேனா. இந்த சல்லிக்கு வேணுமுனா பொத குழியில சூடம் சாம்பிராணி பத்தி -யெல்லாம் வாங்கி வப்பம்.' என்றான் முடிவாக.

'மலத்தில அரிசி கிடந்தா அதைக்கூட பொறுக்குவிங்க... 'தானும் அவர்களின் ஒருவன் என்பதைவிட, அவர்களிலும் பார்க்க ஒருபடி உயர்ந்து கங்காணியாக

இருக்கும் கௌரவத்தில் வந்த வார்த்தையைத் தொடர்ந்து, சரி...பொறப்பு--டுங்க...' என்று அவசரப்படுத்தவே, புறப்பட ஆயத்தமானார்கள்.

முனியனும், சாம்பனும் பிணவண்டியைத் தள்ளிக்கொண்டு முன்னே போக மண்வெட்டி கங்காணி பின் நடந்தான்.

அவர்களுக்குப் பின்னர்லே வந்துக் கொண்டிருந்த நாயைப்பார்த்து, 'அட... இந்த நாய் கெழவனை மண்ணுக்குள்ள அனுப்பும் வரை விடாது போலருக்கே. பின்னாலயே வருது..' என்று முனியன் வண்டிப்பிடையை விட்டுவிட்டு கல்லொன்றை எடுத்து அதை நோக்கி வீச அது அதன் காலில் பட்டு வருத்தம் தர வல்லல்லெனக் கத்தியது. 'அட...கொப்புரானே ஏன்டா அந்த வாயில்லாத சீவனை அடிக்கிற. அது ஒந்தலை மேலவா ஒக்கார வந்திச்சி... அதுக்குத்தான் அந்த கெழவன் மீது என்னா அன்புனு பாரு.....' என்றான் மண்வெட்டிக்கார கங்காணி.

சிறிது நேரம் வலியால் முனங்கிய நாய் பின்பு நொண்டிக்கொண்டே அவர்களைப்பின் தொடர்ந்தது.

பட்டணத்தின் எல்லைக்கப்பாலிருந்த, இடகாட்டிற்குள் நுழைந்து ஒரு ஒதுக்குப்புறமாக முழங்கால் ஆழத்திற்கு தோண்டப்பட்ட சவக்குழிக்கு அருகில் வண்டியை நிறுத்தினர்.

'முனியா வண்டிய அப்புடியே பக்க வாட்டில தள்ளிவச்சி, பொணத்த அப்புடியே சாக்கோட அல்லாக்கா தூக்கி குழியில போடுங்க. அதுக்கு மேல கெழவனோட மூட்டமுடிச்சப்போட்டு மூடுங்க.' 'ஆமா.....ஆமா.....அதுதான்..லேசு.....' என்றான் சாம்பன்.

அப்படியே செய்து பிணத்தை மூடி மண்ணுக்குவித்து வைத்துவிட்டு வண்டியையும் தள்ளிக்கொண்டு புறப்பட்டபோது தூரத்தே நின்று கவனித்துக்கொண்டிருந்த அந்த சொறிநாய் மிகுந்த துக்கம் மேலிட புதைக்குழிக்குப் பக்கத்தில் வந்து படுத்துக்கொண்டது.

இந்த உலகத்திலே செத்துப்போன அவனுக்காக கவலைப்படவும், கண்ணீர் விடவும் அந்த நாயைத்தவிர வேறு யாருமே இல்லை, ஏன் மனிதத்துவம்,

அன்பு, கருணை யாவுமே செத்து விட்டதர்?.

போகும் போது சூடம் பத்தி சாம்பிராணி வாங்க வென்று முனியன் சொல்லி சட்டைப்பையில் போட்டுக்கொண்ட காசை சாம்பனோ, கங்காணியேர் மறந்து விட்டிருந்தாலும் முனியன் தடவிப்பார்த்து ஒன்றரைப்போத்தல் கல் குடிக்கலாமென்று உறுதிப்படுத்திக்கொண்டான்.

(யாவும் கற்பனையே)

காலமெலாம் உன்னடியில்... "தமணி"

பரம்பொருளே நாயகனே பாருக் கொளியே
பாராளும் மாவேந்தே பாசத் தேவா
அறஞ்சேர்க்கும் அன்புருவே அமல நாதா
அகிலமெல்லாம் போற்றுகின்ற அருவ ரதா
திறஞ்சேர்ந்த படைப்பாலில் வுலகை நானும்
திக்கப்போடு வழிநடத்தி செல்லும் வீரா
கரங்குப்பி தொழுகின்றேன் கருணை வைத்தே
காசினியில் நீசரெமை காத்தி டுவாய்.

பேரொளியே பேரின்பப் பெருஞ் சுணையே
பெருஞ்ஞானப் பெட்டகமே பேரொளியே
பாரொளியே பாதையினை வகுத்துக் காக்கும்
பரம்பொருளே, நீசரையும் பரிவில் பார்த்து
சீரொளியாய் திகழ்கின்ற திவ்விய நாதா
சிறப்பெல்லாம் தன்னகத்தே கொண்டதூயா
ஓரொளியே உலகுள்ளோர் உன்னைத் தர்னே
ஓவ்வொருபேர் வைத்தழைத்து மகிழு கின்றார்

புத்தனது போதனையில் புலந்து நின்றாய்
பொல்லாரை அழிக்கையிலே தேவரா நாய்
சத்தியனாம் காந்திமகான் அகிம்சை வழியில்
சால்புடனே யாவரையும் விழிக்க வைத்தாய்
எத்திக்கும் இறையரசை நாட்டி வைக்க
ஏசுவினை சுதனாக அனுப்பி வைத்தாய்
எத்தர்கள் இகழ்நகையை இனிதாய் ஏற்று
இறைதூதர் நபியாக நலமு றைத்தாய்.

பொதிகைமலை தமிழாகத் திகழ்வ தும்நீயே
பூரிக்கும் சுலையிலெலாம் வாழ்வோன் நீயே
மதியாக மனிதர்களை வழி நடத்தும்
மாபெரிய சக்தியென விளங்குபவன் நீ
புதிதாக புகும்விஞ் ஞானம் தன்னில்
பூரித்து மறைமாயை புரிவோன் நீயே
கதிநீயே காத்தருள்வாய் கருணை நாதா
காலமெலாம் உன்னடியில் வாழ்வேன் நானே.

சீறாவில் ஒரு காட்சி

- சாரணா கையூம் -

தாய்ப்பாலிலுள்ள ஆரோக்கியம் வேறு எந்தப் புட்டிப்பாலிலும் இருக்க முடியாது. இக்காலத்தில் தாய்ப்பாலின் அருமையினை அறிவார் யாருமில்லை. அதனால் புட்டிப்-மாவின் ஆதிக்கம் பெருகி விட்டது. இதற்குப் பல காரணங்களைக் கற்பிக்கலாம்.

தாய்ப்பாலினால் கிடைக்கக் கூடிய ஏன்மைகளை அறிந்த முன்னோர்களிடம் பெற்ற தாயிடம் குழந்தைக்குப் போதிய பால் கொடுக்க இயலாமலிருந்தால், செவி-வித் தாய்மர்களை அமர்த்தி குழந்தை-களைப் போஷிக்கும் பழக்கம் இன்று வந்ததைத் தமிழ் இலக்கிய வாயிலாக அறிகின்றோம்.

இவற்றில் ஒரு மாறுபட்ட கோணத்தில் அமைந்தது நபிகள் நாயகம் அவர்களின் பால்சூடிப் பருவம். ஆமினா அம்மையாரின் வறுமைபட்ட வாழ்வு கணவரை - இழந்த வாழ்வு குழந்தையைப் பராமரிக்க முடியா-த இக்கட்டான சூழ்நிலை. இச்சந்தர்ப்-பத்திலே தான் அலிமா என்னும் செவிவித்-தாய் ஆமினா அம்மையாரின் குழந்தைக்-குப் பால் கொடுக்க முன்வந்தாா.

ஹலிமா குணைன் கிராமவாசி. விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தார். ஏதோ பொல்லாத காலம் வானம் பொய்த்ததால் மழை பெய்யாது போகவே விவசாயம் பயிரெடுல்லாம் வாடிக்க கருவிப் பஞ்சு

சத்தை ஏற்படுத்தியது குணைனிலிருந்தால் பட்டினியால் சாகநேரிடுமே என்றெண்ணி மூட்டை முடிச்சுகளுடன் அலிமாவும் அவர்கணவர் ஆரிதும் குழந்தை லம்றந்தும் மக்கா நோக்கி புறப்பட்டார்கள்.

அவர்களுக்குக் கிடைத்த குழந்தையோ வறுமை பட்ட குழந்தை பிரதி உபசார-மாக பொன்னோ பொருளோ கிடைக்க வாய்ப்பில்லாத குடும்பம் எனினும் அழகுத்-திருமகனுக்கு பால் கொடுத்து வளர்க்க அலிமா சம்மதித்து விட்டார்.

குணைன் கிராமம் மழைபெற்று செழிப்புற்ற காலை, நபிகள் நாயகத்தை-யும் அழைத்துக் கொண்டு குணைன் கிராமத்திற்கு எடுத்துச் சென்று வளர்த்து ஐந்து வயது முடிய தாயாரிடம் சேர்ப்பிக்கின்றார் அலிமா அம்மையார்.

உமறுப்புலவர் சீறாப்புராணத்தில் குணைன் கிராமத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சுத்-தைப் பற்றிக் கூறும்போது,

“கருங்கடல் நீரையுண் டெழுந்து
- கார்க்குலம்
பெருந்தரை யெங்ஙணும் பெய்த
- வில்மையால்
இருந்தமைங் கூழெலாங் கருகி
- யெங்ஙணும்
பரந்தது சிறுவிலைப் பஞ்சு
- மென்பதே!”

என்றார்.

அடுத்தொரு பாடலில்,

“உருத்திரண்டு எழுந்தபொய் உடம்மை
- மெய் எனத்
திருத்தும் புண்ணியம் புகழ்தேடி நாள்
- தேர்றும்
வருத்தம் இன்றிப் பொருள் வழங்கும்
- மேலவர்
தரித்திரம் படைத்திடும் சாம்
- காலமே.”

வரையாது வழங்கும் வள்ளல்களையும்
வறிய நிலைக்குத் தள்ளித்தரித்திரம்
பிடிக்கச் செய்த காலமே என்று சாடும்-
பரன்மை நயக்கத்தக்கதாகும்.

இவ்வாறான நிலையில் மக்கமா நகர்
வந்த அலிமா, ஆமினாவின் பாலகருக்குப்
பால் தர இசைகின்றார்.

குழந்தையைக் காட்டுமாறு அலிமா
கேட்கின்றார்.

குழந்தையைக் காட்டுமுன் தன்
நிலையை எடுத்துச் சொல்ல ஆமினா
அம்மையார் விரும்பினார்.

உற்ற தந்தையும் இல்லை உறு
- பொருளில்லை எத்தீம்
பெற்ற பிள்ளை ஓர் உதவிசெய் குவர்பிற
- ரிலைநீர்
பற்று நற்பொருள் குறித்து வந்தவர்பசி
- யுடையீர்
இற்றைக்கு உண்பதற்கு இடமிலை
- என்னிடத்தென்றார்

எப்பாடல், வாய்மையின் தன்மையை
எடுத்துக் காட்டுகின்றது. குழந்தைக்கு
எவ்வாறாயினும் பால் ஊட்ட வேண்டு-
மென்ற ஆவலினால் பல பொய்களைச்
சொல்லிச் சம்மதிக்க வைக்கலாம் எனினும்,
அவ்வாறு ஆமினா அம்மையார் எண்ண-
வில்லை. பசித்து வந்திருக்கும் உங்களுக்-
குத் தானும் ஏதும் தரவழியில்லாத சூடும்

-பம் என்று முன்னால் சொல்லி வைக்-
கின்றார். இஃதெவர் உள்ளத்தையும்
வருத்தாமல் இருக்கமுடியாது.

அலிமா ஆமினா அம்மையாரின்
இயலாத நிலையைக் கண்டு தன்னிலை
மறந்து இரங்கிப் பால் ஊட்ட விழைகின்-
றார். குழந்தையின் அதிஷ்டம் குணன்
செழிப்படைகிறது. அலிமாவும் அவர்தம்
குடும்பமும் பாலர் நபியும் குணன் நோக்-
-கிப் புறப்பட்டுச் செல்கின்றனர்.

நபிகள் நாயகம் குணன் கிராமத்தில்
வளர்ந்தார்கள் நடைபயின்றார்கள் பேடி-
னார்கள்.

இக்காட்சியினை உமறுப்புலவர்,
“விண்ணகத் தமரர் மனமகிழ வளர
- வினயுறும் வரிசைகள் வளரக்
கண்ணகத் துறைந்து கருணையும் வளரக்
- கவின்றிறை பிறையென வளர
எண்ணருட் புதுமைக் காரணம் வளர
- இறையவந்திருவருள் வளர
மண்ணகத் திருந்து கிளையெலாம் வளர
- முகம்மது நபி வளர்ந்தனரே!
என்றுரைப்பார்.

அலிமா நாயகி பாலகர் நபிக்கு பால்
மறக்கச் செய்த காட்சியினை,

“கதிர்உடன் கதியும் ஒரு வடிவு எடுத்த
- காட்சி பெற்று இருந்து அணிசிறந்து
மதியினும் ஒளிரும் முகம்மது நபிக்குவயது
- இரண்டானதன் பின்னர்
குதிகொளும் அமுதம் அடிக்கடி சுரந்து
- கொடுத்திடும் முலை மறப்பித்த
பதியினில் இருந்து பொற்பதி புரக்கும்
- பலன் படைத்து வந்தனர் அன்றே’
என வருணிப்பார்.

பால்குடி மறந்ததும் குழந்தை நபியை
தாயார் ஆமினாவிடம் கேர்க்க மக்கமா
நகரம் எடுத்துச் சென்றார் அலிமா.

ஆமினா அம்மையாருக்குத் தன் செவ்வ மகன் முகம்மதைக் காண வேண்டுமென்ற ஆவல்.

இவ்வேளை மக்கமா நகரில் ஒரு தொற்று நோய் பரவி துன்பம் விளைவித்துக் கொண்டிருந்தது. இதையறிந்த அலிமா குழந்தையின் நலன்கருதி, மீண்டும் குணன் திரும்பினார்.

நான்காம் ஆண்டில் பாலர் நபி குணன் இடைச் சிறுவர்களோடு ஆடு மேய்க்கச் செல்ல விரும்பினார். பிள்ளையின் விருப்பத்திற்கு மாறாக நடக்க முடியாத காரணத்தால் அவ்வாறே விட்டு விட்டார் அலிமா.

ஆடு மேய்க்க அனுப்பிய செய்தியை உமறுப்புலவர், கூறும்போது

“விரிகதிர்ப் பகுதி வெய்யோன் உதித்த
- பின் விளங்கும் செவ்வித
துறைமுகம் மதுக்கு வெள்ளைத்துகில்
- எடுத்து அரையில் சாத்திச்
சிரசினில் நெய்யும் தேய்த்துச் செறி
- மணிக்கோல்கைக்கு ஈந்து
குரிசிலைக் குறித்து சூழ்ந்த குமரரை
- வ்ளித்துச் சொல்லார்.”

என்றுரைத்தார்.

வெண் துகில் உடுத்தி தலையில் எண்ணெய் தேய்த்து வலது கையில் சிறுகோலொன்றைக் கொடுத்து, தம் இரு பிள்ளைகளையும் நோக்கி,

“கல்செறி பொதும்பில் கூர்ந்த கண்டக
- வனத்தில் சேர்ந்த
புல்செறிவு இல்லாப் பாரில் பொறி சுரா
- உறையும் கானில்
வில்செறி வேனல் காட்டில் விரி நிழல்
- இல்லாச் சார்பில்
மல்செறி புயத்தீர் சேரல் மறும் என
- மறுத்துஞ் சொல்வார்.”

ஆடு மேய்க்கச் சென்ற இடத்திலே சில அரிய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதைக் கண்ட அலிமா அச்சங்கொண்டு, ஆமினா அம்மையாரிடம் பிள்ளையைச் சேர்த்துவிட மனங்கொண்டார். அவ்வேளை பாலசர் நாயகத்திற்கு ஐந்து வயது நிரம்பியிருந்தது.

மக்கமா நகர் நோக்கி வரும் வழியில் கண்மணியான பிள்ளையைக் கைதவற விட்டுவிட்டு, செய்வதறியாது மனங்கலங்கி வருந்தி காடெல்லாம் தேடியலையலர்னார்

இதனைப் புலவர்,
“படியின் மீதினில் ஓடுவர், தேடுவர்
- பதறிக்
கடிதில் கல்முழை முள்செறி
பொதும்பினும் கவிழ்ந்து
நெடிது நோக்குவர், செடியறக் கிளறுவர்
- நிகரில்
வடிவுறும் மகவே எனக் கூறுவார்
- வருந்து”

என விளக்குகின்றார்.

எங்கு தேடியும் பிள்ளை கிடைக்காத காரணத்தால், மக்கமா நகர் என்று பிள்ளையின் பாட்டனார் அப்துல் முதலிப்பிடம் முறையிட்டார். இதைக்கேட்ட அப்துல் முதலிப் துடிக்கலானார். ஆட்களை நான்கு திசையிலும் அனுப்பித் தேடச் செய்தார். பயனொன்றும் ஏற்படவில்லை. இறுதியில் கஃபர் என்றும் தலத்தில் அமர்ந்து இறைவனிடம் முறையிட்டார். அந்நேரம் “குழந்தை ஊரின் வெளிப்புறத் தோப்பிலே இருக்கின்றது.” என்றோரு ஆசாரி கேட்டு, திடுக்கிட்டெழுந்து அவ்விடம் சென்று பார்த்த போது பிள்ளை முகம்மது இருக்கக்கண்டு, குதூகலிக்கின்றார்.

ஆமினாவிடம் அருமைக் குழந்தையை ஒப்படைத்துவிட்டு அலிமா குணன் சென்று விடுகின்றார்.

மலையகப் பெண்களின்

வாழ்வில்

இலக்கியத்தின் முக்கியத்துவம்

திருமதி. மேரி அன்றன்
(ஆசிரியர்/தேயிலை)

மலையகப் பெண்களின் வாழ்க்கை இருள்-குழந்தை தொன்றாகும். இப்பெண்கள் பற்றிய ஆய்வுகளும், அவர்களின் இருள் குழந்தை வாழ்க்கை முறை பற்றியும் மலையக இலக்கிய கர்த்தாக்கள் தங்களின் படைப்புகள் மூலம் சித்தரித்துக் காட்டியுள்ளார்கள். அது மாத் திரமல்ல, இப்பெண்களின் வாழ்வின் முன்னேற்றத்திற்கும், உயர்விற்கும் குரல் கொடுப்பதோடு மாத் திரமல்லாமல், பல்வேறு மட்டங்களில் தங்களின் பங்களிப்பைச் செய்து வருவது எதார்த்த ரீதியான உண்மை என்பதை நாம் பெருமனதுடன் ஏற்றுக்கொள்ளும் அதேசமயம், அவைகள் ஓர் வட்டத்திற்குள்ளேயே சூழல்வதையும் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியது நமது கடமையாகும்.

பெண்களின் முன்னேற்றம் பற்றி நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது, நகர்ப்புற, கிராமப்புற, தோட்டப்புற, மலையகப் பெண்கள் என நான்கு வகையாக பிரித்துப் பார்ப்பது முக்கியமானதாகும். அதன்படி,

நகர்ப்புற பெண்களை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்கள் பல்வேறுப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளில் பங்குக் கொண்டு ஓரளவேனும் இலக்கியப் பணிகளில் மூலம் தங்களின் பங்களிப்பைச் செய்து வருவதைக் காணலாம்.

கிராமப்புற பெண்களை எடுத்துக் கொண்டால், அப்பெண்களின் முன்னேற்ற

மத்திற்கு தேசிய ரீதியில் பல்வேறு ஊக்கமும்-ஆக்கமும் அளிக்கப்பட்டு அவர்களின் உயர்ச்சிக்கு வித்திடப்படுகிறது.

தோட்டப்புற பெண்களின் நிலையை நோக்கும்போது, அங்குள்ள பெண்களின் அவல வாழ்க்கை, குடும்ப நலம், கல்வி போன்றவற்றோடு, சமூக உறவுகளில் ஏற்பட்டு சீரழிவுகளை இலக்கிய கர்த்தாக்கள் அச்சமின்றி வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர்.

இந்நிலையிலிருந்து பார்க்கும்போது, மலையகப் பெண்களின் உயர்வுக்கு எவ்வித ஒத்துழைப்பும் இல்லை என்பதை தெளிவுப்படக் கூறலாம்.

மலையகப் பெண்களின் உயர்வுக்கு தேசிய ரீதியில் எந்தவிதமான திட்டங்களும் வகுக்கப்பட்டதில்லை. அது மாத் திரமல்ல, இலங்கை நாட்டில் பெண்களின் உயர்வு குறித்து பல்வேறு கருத்தரங்குகள், சமூக உறவுகள் பற்றிய ஆய்வுகள், மகளிர் இயக்கப் பணிகள் என்று முகாமிட்டு செயல்படுத்தி வருகின்றனர். ஆனால் மலையகப் பெண்களின் வாழ்க்கை முறையை உற்று நோக்கினோமேயானால், இவையனைத்தும் அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பில்லை என்பது நன்கு தெளிவாகின்றது. அவர்களின் உயர்வு எதார்த்தமாக ஏற்படும் ஒன்றாக அதாவது; சமூக தாக்கங்கள் ஒன்றின் மூலமே அவர்கள்

தங்களை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டு-
மென்ற உணர்வுகள் அவர்களுக்குள் தோன்-
-றியிருக்கின்றன. இன்று மலையகத்தில்
விரிவடைந்துள்ள கல்வி வளர்ச்சி, சமூக
வளர்ச்சி, சமூக உறவுகள் வளர்ச்சி மூல-
மாக இதை நாம் அவதானிக்கக் கூடிய-
தாக இருக்கிறது.

இந்நிலையில் நின்று பார்க்கும்போது,
மலையகப் பெண்களின் உயர்வுக்கு இலக்-
கியப் பணி அத்தியாவசியமான தொன்-
-றாகும். ஆகவே அது ஒர் வட்டத்திற்குள்
குழல்வதை விட்டுவிட்டு நகர்ப்புற, கிரா-
-மப்புற, தோட்டப்புற, மலையகம்
எங்கும் உள்ள அனைத்துப் பெண்களின்
கவனத்தையும் ஈர்க்கக் கூடியதாக விரி-
-வடைய வேண்டும். இலக்கிய ரீதியாக
மலையகப் பெண்களின் உயர்ச்சிக்கானும்
பணியைத் தொடர முயற்சி எடுக்கும்-
போது, அதற்கு தேசிய மட்டத்திலான
ஆதரவும், ஆக்கமும் கிடைக்கவேண்டும்.
ஆனால் மலையகத்தைப் பொறுத்தமட்-
-டில், இன்றுவரை அத்தகையதொரு நிலை
தோன்றவில்லை என்றுதான் சொல்ல-
-வேண்டும். இதற்குக் காரணம், அம்மக்-
-களின் பிரதிநிதிகள் இவர்களின் வளர்ச்சி-
-யில் குறிப்பாக மலையகப் பெண்களின்
வளர்ச்சியில் அக்கறைக் கொள்ளாதிருந்த-
-மையே. ஆகவே மலையகப் பெண்களின்
வளர்ச்சிக்கு இலக்கியம் முக்கியமானது
என்பதை இவர்கள் முதலில் உணர
வேண்டும். அதன் மூலம் எதிர்காலத்தில்
இப்பணி தொடர, மலையகத்தில்

இலக்கியம் மக்களிடையே வேருன்ற இம்
மக்களின் பிரதிநிதிகள் தங்களின் பங்களிப்-
-பைச் செய்ய முன்வர வேண்டும்.

இலக்கிய ரீதியாகப் பார்க்கும்போது,
எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், கட்டுரையா-
-ளர்கள், ஆய்வாளர்கள் மலையகப் பெண்-
-களின் உயர்ச்சியில், முன்னேற்றத்தில்
ஏற்பட்டுள்ள தாக்கங்களைப் போக்க-
-தங்களின் பங்களிப்பை திறம்படச் செய்து
வருகின்றனர் என்பது மறுக்கமுடியாத
உண்மை. எனினும் அந்தப் பணி அப்-
-பெண்களின் செவிப்புலன்களுக்கு எட்ட
வேண்டும், பெண்கள் சம்பந்தமான கருத்-
-துக்களடங்கிய இலக்கியப் படைப்புகள்
அவர்களின் கைகளில் தவழ வேண்டும்.
அப்படைப்புக்கள் மூலம் அப்பெண்களின்
உணர்வுகள் செயல் திட்டமாக அமைய
வேண்டும். இவையெல்லாம் நிறைவேற
மலையகத்தில் இலக்கியம் இன்னும் மென்-
-மேலும் வேகமாக வளரவேண்டும். அந்த
வளர்ச்சியில்தான் மலையகப் பெண்களின்
உயர்வும், எதிர்்பார்ப்புகளும் நிறைந்-
-திருக்கிறது.

ஆக மலையகப் பெண்களின் வாழ்வில்
குழந்துள்ள இருளை அகற்றி, அவர்களின்
வாழ்வினை ஒளிமயமானதாக மாற்றவும்,
அவர்களை உயர்வான, முன்னேற்றமான
பாதைக்கு அழைத்துச் செல்லவும் இலக்-
-கியம் இன்றியமையாத, அடித்தளமான-
-தொன்றாக விளங்குகிறது என்பது மறுக்-
-கவோ, மறைக்கவோ முடியாததென்றே
கூறவேண்டும்.

அறிஞர் அண்ணாவின் கருத்துக்கள்

இலக்கியங்கள் மனிதனது அறிவை வளர்க்கிறது!
மனிதனுக்குத் தெளிவை ஏற்படுத்துகிறது!
நன்மை தீமைகளை எடுத்துக்காட்டுகிறது!
மனிதனது சிந்தனையைக்கிளறி விடுகிறது!

இலக்கியங்கள் மனிதனது எண்ணங்களை வளர்க்கின்றன!
எண்ணங்களை ஏற்படுத்துகின்றன கருத்துக்களை
பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகளைப் பற்றி விளக்கங்களைத்
- தருகின்றன!

அம்மா...!

ஏ. பி. வி. கோமல்

என்னுடைய இதயத்துடிப்பு ஏனோ அதி-
-கரித்திருந்தது. படக் படக்கென்று அடித்-
-துக் கொண்டிருந்தது. ஏன் ஒலித்துக்
கொண்டிருந்தது என்றே கூறலாம்.
ஆமாம் -

என்னுடைய வாழ்விலே முதன் முறை
-யாக தொழில் செய்யும் முகமாக காலெ
-டுத்து வைத்த நாளல்லவா. ஆசிரியை-
-யாக நியமனம் பெற்று ஒரு வகுப்பறைக்-
-குள் முதன் முறையாக காலடி எடுத்து-
வைத்தேன்.

‘சின்னஞ் சிறுசுகள் என்னைச்சுற்றி
நின்று ‘மொனிக்கா டீச்சர், மொனிக்கா
டீச்சர்’ என்று பதம் பாடி இதம் சேர்ப்-
-பார்கள்’ என்ற சுற்பனை உலக சஞ்சாரத்-
-துடன், அந்த சின்னஞ்சிறிய மலர்கள்
பூத்துக் குலங்கிய முதலாம் வகுப்புக்குள்
நுழைந்தேன்.

சுமார் முப்பது பால்வடியும் முகங்-
களைக் கண்டவுடன் என் இதயத்தில்
வண்ணத்துப் பூச்சிகள் சிறகடிப்பதை
உணர்ந்தேன்.

பார்த்தவுடனேயே ஏதோ ஒரு பாச
பந்தத்தால் அவர்களோடு இணைந்து
ஒன்றித்து விட்டதுபோன்ற ஓர் எண்ணம்
எழுந்தது.

-திருந்த பிஞ்சு உள்ளங்கள் ஒரே கொத்-
-தில் காணப்பட்ட ரேர்ஜா, லில்லி,
மல்லிகை போல் தோற்றமளித்தார்கள்-

என்னைக் கண்டவுடன் சிலர் சிரித்-
-தார்கள், சிலர் தலையைக் குனிந்து
கொண்டார்கள், சிலர் மெளன மானார்-
-கள். எனக்கும் என்ன செய்வதென்றே
தெரியவில்லை. கைகளைக் கூப்பி
‘வணக்கம்’ என்றேன். அவர்களிடமிருந்து
ஒரு பதிலும் வரவில்லை.

நல்ல வேளையாக மூன்று வாரகால
ஆசிரிய தொழில் முன் பயிற்சி தந்திருந்-
-தார்கள். எனவே, கொஞ்சம் குழந்தை
மனோதத்துவம் தெரிந்திருந்தது.

நான் சற்று நேரம் அப்படியே நின்-
-றேன். அவர்களைப் பார்த்து புன்னகைத்
-தேன். சுற்றுமுற்றும் பார்த்தேன். ஆமாம்-

அந்தத் தூய்மையான, வெண்மை-
-யான மென்மையான, கபடமற்ற இதயத்
தாள்களில் ஏதாவது நல்லதை எழு த-
-வேண்டும் என்று எண்ணினேன் -

“அம்மா” - ஒரு தெய்விக தன்மைப்
படிந்த தமிழ்ச் சொல். தெய்வத்தால்
அங்கிக்கெனாதபடி எங்குமிருக்க முடியாத
காரணத்தாலேயே “அம்மாக்” களைப்
படைத்தார் என்று கூறப்படுகிறது.

“அம்மா” என்ற சொல் என் உள்-
ளத்தில் எழுந்தது ஏனெனில், என்னை
இந்நிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு
அவள் பட்டிருந்த கஷ்ட நஷ்டங்களை
நான் பூரணமாக உணர்ந்திருந்தேன்.
அன்றாட வாழ்க்கையைக் கொண்டு
நடத்த அவள்பட்ட கஷ்டங்களை உணர்ந்-
தே நான் இந்தத் தொழிலை ஏற்றிருந்-
தேன்.

என் கண்களில் துளிர்ந்த கண்ணீரை
நான் மறைத்துக் கொண்டேன்.

மீண்டும் ஒரு முறை அந்தப் பிஞ்சு
உள்ளங்களைப் பாத்துப் புன்னகைத்-
தேன்.

முதலில் ‘அம்மா’ என்று அழகாக
உச்சரிக்கச் சொன்னேன். அதே நேரத்-
தில், ‘அம்மா’ என்று கரும்பலகையில்
எழுதினேன்.

அதன்பின் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட படிப்-
-பித்தலின் படி அவர்களின் அம்மாக்களின்
படங்களை வரையச் சொன்னேன்.

பிஞ்சுக் கரங்களில் பென்சிலைப்-
பிடித்து, வெள்ளைத் தாளில் வரையத்-
தொடங்கினர்.

இஷ்டம் போல வரைந்தனர். ஒவ்-
வொரு அம்மாவும் ஒவ்வொரு ஆளில்,
ஒவ்வொரு விதமாக, ஏதேதோ செய்து
கொண்டிருந்தனர்.

ரொஷாந்தியும் தன் அம்மாவை
வரைந்திருந்தாள். அழகான அம்மா.....
ஆனால் -

இது என்ன.....?

இலக்கியங்கள் எந்தமுறையில் அமைகின்றனவோ... இலக்கியங்கள் எந்த
முறையில் போதிக்கின்றனவோ.. எந்தெந்த ஏற்பாடுகளை எடுத்துக்காட்டு
கின்றனவோ. அந்தந்த முறைகளிலே ஏற்பாடுகளிலே மனிதனது எண்ண-
மும் சொல்லும் செல்லுகிறது.

அம்மா படம் வரைந்து, அதன்மேல்
தர அடையாளங்கள் கைகளிலும், முகத்-
திலும் கிறுக்கப்பட்டிருந்தன. வேண்டு
மென்றே கிறுக்கப்பட்டிருந்தன.

யார் இதைச் செய்தது?

ரொஷாந்தியே, தான் செய்ததாக
ஒப்புக் கொண்டாள்.

ஆனால் ஏன்.....?

என்னால் புரிந்து கொள்ளமுடிய-
வில்லை.

இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீர்த்துளிகள்
அந்த அம்மாவின் மேல் விழுந்தன. ஆம்
ரொஷாந்தியின் கண்கள் கலங்கியிருந்தன-

“அம்மா ரொஷாந்தி, ஏன் அம்மா
ஒப்படிச் செய்தாய்?”..... நான் வினா-
வினேன்.

பதிலை எதிர்பார்த்து ஏங்கினேன்.

அவளின் கண்கள் மேலும் கண்ணீ-
ரைப் பொழிந்தன.

ஏங்கி ஏங்கி அழத்தொடங்கினாள்.
அழுகைக்கூடே பதிலும் வந்தது.

“உச்சர், என் அம்மா எங்க வீட்டுக்கு
வந்ததே இல்ல. நான் அம்மாவ கண்ட-
தேயில்ல. எங்க, அப்பா, ‘அம்மா
வெளியூர் போயிருக்கா... பணம் சம்பாத்-
-தியம் பண்ண...’ என்று முடிக்காமல்
முடித்தாள்.

என் கண்களிலிருந்து விடுபட்ட கண்-
ணீர்த்துளிகள், என் கையிலிருந்த அம்மா-
வின் மேல் விழுந்தன.....!

(அறிஞர் - அண்ணா)

புதிய கூர்ப்பு !

- குமார. இராமநாதன்.

பரிணாம உயிர்த் தொகுப்பின்
கருப்பொருள் நீ! பரிதியே! உன்,
அரிதான படைப்புகளின் ஆற்றல் இந்த
அவனியிலே மிளிர்வதை நான்

- அறிந்துகொண்டேன்!

இருந்தும் என்ன,
உறுகின்ற உயிர்ப்புக்கள்,
உள்ளடங்கும் விலங்குகளில் 'மனிதனை'
- ஏன்,
பரிவுடனே 'பூரணமாய்ப்'
படைப்பதற்குத் தவறிவிட்டாய்?.

'கூர்ப்புவிதி' வளர்வில்
'அது' இன்னும்
'குரங்குநிலை' தடைதாண்டி
'முதிர்' வில்லை!
'வார்ப்புக்குள் அடங்காத
வளர்ச்சியா? இல்லையுன்,
'வளைப்பு'க்குள் முடங்காத
முதிர்ச்சியா?

அணுத்திரவின் துகள்களிலும்
- நுழைந்துவரும்,
ஆற்றல் மிக்க
'அகிலன்' நீயே! வளியே!
நுணுக்கமுடன் நீ நுழைந்த கலங்களிலே,
'அது' வினுடல் புகுந்திருப்பாய்!,
- என்றேனும்
உணர்வுகளைப் பகுத்தறிந்து 'உயர்வு'
- கொள்ளும்,
உணர்வதற்கு இருந்ததுண்டா?
பகுத்தறியும் உணர்வலையின்
பற்றாக் குறையா?... இல்லை,

தொகுப்பினிலே நடந்துவிட்ட
கவனக் குறைவா?

'முறைசுற்று'த் தவறிப் போய்
'எதிர்விளைவில்' முடிந்து,
'செறி'வடையா முன்னர் 'அது'
திரண்டெழுந்து விட்டதனால்,
'முதிர்'வடையா 'அடர்த்தி'யுடன்
குதித்து விட்ட,
'அரை குறை' தான்!

யுகங்கள் யுகங்களாய்ச்
சுழன்று சுழன்று... "உயிர்ப்
பொதிக"ளைச் சுமக்கும்
புவியே! புவியே!!
என்றோ ஒருநாள் 'இதயம்' என்னும்,
அன்புடைப்பொருளால் அணுசேர்த்த திட்ட.
'மனிதன்' என்னும் மகத்துவப் பொருளை
சுமந்த துண்டா? சுமந்த துண்டா??

இல்லை! இல்லை! இல்லவே இல்லை!
எனவே-

உன்னைத் தொற்றிய
உயிர்களை எல்லாம்
உதறித் தள்ளிச் சிவிரந்துக் கொள்வாய்!...
கோடி ஆண்டுகள் மீளச் சுழன்று -
சூனியத்துள் சூனியமாகிச்
சங்கமித்துச் சீரணமாவாய்!

பிரளயத்தின் முடிவினில் தோன்றும்,
புதிய கூர்ப்பில் ஆவது அந்தப்
'பூரண மனிதன்' தோன்றிடட்டும்!
- தோன்றிடட்டும்!

கலை ஓர் இன மக்களின் மனப்பண்பு, அவ்வின மக்களிடையே தோன்றும்
நெளிவு வீரம் ஆகியவற்றின் எடுத்துக்காட்டு! எனவே கலை இன வளர்ச்சிக்கு
ஏற்றபடி மாறியும் வரிந்தும் வருமென்பதே நுன்னறி வினரின் துணிபு!
கலை உலகில் அவ்வப்போது மாறுதல் உண்டாக்கும்! இனத்துக்கோர்
கலையும் - இடத்தின் இயல்பு தப்பவெட்பம் ஆகியவற்றுக்கு ஏற்றமுறையிலும்
கலை உண்டாகும். வளரும் மாறும்!

(அறிஞர் - அண்ணா)

தூங்குகின்ற வெண்ணிலவே!

'புஷ்பதாஸன்'

மேகத் திரை மறைவில்
தூங்குகின்ற வெண்ணிலவே!
துயிலெழும்பி வாராயோ!
தரிசனம் தாராயோ!

தேன் நிலவே முழுநிலவே
தெவிட்டாத பால்நிலவே
தென்றலுண்ணைத் தாலாட்டத்
துயரின்றித் தூங்கிவிட்டாய்

மோக வலை விரித்து
மேகத் திடையோடி
மேனி மறைப்பதேன்?
மெய்பதற்சு செய்வதேன்?

மான் ஒத்த சாயலினாய்
மலரொத்த மென்மையினாய்
மலையருவி குளிரினாய்
மனமொத்த மதியினாய்

கண் சிமிட்டும் தாரகைகள்
கனிவான உன்னுருவில்
கண்பதித்து விடுமென்றா,
கலங்கி நீ மறைந்திட்டாய்?

மேகத் திரை கிழித்து
மெல்ல நீ வந்திடுவாய்
கள்ளம் கபடமில்லா
கன்னியே தண்மதியே!

பண் ணோடு பர்ட்டிசைத்து
பாடிவந்தேன் பல நாளாய்;
பகற்கனவு பலகண்டு,
பரிதாபத் துள்ளானேன்!

தாகத் தவிப் புடனே
என்னிலை மறந்துவிட்டேன்;
தரிசனம் தந்தென்னை
தகியாமற் காப்பாயே!

புகழ்பாடு!

மு. துரைசாமி

கூரிய வான்போல் ஒளிமின்ன
கொங்கம் தமிழால் தேன்தோய்த்து
வீர மூட்டும் எழிற்கவிதை
விளங்கித் தமிழர் பயனுறவே
சார முடனே சுந்ததமும்
சத்துவப் பொருளாய் ஈந்திட்ட
பாரதி தாசன் கவிகட்கு
பாரில் எதுதான் ஈடுண்டு?

தமிழைத் தெய்வ மெனப்போற்றி
தமிழை உயிராய்த் தினமெண்ணி
அமைந்த அமிழ்தத் தமிழ்க்கவிதை
அளித்தவர் பாரதி தாசனவர்
குமிழ்கட லலைபோல் எழுச்சியுடன்
குமுறும் கவிதை அவர்பாவில்
கமழும் மலரின் மணம்வீசும்
கருத்தி லேற்றிப் புகழ்பார்டும்!

சாதித் தாழ்வு தகர்ந்திடவே
சத்திய நெறிகள் ஒங்கிடவே
மோதி எளியோர் வாழ்வழிக்கும்
முடக் கொள்கை ஒழிந்திடவே
வேதப் பொருளாய்ப் பாவேந்தன்
விரும்பி யளித்த தேன்கருத்தை
ஓதி யெங்கும் ஒளிபரப்பு
உலகில் அவரின் புகழ்பாடு!

கண்ணைப் போல மொழிகர்த்த
கவிஞர் பாரதி தாசனவர்
உண்மைப் புகழைத் தினம்பாடு
உறுபுகழ் பெறவே மனதேற்று!
எண்ணும் எண்ணம் எமக்கீந்த
எழில்சேர் கவியைத் துதிக்காதோர்
மண்ணின் வாழ்வில் தமிழறியா
மாந்தர் போலே வாழ்ந்திடுவர்!

மலையக மக்களின் சமூக பொருளாதார நிலைப்பாடு

எஸ். விஜேசந்திரன்

மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளும் கல்வி சுகாதார வீட்டு வசதி போசாக்-கான உணவு என்பன முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. ஒரு சமூகத்தின் சமூக பொருளாதார நிலைப்பாடு தொழில், வருமானம் என்பவற்றில் தங்கியுள்ளது.

அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளுடன் ஒப்பிடுமிடத்து சமூக நல விருத்தி-யில் இலங்கை முதலிடம் வகிக்கின்றது. எழுத்தறிவு அடிப்படை சுகாதார வசதிகள் என்பன தலா வருமானம் கூடிய ஏனைய நாடுகளுடன் ஒப்பிடுமிடத்து உயர்வாக காணப்படுகின்றன. இலங்கையின் சமூக நலன் நோக்கிய கொள்கைக்கு இன்றும் கூட மலையக மக்களில் 90 சதவீதமானவர்கள் தொழிலாளர்களாக தொழில் புரியும் பெருந்தோட்டத்-துறை மூல பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற உற்பத்திகளில் கிடைக்கின்ற வருமானங்கள் மூலமே நிதியிட்டம் செய்யப்படுகின்றது.

மொத்தமாக நோக்குமிடத்து நாட்டு மக்களினது சமூகநல நடவடிக்கைகள் மிக உயர்வாக காணப்பட்ட போதிலும், இச் சமூக நலக் கொள்கைகளின் நடைமுறைச் செயற்பாட்டிற்கு வருமானத்தை ஈட்டித்-தருகின்ற தோட்டத்துறை மக்களது கல்வி, சுகாதாரம் உட்பட சமூகநல விருத்திகள் மிக பின்தங்கிய நிலையிலேயே காணப்படுகின்றன.

மலையக மக்களினது சமூகநிலை, பொருளாதாரநிலை, என்பன அவர்களுக்கு கிடைக்கின்ற வருமானத்திலேயே தங்கியுள்ளது. இது பொதுவாக அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற குறைவான கூலி ஏனைய கொடுப்பனவுகள் என்பவற்றில் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. அடிப்படை சமூகத்தேவைகளான, கல்வி, வீடமைப்பு, சுகாதார பராமரிப்பு போசாக்-கான உணவு என்பன இழிவுக் கூலியில் தப்பியுள்ளன.

மலையகத் தொழிலாளர்கள் பெரும் வருமானமாக, கிராமிய மக்கள், நகர்-சார்ந்த மக்கள் பெறுகின்ற வருமானத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கினை மட்டுமே பெறுகின்றனர்.

மலையகத் தொழிலாளர்கள் குறைவான கூலி அதிக நேரம் வேலை, வாழ்க்கை நில வசதிகள் வீடினமை என்பவற்றுள் நீண்ட காலமாகச் சுரண்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். 1981/82ம் ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ரூகர்வோர் நிதி ஆய்வுகளிலிருந்து நோக்குமிடத்து பெருந்தோட்டத்துறையில் தொழில்பிரிவாளர்களில் ஒரு மாதத்திற்கு ரூபா 500 இற்குக் குறைவாக வருமானம் பெறுபவர்கள் 73 சதவீதத்தினராக உள்ளனர்.

மேலும் 29 சதவீதமானவர்கள் ரூபா 700 இற்குக் குறைவாக மாதாந்த வருமானமாக வருமானத்தைப் பெறுபவர்களாக

வே உள்ளனர். ரூபா 1000 இற்கு மேல் வருமானம் பெறுபவர்களாக 4.2 சதவீதத்தினர் மட்டுமே காணப்படுகின்றனர். ஆனால் கிராம மக்களில் 32 சதவீதமானவர்கள் ரூபா 1000 இற்கு மேல் வருமானத்தினை பெறுபவர்களாக உள்ளனர். இத்தரவுகளைக் கொண்டு ஆராயுமிடத்து இவங்கையில் வருமானம் பற்றாக்குறை காரணமாக வாழ்க்கைக்கு தேவையான அத்தியாவசிய தேவைகளைக்கூட பூர்த்தி செய்ய முடியாதவர்கள் என்ற அடிப்படையில் உணவு முத்திரை பெறுவதற்கான வருமானம் எல்லையாக ரூபர் 700 நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் மலையக தொழிலாளர்களில் 89 சதவீதமானவர்கள் உணவு முத்திரை பெற தகுதியுடையவர்களாக உள்ளனர். ஆனால் இவர்களில் 13 சதவீதமானவர்களுக்கு மாத்திரமே உணவு முத்திரை வழங்கப்படுகின்றது. இத்தகைய வெளிப்பாடுகள் பெருந்தொகையான மலையக மக்கள் வறியவர்களுக்கான உணவு மானியத்திட்டங்களிலிருந்து புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளமையை அவதானிக்க முடிகிறது.

மலையகத் தொழிலாளர்களின் மொத்த வருமானத்தில் 77 சதவீதம் நாட்கூலி மூலம் பெறப்படுவதுடன் கூலி வருமானமும் மாதாந்த வேலைவழங்கும் நாட்களின் எண்ணிக்கையினால் மட்டுப்படுத்தப்படுவதாக உள்ளது. தோட்ட நிர்வாகத்தால் வழங்கப்படும் வேலை நாட்களின் அளவில் மாதாந்த வருமானம் தங்கியுள்ளது. உற்பத்தி குறையும் காலங்களில் வழங்கப்படும் வேலை நாட்களின் அளவும் குறைக்கப்படுவதினால், மாதாந்த வருமானத்தில் பாரிய ஏற்ற இறக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. இவற்றின் விளைவாக தொழிலாளர்கள் நிலையான வருமானத்தினை பெற முடியாதவர்களாகவும். வருமானத்தில் வீழ்ச்சி ஏற்படும் காலங்களில் தம் குடும்ப அங்கத்தவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்ய பற்றாக்கு

குறையை எதிர் நோக்குபவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர்.

மலையகத் தொழிலாளர்களின் வேதனமட்டம் தாழ்நிலையிலேயே தொடர்ந்தும் நிலைநிறுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியில் ஏற்படும் உயர்வுக்கு ஏற்ப மெய்கூலி மட்டம் உயர்த்தப்படுவதில்லை. வரவு செலவுத்திட்ட காலங்களில் ஏற்படும் விலைமட்ட அதிகரிப்பைத் தொடர்ந்து அரசாங்கத்துறை சார்ந்த ஊழியர்களுக்கு சம்பள உயர்வுகள் வழங்கப்படும் போது தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தொடர்ந்தும் புறக்கணிக்கப்பட்டே வந்துள்ளனர் 1977இல் திறந்த பெர்னாத்தாரக் கொள்கை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து நாட்டின் பணவீக்கம் அதிகரித்து வந்துள்ளது. குறிப்பாக 1974 - 1982 இற்கும் இடைப்பட்ட காலக்கட்டத்தில் பணவீக்கம் 69.2 சதவீதத்தால் உயர்வடைந்தது. இக்காலக்கட்டத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மெய்க்கூலி மட்டம் 10:1 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதனைத் தொடர்ந்து பெருந்தோட்டத்துறை மக்களது பொருளாதார நிலை பின்னரகூலியினால் வாழ்க்கை சக்கரம் பாதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

மலையகப் பகுதிகளில் தோட்டத் தொழில் தவிர்ந்த வருமான மூலகங்களில் விலங்கு வளர்ப்பு (ஆடு, மாடு) வீட்டுத்தேரட்டச்செய்கை என்பன காணப்படுகின்ற போதிலும் அவை பரவலாக விரிவு பெறவில்லை வீட்டு நிலைமை, பிரதேசம் தொழில் செய்யும் நேரம். தோட்ட நிர்வாகத்தின் கட்டுப்பாடு என்பவற்றிற்கேற்ப மட்டுப்படுத்தப்பட்டனவாயுள்ளன. இருவர் உழைக்கும் குடும்பங்களைப் பொருத்தமட்டில் அவர்கள் தோட்டத் தொழிலுடன் மேலதிக வருமான உழைப்பு நடவடிக்கைகளாக ஆடு, மாடு வளர்ப்பு தோட்டச்செய்கை என்பவற்றில் ஈடுபடும்

நிலையில் ஆகக்கூடிய வருமானமாக 1320 வரையில் 4 உழைப்பாளர்கள் உள்ள குடும்பங்களில் ரூபா 1801 வரையில் வருமானம் பெறுகின்றனர். ஆனால் இது முழு மலையக மக்களது பொருளாதார நிலையையும் தெளிவு படுத்துவதாக அமையாது. எல்லோருக்கும் வீட்டுத்-தோட்டவசதிகள், விலங்கு வளர்ப்பதற்கான வசதிகள் காணப்படுவதில்லை. தோட்ட நிர்வாகங்கள் இவ்வாறாக பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் பெருமளவில் தலையிட்டு அவற்றை கட்டுப்படுத்துகின்றன. தொழிலாளர்கள் வெளியில் சென்று தொழில் புரிதல், மேலதிக வருவாய்க்கான வாய்ப்புக்களை சுயதொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபடுத்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளை தோட்ட கூட்டமைப்பு தடைசெய்வதாக உள்ளது. மேலும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வெளிவாரியாக வருமானத்தைத் தரக்கூடிய பொருளாதார நடவடிக்கைகள் குறிப்பிட்ட சில குடும்பங்களுக்கே வாய்ப்பாக அமைகிறது. பிரதேசத்திற்கு பிரதேசம் இவை வேறுபடுவனவாயுள்ளன. தோட்டத்தொழிலாளர்களுக்குச் சொந்த காணிகள், சொந்தமான இருப்பிடங்கள் இன்மை, வருமான குறைவு காரணமாக முதலீடு இன்மை, தொழிற்பயிற்சி இன்மை, உற்பத்தி பொருட்களுக்கு சந்தை வாய்ப்பின்மை என்பன மேலதிக வருமான நடவடிக்கைகளை அல்லது சுயதொழில் நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்துவனவாயுள்ளன.

பெருந்தோட்டத்துறையில் குடும்ப வருமானத்தை பெற்றுக்கொள்வதில் சிறுவர்களின் உழைப்பும் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றது. பெருந்தோட்டத்துறையில் 13-18 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட ஆண்களில் 39.2 சதவீதத்தினரும் பெண்களில் 56.3 சதவீதத்தினரும் தோட்டங்களில் தொழில் புரிவோராக காணப்படுகின்றனர் கிராமத்துறையைப் பொருத்தமட்டில், இதே வயதெல்லையில் ஆண்களில் 13.2 சதவீதத்தினரும் பெண்களில் 4.3 சதவீதத்தினரும் மட்டுமே தொழில் புரி-

கின்றனர் பெருமளவான தோட்டச் சிறுவர்கள் தொழிற்துறையில் சேருவதற்கு அவர்களது பெற்றோர்கள் உழைக்கும் வருமானம் குடும்பத் தேவைகளுக்கு பற்றாக்குறையாக இருப்பதே காரணமாகும். வருமான பற்றாக்குறையும், வறுமையின் தாக்கமும் சிறுவர்கள் சிறுவயதிலேயே தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபடுவதை நிறுத்த முடியாமல் உள்ளது. மேலும் தோட்டத்தொழில் கிடைக்காத பட்சத்தில் வெளியிடங்களில் வீட்டு வேலைக்காரர்களாகவும், கடைச்சிப்பந்திகளாகவும் சேர்வதை ஊக்குவிப்பவர்களாகவும் பெற்றோர்கள் காணப்படுகின்றனர்.

பெருந்தோட்டத்துறையில் கல்விக்கும் வயதினரில் பெரும் பகுதியினர் தொழில் நாடிச்செல்வதனால் இவர்களின் எதிர்காலம் சூன்ய மயமாக்கப்படுகின்றது. இதன் காரணமாக இவர்கள் கூலித்தொழில் தவிர்ந்த ஏனைய தொழில் புரியும் ஆற்றல் இல்லாதவர்களாக தொடர்ந்தும் மாறுகின்றனர், மலையக மக்களில் 97 சதவீதமானவர்கள் கூலித்தொழிலாளர்களாக உள்ளனர். 2 சதவீதத்தினர் மட்டுமே உத்தியோக மட்டத்தொழில்களை புரிகின்றனர். 0.5 சதவீதத்தினர் மட்டுமே முகாமைத்துவ மட்டத்தில் தொழில் புரிகின்றனர். கல்வி வளர்ச்சியின்மை, நவீன தொழிற்பயிற்சி இன்மை விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப அறிவின்மை என்பவற்றினால் இவர்கள் அரசாங்க உத்தியோகங்களிலோ, தனியார் நிறுவன தொழில்களிலோ தொழில் வாய்ப்பினை பெற்றுக் கொள்ள முடியாதவர்களாக உள்ளனர் எனவே பரம்பரை பரம்பரையாக ஈடுபட்டு வரும் கூலித்தொழிலை தவிர ஏனைய உயர்ந்த தொழில்களில் ஈடுபட்டு குடும்ப வருமானத்தை உயர்மட்டத்தில் நிலைநிறுத்த முடியாதவர்களாக விளங்குகின்றனர்.

எனவே மலையகத் தொழிலாளர்களின் பொருளாதார நிலை பின்தங்கிய நிலையில் காணப்படுவதற்கு கல்வி பிரிவில் பின்தங்கியுள்ளமையால் உயர் தொழில்களைப் பெற முடியாமையும், பெருந்தோட்ட-

-த் தொழிலின் மூலமாக குடும்ப வருமானம் குறைவான மட்டத்தில் நிலை நிறுத்தப்பட்டுள்ளமையும், சம்பளச் சபையால் நிர்ணயிக்கப்படும் இழிவுக் கூலியும் உணவு மானியக் கொள்கைகளிலிருந்து புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளமையும் தொழில் வழங்கும் நாட்டின் எண்ணிக்கை குறைக்கப்படுகின்றமையும், சுயதொழில் முயற்சிக்கு வாய்ப்பின்மையும் அடிப்படை காரணங்களாக விளங்கப்படுகின்றன எனலாம்.

மலையக சமூகநிலை தொடர்பாக ஆராயுமிடத்து கல்வி, சுகாதாரம், வீட்டுவசதிகள் என்பன பூரணத்துவமற்ற நிலையிலேயே காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக கல்வி வசதிகளைப் பொருத்தமட்டில், நாட்டின் மொத்த சனத்தொகையுடன் பல தோட்டங்களைச் சுற்றியுள்ள கிராமியச் சனத்தொகையுடன் ஒப்பிடுமிடத்து மிகவும்கூடு பின்தங்கிய நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. அண்மைக் காலம் வரை தேசிய ரீதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு கல்வி அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளிலிருந்தும் தோட்டத்துறை புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தது. இலங்கை சுதந்திரமடைந்து 43 வருடங்களில் நாட்டில் கல்வித்துறையில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தும் கூட அவை மலையகக் கல்வியில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதில்லை. சார்ந்தோர் வீதம் நகரத்துறையில் 89.7 சதவீதமானோர் கிராமியத்துறையில் 86.0 சதவீதமாக காணப்படுகின்ற நிலையில் மலையகத்தில் சார்ந்தோர் வீதம் 64.8 சதவீதமாக மட்டுமே உள்ளது இதில் தோட்டப் பெண்களின் கல்வி நிலை 52.9 சதவீதமாக காணப்படுகின்றது. அரசாங்கத்திலும் மலையகர்களில் 5-14 வயதுக்கிடையிட்டவர்களாக 2,39,000 காணப்படுகின்ற போதிலும் அரசாங்கத்தால் நடாத்தப்படும் 553 பாடசாலைகளில் 65,000 மாணவர்களே கல்வி பயில்கின்றனர். இவர்களில் பெண்கள் 46 சதவீதத்தினராகவே காணப்படுகின்றனர். மேலும் 1985/86 ஆம்

ஆண்டளவில் மலையகப் பகுதிகளில் கல்வியறிவு பெற்றவர்களில் 43.3 சதவீதமானோர் ஆரம்பக் கல்வியை மாத்திரம் பெற்றவர்களாகவும் 14.1 சதவீதத்தினர் இரண்டாந்தர கல்வியை மாத்திரம் பெற்றவர்களாகவும் இருந்தனர். தோட்டத்துறையில் ஆரம்ப வகுப்புகளில் பயிலும் மாணவர்களில் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறுவோர் விகிதம் கணிசமாகக் காணப்படுகின்றது. ஆரம்ப கல்விக்கு அனுமதிக்கப்படும் மாணவர்களில் 69 சதவீதமானோர் ஆறாம் ஆண்டிற்கு முன்னர் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறிவிடுகின்றனர். தேசிய மட்டத்தில் இது 10 சதவீதம் மட்டுமேயாகும். தோட்டப் பாடசாலைகளிலிருந்து வெளியேறுவோர் தோட்டத் தொழிலாளர்களாக, அல்லது நகர்ப்புறங்களில் விட்டு வேலைக்காரர்களாக அல்லது கடைச்சிப்பந்திகளாக, அல்லது உணவு விடுதி ஊழியர்களாக தொழில்புரிகின்றனர். பாடசாலைகளிலிருந்து வெளியேறும் 5-13 வயதுக்கிடையிட்ட மாணவர்களில் 11.7 சதவீதமானோர் விட்டு வேலைக்காரர்களாக தொழில் புரிகின்றனர். பாடசாலையை விட்டு வெளியேறும் மாணவர்களில் 20.7 சதவீதமானோர் கல்விக்கான அடிப்படைத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கான வசதியின்மை காரணமாகவே வெளியேறுகின்றனர்.

மலையகப் பகுதிகளில் காணப்படும் லயன்கள் யாவும் ஒரு நூற்றாண்டு கால வரலாற்றைக் கொண்டுள்ள மிகப்பழமை வாய்ந்தனவாகும். இவற்றில் பெரும்பாலானவை போதியளவு சுகாதார அமைப்புகளை கொண்டில்லாதிருப்பதுடன் தற்போது குடியிருப்புக்கு பொருத்தமற்றனவாகவும் காணப்படுகின்றன. இவ்விடுகள் இவர்களது உடமைகளாக இல்லாதிருப்பதால் காலப்போக்கில் தொழிலற்ற நிலையில் லயன்களிலிருந்து வெளியேற்றவும் படுகின்றனர். லயன்களில் 31.25 சதவீதமானவை ஒரு அறையையும் 45-44 சதவீ-

தமானவை இரு அறைகளையும் கொண்டனவாயுள்ளன. அதாவது தோட்டத்துறை குடியிருப்புக்களில் 76 சதவீதமானவை இரு அறைகளையோ அல்லது அதற்கும் குறைவான அறைகளையோ கொண்டிருப்பது வெளிப்படை. அண்மைக் காலங்களில் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி நடுத்தரகால முதலீட்டுத்திட்டம் (MIP) என்பன அரசுக் கூட்டுத்தாபனங்களுக்குச் சொந்தமான லயன்களை புனரமைக்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றவை விரும்பத்தக்கவொன்றாகும்.

பெருந்தோட்டத்துறை குடியிருப்புக்கள் போதிய நல்வசதிகளை கொண்டிருப்பதில்லை என்பதனை எடுத்துக்காட்டுவதாக மலசலக்கூடவசதிகள் காணப்படுகின்றன. இங்கு காணப்படும் மலசலக்கூடங்களில் 60% அதிகமானவை பொது மலசலக்கூடமாகும். இரண்டு அல்லது மூன்று மலசலக்கூடங்கள் ஒரு லயத்தில் உள்ள அனைவரது பாவனைக்குமாக காணப்படுகின்றது. பெருமளவான தோட்டங்கள் மலசலக்கூடவசதிகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

இலங்கைப் பெருந்தோட்டத்துறையில் காணப்படும் சுகாதார வசதிகளை நோக்குமிடத்து, பொதுவாக தோட்டத்துறையில் காணப்படும் வைத்தியசாலைகள் நோய் நிவாரண அடிப்படையைக் கொண்டிருக்கின்றனவேயன்றி, சுகாதார நலன் மேம்பாட்டையோ, நோய்த்தடுப்பு முறைகளையோ கொண்டதாக அமையவில்லை.

ஊட்டச்சத்து குறைவானது பெருந்தோட்டத்துறையில் பரவலாகக் காணப்படும்.

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் — கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தாமணியே நீயெனுக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றுந்தா

- ஓளவையார்

கண்கள் பஞ்சடைந்து போகிறது. கால்கள் நடக்க மறுக்கின்றன
ஆனால் தமிழ் பற்று இன்னும் என்னோடிருக்கிறது.

- தனிநாயகம் அடிகள்

ஒரு முக்கிய பிரச்சினையாகும் இதன்படி தோட்டத் தொழிலாளர்களை பெருமளவில் கொண்டுள்ள மாவட்டங்களான நுவரெலியா, கண்டி, பதுளை, இரத்தினபுரி, கேகாலை என்பவற்றிலேயே கடுமையான போசாக்கின்மை நிலவுகின்றது. இதன் தாக்கத்தினால் பாடசாலைக்குச் செல்வதற்கு முந்திய வயது பிரிவினர் கிராமத்துறையினை விட பெருந்தோட்டத்துறையில் உயர்விகிதத்தில் பாதிக்கப்படுகின்றனர் உதாரணமாக நுவரெலியா மாவட்டத்தில் 6-60 மாத வயது பிரிவினரிடையில் கிராமத்துறையில் பாதிக்கப்பட்டோர் விகிதம் 34.6 சதவீதமாகவும் பெருந்தோட்டத்துறையில் 49.2 சதவீதமாகவும் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மலையக மக்கள் இவ்வல நிலையிலிருந்து விடுவிக்கப்படவேண்டுமாயின் இவர்கள் மத்தியில் ஒரு தீவிரமான எழிச்சிமிகு மாற்றம் தேவைப்படுகின்றது. இவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலை பற்றிய நிலைமைகள் மேம்பாட்டையத்தக்க செயல் திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படல் வேண்டும். பெருந்தோட்டத்துறை கட்டமைப்பானது இம்மக்களின் சமூக, பொருளாதார பின்னடைவுக்கு மூலக்காரணமாக விளங்குகின்றது. எனவே சமூக பொருளாதார நிலைப்பாடுகளின் மேம்பாட்டிற்கு பெருந்தோட்டக் கட்டமைப்பில் நிலையான மாற்றம் ஏற்படுத்தப்படல் அவசியம் விழிப்புணர்வுகளினதும் சமூக எழுச்சிகளினதும் விளைவுகளின் ஊடாகவே மலையக மக்களின் வாழ்க்கை நிலையினை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு முழு சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும்.

இந்து சமயமும், மலையகமும்

- சிவம். லோகநாதன்

சமூகவியல் ஆய்வாளர்களின் கருத்துப்படி உலகில் இன்று காணப்படும் மனிதசமூகங்களை மூன்று பிரிவாக வகைப்படுத்த முடியும் அவை முன்னேறிய சமுதாயம், முன்னேற்றம் குறைந்த சமுதாயம், முன்னேறாத சமுதாயம் என்பனவாகும். முன்னேறிய சமுதாயம் என்னும்போது தமக்கேயுரிய சீரியகலை, கலாச்சாரம் கல்வி பண்பாடுகளுடன் பொருளாதார ரீதியில் நன்னிலையில் இருக்கும் சமுதாயமாகும் இங்கு பொருளாதாரம் தவிர்ந்த ஏனைய அம்சங்களின் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாகத் திகழ்வது சமயமே என்பதை சமுதாயவளர்ச்சி ஆய்வின் வெளிப்பாடுகள் எமக்குணர்த்துகின்றது. இப்பரந்த தவுலகில் காணப்படும் மேலத்தேய சமூகமான கிறிஸ்தவர் கீழத்தேய சமூகமான இந்து, பெளத்த, ஸ்லாமிய சமூகக்காலாச்சாரங்களைனத்தும் சமயத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டே கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளது. இங்கு சமுதாயமுன்னேற்றத்தின் சமயத்தின் பங்கு எந்தளவுக்கு செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது என்பது புலனாகின்றது.

சமயமும் அதன் தோற்றமும் புலியில் மனிதர்கள் தோன்றிய காலத்திற்க்கும் சமயம்தோற்றம் பெற்றகாலத்திற்க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இம்மனிதசமூகத்தில் காணப்பட்ட ஒழுக்ககீர்கேடுகள் நேர்மையற்ற செயல்பாடுகளைக் கொண்டு வாழ்ந்த சீர்கேடான வாழ்க்கை முறைகளில் காணப்பட்ட குறைபாடுகளும் இழிநிலையும் சமயம் தோன்றக் காரணமாகவிருக்கலாம் என சிந்திக்கத்தோன்றுகின்றது. இச்சமயங்களின் தோற்றம் சமுதாய கால சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப அமைவு பெற்றுள்ளது.

சமுதாயத்தில் மக்களாகத்தோன்றி மாக்களாகவாழ்ந்த சமுதாயத்தைச் சீரமைக்கவும் செழிப்புற வளர்ச்சியடையச் செய்யவும் சமுதாயத்தில் மனிதன் தனது வாழ்க்கை முறையை திருத்தி சீர்பெறவும் இவன் ஓர் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் சமுதாயத்தை வழிநடத்திச் செல்வச் சிறப்புறச் சமயம் அவசியமாயிற்று.

தனக்குமேல் ஒரு சக்தியிருக்கின்றது அச்சக்தியைக் கடவுள் என்றும். அக்கடவுளை நம்பி உருவாக்கப்பட்ட அல்லது உருவாகிய சமூக அமைப்பின் ஒரு முக்கிய அங்கமே சமயம் எனப்படுகின்றது. இங்கு பூரணமான சமயம் பின்வரும் அம்சங்களைக் கொண்டிருத்தல் அவசியமாகின்றது. அவையாவன வழிபாட்டு அம்சம், தத்துவம்ஸ்சம், ஒழுக்கம்ஸ்சம் என்பனவாகும். இம் மூன்று அம்சங்களையும் இந்து சமயம் முழுமையாக கொண்டுள்ளதை எமக்குத் கிடைக்கும் வேதகாலநூல்களில் இருந்து அறியக்கூடியதாகவிருக்கின்றது.

சமயங்களின் தோற்றத்தினை நாம் ஆராயும் போதும் சில சமயங்கள் அண்மைக் காலத்தில் ஒருசிலரால் உருவாக்கப்பட்டதாகக் காணப்பட்டது. அதேவேலை சில சமயங்கள் நீண்டகால வரலாறுடையனவாகக் காணப்படுகின்றது. இத்தன்மைகளைக் மனதில்கொண்டு இந்துசமயத்தின் தோற்றத்தினை ஆராய்ப்புகின் எமக்குக் கிடைக்கும் வேதகாலம், வேதகாலத்திற்க்குப்பிற்ப்பட்டக்கால நூல்கள் இந்து சமயம் இறைவனால் உருவாக்கப்பட்டதாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இக்கூற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாரீக்

-கும்போது மனிதத்தோற்றத்தினுடனேயே சமயமும் தோன்றியிருக்கக் கூடுமென எண்ணத்தோன்றுகின்றது. இருப்பினும் வரலாற்று ஆதாரங்களின்படி மானிட-சமுதாயம் தோன்றி சிறிது காலத்தின் பின்பே சமயங்கள் தோன்றியிருக்கலாம்.

ஒரு பூரணமான இந்துசமயம் பின்-வரும் அம்ஸ்சங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவையாவன, வழிபாட்டு அம்ஸ்சம், தத்துவம்ஸ்சம், ஒழுக்கம்ஸ்சம் என்பனவாகும். இம்முன்று அம்ஸ்சங்-களும் சேர்ந்து, ஓர் இருண்ட சமுதாயத்தை நன்னிலைக்குத் கொண்டுவந்து ஓர் முன்னேறிய சமுதாயமாக வளர வழியமைத்துள்ளது. இவ் அம்ஸ்சங்களின் செயற்பாடுகள் ஒரு சமூக முன்னேற்றத்தின் சமயத்தின் பங்கு எப்படிப்பட்டது என்பதை உணர்த்துகின்றது.

இந்து சமயத்தின் வழிபாட்டிச்சம்

இவ்வாறு சமுதாய முன்னேற்றத்தில் முக்கிய இடம்வகிக்கும் இந்துசமயம், அச்சமயத்தில் காணப்படும் சிறப்பம்ஸ்சங்-கள் எவையென நோக்குவோமாயின் சமுதாயத்தின் செழிப்புமுறையை நாம் தெரிந்துகொள்ள முடியும், வேதகாலத்தில் பின்பு தோற்றம்பெற்ற நூல்களும், புராணங்களும், தர்மசாஸ்திரங்கள் என்பனவற்றிலிருந்து இந்துசமய வழிகாட்டல்கள் எவ்வளவுதூரம் சமுதாயத்தில் வேறானறி அச்சமுதாயத்தை முன்னேற்றியிருப்பதிலிருந்து புலனாகின்றது. இந்து சமயத்தில் காணப்படும் வழிபாட்டம்ஸ்சத்தை இங்கு விபரித்தல் முக்கியமாகின்றது. இச்சமயம் ஓர் உருவ வழிபாட்டுச் சமயமாகும். இறைவன் ஒருவனாலும் அவன் செய்யும் தொழில்களுக்கேற்ப பல உருவங்களாக உருவமைத்து இருப்பதுடன் குடும்பமைப்பு முறையை ஒட்டிய தெய்வங்களை சிருஸ்டித்து பல தெய்வங்களின் வழிபாட்டினைத் தோற்றுவித்துள்ளது. சிவபெருமானைக் குடும்பத்தலைவனார்-

கவும், உமாதேவியாரைத் தாயாகவும் விநாயகர், முருகன் என்பவர்களை பிள்ளைகளாகவும் ஏனைய சில சிறுதெய்வங்களை உறவினர்களாகவும், சிருஸ்டிக்-கப்பட்டுள்ளது. இவ்விந்துசமயம்ஸ்ச சமுதாயத்தில் குடும்பமைப்புமுறையை உருவாக்குவதற்கு வழியமைத்தது எனலாம்.

“கோவில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்காதே” என்ற கூற்றினை சமுதாயத்திற்கு புகட்டி மக்கள் கூட்டமாக வாழும் இடமெல்லாம் கோயில்களையமைத்து இறைவழிபாட்டினை மேற்கொள்ளச்-செய்திருக்கின்றது. குன்றுகள் தோறும் குமரனை மூலக்கடவுளாகவும் ஏனைய பகுதிகளில் சிவனை முதல்கடவுளாகவும் வேறு சில இடங்களில் உமாதேவியாரை வேறுபட்ட பெயர்களின் அடிப்படையில் கோயில் அமைத்து வழிபடுவது இந்தியாவில் அவதானிக்கக்கூடியதாகவிருக்கின்றது இவ்வாறு அமைவு பெற்ற கோவில்-களுக்கு வழிபுடச் செல்லும்போது தூய்-மையாகச் செல்வதற்கு நீராடி உடலை-த் தூய்மையாக்கி சுத்தமான ஆடைக-ளையணிந்து கோயிலுக்குச் செல்லவேண்-டும் அங்கு சென்றவுடன் உள்ளத்தைத் தூய்மையாக்க மனதை ஒருமைப்படுத்தி சித்தனைகளைப் பலபக்கம் சித்தறவிடாமல் ஒருநிலைப்படுத்தி அமைதியாக வழிபடுத-லாகும். இங்கு கோயில்களுக்கு மக்கள் செல்லும் முன்னும் சென்றபின்பும் மேற்க்-கொள்ளவேண்டிய நடைமுறைகளைத் தெளிவுபடுத்தியிருப்பது, சமுதாயமுன்-னேற்றத்திற்கு உறுதுணையாகவிருக்கின்றது. ஆலயங்கள் தோறும் சமயபோத-னைகள் முக்கியம் பெற்றதுடன் இச்சமூ-கத்தின் அறிவு வளர்ச்சியடைய கல்விப் போதனைகளையும் மேற்கொள்ள வழி-யேற்பட்டது. ஆரம்ப காலத்தில் இன்று போல் இல்லாமல் கோயில்களே கல்விக்கூடமாகத் திகழ்ந்தன. இங்கேயே அறிவுக்-கண் திறக்கப்பட்டு அணைவரும் கல்விய-

றிவைப்பெற வேண்டும் என்ற இந்துசமயத்-
-தின் நோக்கம் சமுதாயம் முன்னேற
வழிவகுத்துள்ளது.

இவ்வழிபாட்டு அம்ஸ்சத்தில் இறை-
வனை வழிபடும்போது இசை, நடனம்
என்ற அம்ஸ்சங்களைப் புகுத்தி வழிபடத்-
-தூண்டியது. இத்தூண்டுதல் இந்துக்களி-
-ன் கலைவளர்ச்சிக்கும் தமக்கேயுரித்தான
இசைநாட்டியக் கலைகளில் தேர்ச்சிபெற-
-வும் வழிவகுத்திருப்பதுடன் இக்கலைத்-
-துறை முன்னேறிய பலபடிகளை எய்தவும்
சமயம் உறுதுணையாகவிருக்கின்றது. பர-
-தக் கலைத்தலைவனாக இறைவனை உரு-
-வகித்தது. இக்கலையின் பலமுன்னேற்-
-றங்கள் தோன்ற வழிபடமைத்துள்ளது.
இந்து சமயத்தின் தூண்டுதலால் இக்கலை
பேணிப்பா துகாக்கப்பட்டதுடன் பல கலை
-ஞர்களையும் உருவாக்கியுள்ளது அதே
போல இசையில் இறைவன் மயங்குவான்
அதன் மூலம் வழிபாடுமேற்கொள்ளும்
போது நாம் கேட்டதைக் கொடுத்து
துன்பத்தைப் போக்குவான் எனக்கூறி
தேவாரம், திருவாசகம் போன்றவற்றினை
பண்ணோடுபாடி இந்து சமயத்தின் இசை
ஒரு அங்கமாகக் கொண்டு இசைக்கலையை
வளர்த்துள்ளது. எனவே முன்னேறிய
சமுதாயத்தின் இசை வளர்ச்சிக்கு இந்து
சமயம் பெரிய தொண்டாற்றியுள்ளது-

வழிப்பாட்டு முறையின் மூலம் அமைதி
ஒற்றுமை, ஒன்றுகூடல் போன்ற சமுதாய
முன்னேற்ற அம்ஸ்சங்களைப் புகட்டியுள்-
-ளது. கேரியில்களில் அமைதியாகவிருந்து
இறைவனைத் தியானித்தல், ஒன்றாகச்-
-சேர்ந்து கூட்டுப்பிரார்த்தனை மேற்கொள்-
-எல் தமக்கிடையே உள்ள மனக்குரோ-
-தங்களையும் வேற்றுமைகளையும் மறந்து
ஒரே நோக்கில் இறைவனை வழிபடல்
வசதியுள்ளவர்கள் உணவுப்பண்டங்களைத்
தயாரித்து இறைவனுக்குப் படைத்து வச-
-தியற்றவர்களுக்குக் கொடுத்து தாமும்
உண்டு மகிழ்தல் என்பன போன்ற இந்து

சமய சிறப்பம்ஸ்சங்கள். தர்மம் செய்தல்
ஒற்றுமையாக அமைதியாக வாழ்வதற்க்கு
வழிசெய்துள்ளது. “இருந்தோம்பி இல்-
-வாழ்வதெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்
மை செய்வதன் பொருட்டு” என்ற-
-குறளின் தத்துவத்தை விளக்கியது இந்த
இந்து சமயமே. எம்மைப் படைத்து வாழ்
வைக்கும் இறைவனை மறக்காமல் இறை-
-வழிபாட்டு மூலம் நன்றிக்கடன் தத்துவத்-
-தினை புகட்டியதும் இந்த இந்துசமயமே
ஆகும். “என்னன்றி கொண்டார்க்கும்
உய்யுண்டார்ம் உய்வில்லை செய்ன்றி
கொண்டமகட்க்கு” என்ற இந்து சமய-
-தத்துவம் வேதகால நூல்கள் புராணங்க-
-ளின் வாயிலாக சமுதாய முன்னேற்றத்-
-தில் இது வகிக்கும் இடம் என்னவென்பது
தெளிவாகின்றது. கூட்டுவழிபாடு போத-
-னைகளின் மூலம் மக்களனைவரையும்
ஒன்றுபடுத்தி போட்டி பொறாமை பூசல்-
-களின்றி ஒரேசிந்தனை அடிப்படையில்
ஒழுக்க இந்துசமயமே வழிவகுத்துள்ளது.
இதனுடன் இறைவனின் உருவங்களைச்
சிற்பக்கலையின் மூலம் செதுக்கி இன்று
இந்து சமயக் கலையம்ஸ்சமாக சிற்பக்கலை
திகழ்வதற்க்கு இந்துசமயமே அடிப்படை-
-யாகவுள்ளது.

இந்து சமயத்தின் தத்துவம்ஸ்சக்

தத்துவம்ஸ்சத்தை நோக்கின் இந்து
சமயம் மறுபிறப்புக் கோற்பாட்டை வழி-
-யறுத்துகின்னந்து மனிதன் செய்யும்
நன்மை தீமைக்கேற்ப மறுபிறப்புக்கு உட்-
-படுவதாகவும் நன்மைகள் செய்வோர்கள்
மோட்ச்சத்தையும், தீமைசெய்வோர்கள்
நரகத்தையடைந்து துன்பப்படுவார்கள்
என்ற தத்துவத்தைக் கூறுவதின் மூலம்
சமுதாயத்தில் உள்ளவர்கள் மோட்ச்சத்-
-தையடைய தீமைசெய்யாமல் நன்மை
செய்து வாழத்தூண்டியதே இந்துசமய-
-மாகும்.

இந்துக்கள் ஒவ்வொருவரும் நான்கு
வகையான உறுதிப்பொருட்களைக்

கொண்டவர்களென்றும் அவற்றைச் சீரானமுறையில் மேற்கொள்பவனே முத்தி-யடையக்கூடியவன் என்று இந்துசமயம் கூறியது. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்றபடிக்களே சமுதாய முன்னேற்றத்-ற்கு உறுதுணையாகவிருக்கின்றது. இந்து ஒருவன் தனக்கும் தனது சமூகத்திற்கும் செய்யவேண்டிய கடமைகள் பலவுல, இக்கடமைகள் தாய், தந்தை, குரு, சகோதரர், பிள்ளைகள் என்போருக்குச் செய்யும் கடமைகளாகும். இக்கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்து, இதற்கு வேண்டிய பொருளை நேர்மையான வழியில் சேகரித்து குடும்ப இல்வாழ்க்கையில் திழைத்து அங்கு செய்யவேண்டிய கடமைகளை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் மோட்ச்சத்தையடையலாம் எனப்போதிப்பதினால் தத்துவாம்ஸ்சத்தை சிந்தித்த சமுதாயம் தீமைகளையொழித்து நன்மைசெய்து முன்னேறிய சமுதாயமாக வாழ இந்துசமயம் வழிவகுத்துள்ளது. "ஈதல் அறம் தீவினை விட்டல் பொருள் என்னாநாம்", "காதலிருவர் கருத்தொருமித்து ஆதரவுபட்டதேயின்பம் பரணைனினைத்தும் மூன்றும் விட்டதே பேரின்பவீடு" என்றார் ஓளவை-யார். இதுவே இந்துசமயத்தின் தத்துவாம்ஸ்சம்.

இந்து சமயத்தின் ஒழுக்கம்ஸ்சம்

இந்து சமயத்தின் ஒழுக்கம்ஸ்சத்தை நோக்கின் ஒரு சமுதாயம் முன்னேறவேண்டுமாயின் ஒழுக்கக்கோற்பாட்டில் வளரவேண்டுமாயின், பஞ்சமாபாதங்களை நீக்கவேண்டும். பஞ்சமாபாதங்களான கொள்ளாமை, கள்ளாமை, விபச்சாரம் செய்யாமை, கள்ளுண்ணாமை, பொய்யாமை போன்றவற்றை நீக்குவதன் மூலம் மோட்ச்சத்தையடையலாம் எனக்கூறி சமுதாயத்தை இறைவன்பால் ஈர்க்கத்துணை செய்கின்றது. இவ்வாறான தத்துவங்களைக் கொண்டு காணப்பட்ட இந்துசமயம் சமுதாயத்தில் சண்டைகள், சச்சரவுகள் இல்லாமல் செய்வதுடன் ஒரு கட்டுக்கோப்பான சமுதாய வளர்ச்சிக்கு இந்துசமயம் துணை செய்கிறது.

மலையகத்தில் இந்துசமயம்

இந்து சமயத்தில் சேவையில் மேற்கூறப்பட்ட வகையின் சமூகமுன்னேற்றத்தின் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தாலும் மலையக சமுதாயத்தில் பெற்றிருக்கும் முக்கியத்துவத்தினையும் விபரித்தல் இங்கு அவசியமாகின்றது. மலையும் மலைசார்ந்த இடமும் குறிஞ்சி நிலம் என அழைக்கப்படுகின்றது. இக்குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்கின்றவர்கள் பெரும்பாலும், தேயிலைத் தோட்டங்களை குழந்து வாழும் இந்துக்களாகும். மலையகத்திற்கு அல்லது குன்றிற்குத் தலைவனான குமரனைப் போற்றும் இந்து சமயம் மலையகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இருவகையான சமயவழிபாட்டு நிலமைகளைக் கொண்டு காணப்படுகின்றது. முதலாவது தேயிலை, றப்பர் தோட்டங்களை மையமாகக் கொண்டு உருவாக்கியிருக்கும் தோட்டக் கோயில் வழிபாடு, இரண்டாவது நகர்புறங்களை மையமாகக் கொண்டு நகரக் கோயில் வழிபாடு என்பவையாகும்.

இதில் நகரக்கோயில் இந்துசமய வழிபாட்டினை எடுத்துக்கொண்டால் மலையகத்திலே பணவசதிகள் உள்ள ஒருசில மூலினரின் வழிபாடு இங்கு காணப்படுகின்றது. இவ்வாறான நகரக்கோயில்கள் பெரும்பாலும் குன்றக் குமரனின் மூலக் கடவுளாக வைத்து வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றது. இங்கு இந்து சமயத்தின் சிறப்பம்ஸ்சங்கள் சிலவற்றைக் காண்பதுடன், இந்து சமயம் இம்மலையக மக்களுக்கு போதித்துள்ள போதனைகளையும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. வழிபாட்டு முறைகள் கூட்டுப்பிரார்த்தனைகள், வெவித்தாய்மை போன்ற போதனைகளை இப்பகுதியினர் ஓரளவு கடைப்பிடிக்கின்றனர் எனவேதான் மலையகத்திற்குள்லேயே ஒரு முன்னேறிய சமுதாயக் கூறாக மதிக்கப்படுகின்றார்கள்.

இரண்டாவது பிரிவானது தோட்டம்

களை மையமாகக்கொண்டு இந்துசமுதாயம் வழிபடும் பலதெய்வங்களை உருவாக்கி இந்துவழிபாட்டு முறையை மேற்கொள்கின்றனர். இத்தோட்ட ஆலயங்களில் மூலதெய்வமாக விளங்குவது பெண்தெய்வமாகும் இந்துசமயத்தில் பெண்தெய்வங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததுள்ளதை இந்துசமயவரலாற்று நூல்கள் எமக்குத்தெளிவுபடுத்துகின்றது. இதனைப் பின் பற்றியே தோட்டப் பகுதிகளில் பெண்தெய்வங்களை மூலதெய்வமாக கோயில் அமைத்து வழிபடுகின்றனர். பெண்தெய்வங்கள் என்னும்போது மாரியம்மன், மாரியாத்தா, கருமாரி, காளியம்மன், முத்துமாரி போன்ற தெய்வங்களையும் தாய் வழித்தெய்வங்களையும் ரோதைமுனி, மதுரைவீரன், கறுப்பர்சாமி மாடாசாமி, வைரவர், வீரபத்திரர், போன்ற ஆண் தெய்வங்களையும் இந்து சமய சமூகம் வழிபட்டு வருகின்றது. இவ்வாறு இப்பகுதியில் இத்தெய்வங்கள் உருவாகுவதற்குக் காரணம் என்னவென்று நாம் சிந்தித்துப் பார்த்தால் இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் பயப்பீதியின் மத்தியில் வாழ்ந்த மையினால் காவல்தெய்வங்களையே தமது இன்னல்களைப் போக்க உருவாக்கியுள்ளனர் அம்மை, பேதி போன்ற பயங்கர நோய்களில் இருந்து சமுதாயத்தைக் காக்க மாரியம்மனையும், காளியம்மனையும் வழிபடுகின்றனர். இங்கு தொழிற்சாலைகளில் மக்கள் வேலை செய்வதினால் ரோதைமுனி, வைரவர், வீரபத்திரர் போன்ற காவல்தெய்வங்களையும் வணங்குகின்றனர். எனவே அன்று பேராசிரியர் ராதாகிருஷ்ணன் தெய்வங்களை உருவாக்கும் இயந்திரம் வேதகாலம் எனக்குறிப்பிட்டது போலப் புதிய பல தெய்வங்களை இம் மலையகம் உருவாக்கியுள்ளது. இவ்வாறாக இந்து சமயத்தில் காணப்படும் பெரும்பாலான சிறப்பம்சங்களில் ஒரு சிலவற்றையே தன்னுள் அடக்கியுள்ளது.

ஆனால் இந்து சமயத்தால் கூறப்படாதவிடயங்களை இச்சமுதாயம் கடைப்

பிடித்து வருகின்றது. இந்து சமயத்தின் மறுபிறப்பு, ஆவி என்றதத்துவங்கள் காணப்படுவதை மையமாகவைத்தும் தமக்கு ஏற்படும் துன்பங்களை இறைவனை வழிபடுவதன் மூலம் நிவர்த்தி செய்துகொள்ளலாம் என்ற இந்துசமயத்தின் தத்துவத்தை இச்சமுதாயத்தின் ஒரு பகுதி "யினர் பிழையான விளக்கத்தைக் கொடுக்கமுனைந்து பிழையான செயல்களில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். "கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்காதே" என்ற தத்துவத்தைப்போல பூசாரி இல்லாத தோட்டத்தில் அல்லது லயத்தில் குடியிருக்கவேண்டாம் என்ற நிலை அண்மைக்காலத்தில் மலையகத்தில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இந்து சமயம் கூறியது போல புறத்தூய்மை, உளத்தூய்மை இல்லாத காரணத்தினால் ஏற்படும் சுகவீனம் போன்ற துன்பங்களுக்கு பூசாரிகளையே நாடுகின்றனர் மலையகத்தில் காணப்படும் தோட்டங்களில் தலா ஒரு பூசாரியாவது அல்லது லயத்திற்கு ஒரு பூசாரியாவது இருப்பது எம்மால் அவதானிக்கப்பட முடிகின்றது.

இந்துசமயத்தின் அமைதி ஒழுக்கக் கோற்பாடுகளை மறந்து, திருவிழாக்காலங்களிலும், வெள்ளிக்கிழமை போன்ற நாட்களிலும் இச்சமூகம் தமக்குள்ளேயே போட்டி பொறாமை காரணமாக சண்டையிட்டு வேற்றுமையையுருவாக்கி அமைதியின்றி வாழ்ந்து வருகின்றனர். இந்துசமயம் போதிக்கும் பஞ்சமர்பாதகங்களை ஒழித்தல் என்ற தத்துவத்தைச் சிறந்த முறையில் கடைப்பிடிக்காமல் சில இடங்களில் இப்பாதகங்களில் சிலவற்றை இவ்வாறான காலங்களிலும் செய்யமுனைகின்றனர். இவ்வாறாக இவர்கள் வாழ்வதற்கு இந்துசமயத்தின் தத்துவங்களை குறைகூறிப் பயனில்லை. இவர்கள் வாழும் சூழ்நிலை, சுற்றாடல்கள், தொழில்முறைகள் என்பனவும் இந்துசமயத் தத்துவங்களை இவர்களால் பூரணமாக அறிந்துகொள்ள முடியாதிருப்பதேயாகும்.

இந்து சமயத்தின் ஊடாக எதிர்காலத்தில் இங்கு செய்யவேண்டியது

இவ்வாறாக மலையகத்தின் இந்துசமயத்தின் தாக்கம் மிகக்குறைந்த அளவிலேயே ஏற்பட்டிருக்கின்றது. எனவே எதிர்காலத்தில் என்னவகையில் இச்சமுதாயத்தை முன்னேற்ற இந்துசமயம் அல்லது இந்துசமயத்தினூடாக என்ன செய்யலாம் என்பதை முக்கிய பிரச்சனையாகவுள்ளது. மலையகம் எங்கு கலையகம் எனக் கூக்குரல் இடுவதைத் தவிர்த்து இச்சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு இந்துசமயக்கோற்பாட்டின் தத்துவங்களை எம்மால் இயன்றளவு செயலில் ஈடுபடவேண்டும். இச்செயல்களின் மூலம் எமது சமூகத்தை முன்னேற்றப்பாதையில் கொண்டுவருவதற்கு முடியுமென நினைக்கத்தோன்றுகின்றது.

இன்றையநிலையில் இம்மலையக சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக அல்லது செயற்பாடு குறைவாகக் காணப்படும் துறைகள் எவையெனத் சிந்தித்து வகைப்படுத்தல் வேண்டும். இன்றைய மலையகத்தில் சமுதாய முன்னேற்றத்தில் அக்கறையுள்ள இயக்கங்கள், அமைச்சுக்கள் ஏற்ற பரிகாரம் தேடுதல் அவசியமாகும்.

இன்று மலையகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் சமயப்போதனைகள் சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இதன் காரணமாக சமயச்சிந்தனைகள் வழிப்பாட்டு ஒழுக்கக்கோட்பாடுகள் இங்கு மறைந்து காணப்படுகின்றது. வழிப்பாட்டுத்தலங்கள் இங்குள்ள மக்களால் பூரணமாகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. இந்து மதம் கூறியதுபோலப் புறத்தூய்மை, உளத்தூய்மை ஏற்படுத்துவதற்கும் இவற்றினை வழக்கப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் கிழமையில் ஒருநாளிவாவது சமயப்போதனைகள், சமய வாழ்க்கை நெறி

முறைகள் போன்றவற்றைப் போதிப்பதுடன் இறை வழிப்பாட்டினை ஊக்கப்படுத்தவேண்டும். சமய வகுப்புக்கள், கூட்டுப்பிரார்த்தனைகள், சமயப்போட்டிகள் என்பவற்றை இவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக்கொடுத்து இளம் சமுதாயத்தை முன்னேற்ற பாடுபடுதல் அவசியமாகும். மூடப்பழக்கவழக்கங்களை கலைத்தெறிந்து இந்துசமயத்தின் கொள்கையான அனைவரும் கல்வி கற்கவேண்டுமென எண்ணி கல்வித் துறையைச் சீரமைப்பதன்மூலம் முன்னேறிய சமுதாயத்தையுருவாக்கலாம். சில நாடுகளைப் போன்று இங்குள்ள கல்வியறிவுள்ளவர்கள் தங்கள் அறிவினை தம்முடன் சார்ந்தோருக்குப் புகட்டுகின்றனரே அதற்கேற்ப இச்சமுதாயத்திற்குச் சேவை செய்தவர்களாக மதிக்கப்படுகின்றனர். ஆசிரியர்களும், பெற்றோர்களும் கடுமையாகவுழைத்து இம்மலையக இளம்சிறார்கள் கல்வி வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்தல் அவசியமாகும். தோட்டப்பாடசாலைகளின் ஆசிரியர்களின் சேவையிலேயே எதிர்காலத்தில் இச்சமுதாயம் முன்னேறிய சமுதாயமாக வளரத் தூண்டுகொள்காமையுமென எம்மால் உணரமுடிகின்றன.

இந்து சமயத்தினூடாக இசை, நடனக் கலைகளை வளர்ச்சியடையச் செய்ய ஆவன செய்தல் வேண்டும். இவ்விளம் சிறார்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தே அமைதி, ஒழுக்கம், தூய்மை, குருபக்தி, பண்பாடு, பெரியோரை மதித்தல் போன்ற பண்புகளை இந்து சமயத்தினூடாக அறிவுறுத்த வழிவகை செய்தல் வேண்டும். எனவே இங்கு கல்வித் துறையை மையமாக வைத்து இந்து சமயப்போதனைகள் சீராக நடைமுறைப்படுமெயானால் மிகக்குறுகியகாலத்தில் இச்சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்தை மிக விரைவில் எதிர்நோக்கலாம்.

நற்றாமரைக் கயத்தில் நல்லன்னஞ் சேர்ந்தாற்போல்
கற்றாரை கற்றாரே காமுறுவர்.

- ஓளவையார்

புதுமைப் பித்தனும் தமிழ்ச் சிறுகதைகளும்

- எஸ். கணேசன் -

மேற்படி தலைப்பின் கீழ் பெரிய ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்று எழுதலாம். ஆனால் இக்கட்டுரை இன்றைய இளம் சந்ததியினருக்கு புதுமைப்பித்தனை அறிமுகம் செய்யும் ஒரு ஆரம்ப முயற்சியாகும்.

“தமிழ்ச் சிறுகதை உலகின் வள்ளுவன்” என்று போற்றப்படும் புதுமைப்பித்தன் சிறுகதை உலகிற்கு மகாத்தான பணியாற்றிய ஒருவர். பாரதி எவ்வாறு கவிதை உலகிற்கு ஒரு புதிய பாதையை வகுத்தானோ, அதே போல் சிறுகதைக்கு உருவமும், உள்ளடக்கமும் கொடுத்தவர் புதுமைப்பித்தன் என்ற சோ. விருத்தாச்சலம்.

ஒரு விமர்சகர் கூறியது போல் “அவர் காலத்தில் காதல் சுத்தரிக்காய் என்று பலர் கதை பண்ணிக்கொண்டிருந்த போது சமூகப் பிரக்ஞையோடு சிறுகதை எழுதியவர்தான் புதுமைப்பித்தன்” சிறுகதைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து அக்காலத்தில் வெளிவந்த “மணிக்கொடி” என்னும் பத்திரிகை புதுமைப்பித்தனைப் போல் பலரை உருவாக்கியதோடு புதுமைப்பித்தனுக்கு நல்லதோர் கலம் அமைத்தும் கொடுத்தது.

சமூகத்தின் அடிமட்டத்தில் உள்ளவர்களை - அவர்களது ஆசாபர்சங்கள், துயரங்களை தன் எழுத்துவன்மையால் வெளியுலகிற்கு படம் பிடித்துக் காட்டியவர் தான் புதுமைப்பித்தன். பி. எஸ். இராமையா, கு. ப. ராஜகோபாலன், ந. பிச்சமூர்த்தி போன்றோர் மணிக்கொடி காலத்தில் உருவாகியவர்கள் தான்.

புனைகதைத் துறைக்கு புதிய ஊக்கமும் உயிரும் ஊட்டிய புதுமைப்பித்தன் தான். வ. வே. சு. ஐயர், கல்கி போன்றவர்கள் புனைகதைத்துறையில் ஈடுபட்டிருந்தபோதும் புதுமைப்பித்தனின் பார்வை, நோக்கு சற்று வித்தியாசமானதாகவே இருந்தது.

சமூகத்தில் காணப்பட்ட பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு, சமூக முரண்பாடுகள் என்பன புதுமைப்பித்தனின் கதைகளில் வெளிக்கொணரப்பட்டன. இவ்வாறு சமூகத்தை அவர் வித்தியாசமர்ன கண்ணோட்டத்தில் பார்த்ததற்குக் காரணம் அவரது தனிப்பட்ட வாழ்வுல் ஏற்பட்ட சிக்கல்களும் - சிரமங்களும் தான். சிறுவயதிலிருந்தே பொருளாதார ரீதியாகவும் - குடும்ப ரீதியாகவும் தாக்கப்பட்ட புதுமைப்பித்தன் தான் வாழ்ந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட தனது சொந்த அனுபவங்களோடு உலகத்தைப் பார்த்தார். இதன் வெளிப்பாடுகள் அவரது கதைகளில் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

வ. வே. சு. ஐயர் அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட சிறுகதைத்துறை புதுமைப்பித்தனின் கைவண்ணத்தால் கம்பீரமும், அழகும் பெற்றது என்று சொல்லலாம், “கடவுளும் கந்தசாமியின் ன்ளையும்” என்னும் இவரது கதை

இன்றைய உலகில் காணும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை அங்கதச்சுவையோடு எடுத்துக் கூறுகின்றது. “சாப விமோசனம்” என்னும் கதையில் தமிழ் அழகுறத்துள்ளி வினையாடுவதோடு அகலிகை, கௌதமர் ஆகியோரின் பாத்திரங்கள் அற்புதமாக வார்க்கப்பட்டுள்ளன.

அக்கால எழுத்தாளர்களிடமிருந்து புதுமைப்பித்தனைபிரித்து இனம்காட்டியது இவரது யதார்த்தப்பண்பாகும். பிற்காலத்து எழுத்தாளர்கள் இத்தகைய யதார்த்தப்பண்பினை தமது கதைகளில் கடைபிடிக்க வழியமைத்தவர் புதுமைப்பித்தனே -யாகும் வேறு விதமாகக் கூறுவதென்றால் தமிழ் உரை நடை யதார்த்தத்தினைப் புரட்சி எதிர்கால சந்ததியினருக்கு வழிகாட்டியவர் புதுமைப்பித்தன் தான்.

பாத்திரங்களை தத்ரூபமாக உருவாக்கி - அவர்களது பேச்சு நடையை எழுத்தில் அருமையாகக் கையாண்டார். திருநெல்வேலிச் சீமையின் பேச்சுநடை புதுமைப்பித்தனின் பேனாவினால் நன்கு படம்பிடித்துக் காட்டப்பட்டதோடு, உயிர்த்துடிப்புடனும் காட்சியளிக்கின்றது. இவரைப் பின்பற்றி பல எழுத்தாளர்கள் தாம் வாழும் பிரதேச மக்களின் பேச்சு-தமிழை சிறுகதைகளில் கையாண்டனர். சுந்தரராமசாமி கன்னியாகுமரி மாவட்டத் தமிழையும், ஜெயகாந்தன் சென்னை மக்களின் பேச்சுத்தமிழையும், தி. ஜானகி -ராமன் தஞ்சாவூர் மக்களின் பேச்சுத் தமிழையும் தமது ஆக்கங்களில் கையாண்டு வெற்றிகண்டனர்.

பிற்காலத்தில் மௌளி, லா. ச. ராமாமிருதம் போன்றவர்கள் கையாண்ட “நினைவோட்ட உத்தி” புதுமைப்பித்தனார் முதன்முதல் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டதென்றே சொல்லலாம். அவரது ‘கயிற்றரவு’ என்ற சிறுகதையில் இவ்வாரான ‘நினைவோட்ட உத்தி’ அறுமையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இது மேலை

நாட்டு எழுத்தாளர் ‘ஜேம்ஸ் ஜோய்ஸ்’ என்பவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டாலும் புதுமைப்பித்தன் இவரது தாக்கத்திற்கு உட்படாமலே ‘கயிற்றரவு’ கதையை எழுதி வெற்றிகாண்டார்.

புதுமைப்பித்தனின் ஆக்கங்கள் கட்டுச் செட்டாககதை கூறும் பாணியினால் வெற்றி கண்டதோடு சம்பவங்களை நகைச்சுவையுடனும், அனாசியமாக எடுத்துச் சொல்லும் அழகும் இவரது கதைகளுக்கு மெருகூட்டின. இவரில் காணப்படும் பொதுவான குறைபாடு நம்பிக்கை வரட்சியாகும் “என் கதைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு விவகாரத்தைப் பற்றியதாக இருக்கும். ஆனால் என் கதைகளின் பொதுத்தன்மை நம்பிக்கை வரட்சி” என்று அவரே “எனது கதைகளும் நானும்” என்ற கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வாழ்க்கையின் மேடு பள்ளங்களையும், மக்களின் துன்ப-துயரங்களையும், தனக்கேயுரிய தனிப்பாணியுடன் படம் பிடித்துக் காட்டிய புதுமைப்பித்தன் பிரச்சனைக்குறியதீர்வை கோடிட்டு காட்டத்தவறினார் இது இவரது பலவீனமாகக் கருதப்படுகின்றது எதிர்கால சமூகத்திற்கு ஒரு நம்பிக்கையை - ஒரு வழிக்காட்டுதலை இவரது கதைகளில் காண முடியாமல் போனமை துரதிஷ்டமான ஒன்றாகும்.

இவருக்குப் பின்வந்த சுந்தரராமசாமியின் ஆரம்பகால சிறுகதைத் தொகுப்பான “அக்கரைச் சீமையில்” என்ற தொகுப்பில் புதுமைப்பித்தன் விட்ட தவறுகளை நிறைவு செய்யும் முகமர்ன பல கதைகள் காணப்படுகின்றன. எதிர்கால சந்ததியினருக்கு ஒரு நம்பிக்கை ஒளியை காட்டுவதாக இச்சிறுகதைத் தொகுப்பில் பல கதைகள் அமைந்துள்ளன.

இன்றைய சந்ததியினர் புதுமைப்பித்தனையும், ஜெயகாந்தனையும் மறந்து போனது நமது துரதிஷ்டமே. இன்று சிறு

கதைத்துறை பல்வேறு பிரிவுகளாகப்பிரிந்து பலவிதமான வேகத்தோடு வளர்ந்து வந்துள்ளது. வசன நடைகள் பல சிறுகதையில் புதுமையாகவும், வித்தியாசமாகவும் புகுத்தப்பட்டு வருகின்றது. பலர் சிறுகதைத்துறையில் ஈடுபட்டும் வருகின்றனர். அதேபோல் இன்று கல்வித்துறையில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் காரணமாக வாசகர்களும் பெருகியுள்ளனர்.

இத்துறை தொடர்ந்தும் வளர்ச்சியடைய வேண்டும். இவ்வாறு புனைகதைத்

துறை வளருவதற்கு புதுமைப் பித்தனைப் போன்றோரையும் அறிந்து வைத்திருப்பது ஒன்றும் நஷ்டமாகாது. “சிறுகதை என்பது அமுகூர்ப்பட்ட மக்களின் குரல்” என்று வர்ணிக்கப்படுகின்றது. அவ்வாறு பின்தங்கிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் மேம்பாட்டுக்கு சிறுகதைத்துறை பயன்படவேண்டும். அத்தோடு இதனை ஒரு சிறந்த சமுதாய சீர்திருத்த ஆயுதமாகவும் கொள்வதால் கன்னித்தமிழ் ஒன்றும் கற்பழிக்கப்படமாட்டாது.

★ ★

உழவரே தெய்வம்

“ கல்முனை பூபால் ”

மேழிபிடித் தல்லுபகல் வெயிலில் நின்ற
விவசாயம் செய்துமுலும் ஏழை யோரை
ஆழியெனப் பலர்புடைத்து விழாக்கள் செய்து
ஆனந்தம் பெறுகின்றோம்; ஆனால் அன்றோ!
வாழியவென் றார்த்திடுமுன் ஒலிக ளுள்ளே
வறுமையிலே வாடுகிறான் உழவன், தோழா!
கேளிக்கை செய்கின்ற பணத்தைக் கொண்டு
கிறுகிறுப்பைத் தொலைத்தவனை வாழ வைப்பீர்;

ஊரெல்லாம் விழாக்கோலம் புது உடுப்பு,
உலகத்துத் தமிழரிடை கிளு கிளுப்பு .. !
காரெனவே எமைக்கொடுமைப் படுத்தும் பொல்லா(க்)
கடும்பசியைப் பறக்கடித்த கடவுள் இன்றும்
சீராக வாழ்வதனைக் காண்கிலோம் யாம்;
செகத்தினிலே அவன் மிடியை ஓட்டிப் பின்பு
பேராக விழாவெடுத்துப் போற்றி ....., வாழ்த்தி .....

மெத்தையிலே நாமெல்லாம் படுக்கப் போந்தால்
மேழியினைப் பிடித்துவெயில் கொள்வோர் யார்தான்...?
நித்திரையில் கனவிலே வயலிற் பன்றி
மேய்வதனைக் காணுகின்றான் உழவன்; நாமோ
சித்துபுரிந் தெழில்மங்கை இன்பந் தூய்க்க
திரிநடன மோஸ்தியிலே விஞ்சு கின்றோம்.....!
இத்தரையில் மக்கள்கண்ட தெய்வம் என்றால்
ஏருழவர் அன்றியிங்கு எவரும் இல்லை!

மருத்துவச்சி சீனியாத்தாள்

கே. கோவிந்தராஜ் -

அங்கும்புறை தோட்டத்தில் உள்ளவர்களுக்கு டாக்டரைகூடத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் சீனியாத்தாளை தெரியாமல் இருக்க முடியாது. ஒரு தோட்டம் என்றில்லை, பக்கத்து தோட்டங்களில் இவளை தெரிந்தவர்கள் அழைத்துப்போய் விடுவார்கள் என்கே?

யாருக்கும் குழந்தை கிடைக்க இடுபு வலி வந்துவிட்டால் போதும், 'சீனியாத்தாளைக் கூட்டி வாங்கப்பா' என்ற சத்தம் தான் முதலில் கேட்கும்.

இவள் கைபட்டு வெளிவராத குழந்தைகள் இத்தோட்டத்தில் அபூர்வம், எப்பேர்ப்பட்ட கஷ்டமான பிரசவமார்க் இருந்தாலும், குழந்தையையும் தாயையும் பிரிப்பதில் பேர்போனவள்.

நல்ல கைராசிக்காரி, எந்த சாமத்தில் போய் கூப்பிட்டாலும் உடனே புறப்பட்டு வந்துவிடுவாள்.

முழங்காலுக்கு கொஞ்சம் கீழே வரை உடுத்த சேலை, ரவிக்கை இருக்காது, இரண்டு தண்டட்டிகளின் பாரத்தையும் தாங்க முடியாதபடி தொங்கிப்போயிருக்கும் காது, பல்லே இல்லாமல் சிரித்தால் குழந்தை சிரிப்பதைப் போலிருக்கும். காய்ந்த புறங்கி இலைபோல சுருங்கியிருக்கும் தோலாவை உடம்பு. இடுப்பில் ஒரு வெத்திலை கொக்கனி. கையில் தடியுடன் நடந்து வருவாள். இவள்தான் மருத்துவச்சி சீனியாத்தாள்.

யாரும் புள்ளதாச்சியை ரோட்டில் கண்டால் போதும், 'ஏம்மா எத்தினமாசம்

பாத்துப்போம்மா மொகமெல்லாம் சரியில்லை ..... ஒருமாதிரி இருந்தா சொல்லிய ஓப்பு' என்பாள்.

சீனியாத்தாளை வயத்துப் பிள்ளைகள் கண்டால், "இந்தா அம்மாயி வருதுடா..." என்று கத்துவார்கள். "ஏண்டா ஓவயிறு இந்த பெரிசா இருக்கு....? பூச்சி... நல்லா சீனி திங்கிறது என்கடா ஒங்நொப்பேன் கூப்பிடு" என்பாள்.

"அப்பா, சீனி அம்மாயி கூப்பிடுதுப்பா... சீனி திங்குறதுனாலதானே அதுக்கு சீனி அம்மாயங்கிறாங்க நா சீனி திங்றேன்னு சொல்லுதப்பா.. என்பான் பையன்.

"கூப்பிட்டிங்களா அம்மாயி" அப்பன் வந்து நிற்பான்.

"ஆமா இவனுக்கு வயிறு மட்டுந்தான் தெரியுது. பெரமி எலையை அவிச்சி நல்லா வடிகட்டி ரெண்டு மொடக்கு குடு" என்று சொல்வாள்.

"அம்மாயி.. ரெங்கய்யாயண்ணே சம் சாரத்துக்கு சரியான வருத்தமாம். மலையிலிருந்து கூட்டி வந்திருக்காங்க.. ஒங்கள கையோட கூட்டியாரச் சொன்னங்க" என்று நின்றான் ஒரு வாண்டு.

வீட்டில் தயாரித்து வைத்திருந்த சன்னி பொட்டணத்தை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பாள்.

ஆடாதொடை, அஞ்சலநொச்சி கஷ்டப்பட்டு உட்பட இருபத்தாறு மூலிகை வகைகளை சேர்த்து இடித்து வேப்பெண்ணையில் வேக வைத்து வைத்திருக்கும் சன்னி பொட்டணத்தையும் கையோடு

எடுத்துக்கொண்டாள்.

ரெங்கையா வீட்டு வாசலில் லயத்து ஆட்கள் கூடிநின்றார்கள். “அம்மாய் வரு-து வெலகிக்கங்கடா” என்ற பேச்சை செவிமடுக்காமல் உள்ளே போறாள்... இரண்டு மணித்தியால போராட்டத்தின் பின், ‘ப்மா.. ம்மா...’ என்ற குழந்தை சத்தம். இது அவளுக்கு மூன்றாவது குழ-ந்தை.

“இதுவும் பொட்ட கழுதைதான் போ.. அவ ஓடம்புல சத்து இருந்தாத்-தானே மொதபுள்ள இன்னும் பால்குடிய மறக்கல அதுக்குள் அடுத்ததையும் பெத்-துக்கிறாள் பச்ச ஓடம்பு என்னாத்துக்-கு ஆகும். நல்ல சத்தானமாவு’ வாங்கி குடுப்பா..’ என்பாள்.

“காலம் கலிகாலமாப் போச்சி. எங்க காலத்துல புள்ள பெத்து முனு வருஷத்து-க்கு புருஷன் கிட்ட அண்டவுடுவமா...” என்று முணுமுணுப்பாள்.

“இப்ப சாராயம் குடுக்கலாங்களா.”

“குடுகுடு..ஓடம்பு ரொம்பவும் குளி-ரா போச்சினா இந்த பொட்டணத்த நல்லெண்ணையில் சூடாக்கி ஓடம்பு பூரா ஒத்தணம் குடு. வெளங்குதா...? என்பாள்.

“அம்மாய் ஏங்கொழுந்தைக்கு ரெண்-டு நாளா வெளிக்கு போகல ஒரே கத்து கத்துது. என்னுக்கூறிகொண்டு ஓடி வந்-தாள் இன்னொருத்தி.”

“என்ன பாலு குடுத்த...”

“கண்டு பாலுதான்”

“அமலபுல்லை எடுத்து அதன் தண்-டை விளக்கெண்ணெயில் நனைத்து குழந்-தையின் மலவாயிலில் வைத்துவயிற்றை நன்றாகத் தடவிக்கொடுப்பாள்...கொஞ்ச்-நேரத்தில் குழந்தை “கக்கா” பண்ணி அழுகை சத்தம் ஓயும்... ..

“இவுக எப்ப வந்தாக கொழும்புல இருந்து..” என்பாள்.

“வயித்துக்கு சரியல்ல அம்மாயி..... வயித்தால போவுது...நிக்கிதே இல்ல” என்பான் அவன் ..

“கொண்டா கைய” என்று நாடி பார்ப்பாள் ...” கொடலேத்தம் தெரியா-ம கோடிப்பணம் செலவழிச்சாங்களாம்.. தெரியுமா கதை” என்று சொல்லிக்கொண்-டே, ‘எண்ணெ கொஞ்சம் கொண்டா’ என்பாள். கொடுத்ததும் முழங்கையின் மேற்பக்கம் நரம்பைப் பிடித்து ஒரு முனை யிலிருந்து மறுமுனைக்கு கொண்டு வருவா-ள். மூன்று நான்கு முறை அம்படி செய்-துவிட்டு, “அந்திக்கும் ஒருக்கா நீவுன்னா சரியாப்போயிடும்” என்பாள் இரண்டு நாளைக்குள் அவன் கொழும்புக்கு ஓடிவிடு வான்.

“அம்மாயி இவனுக்கு ஏதாச்சும் கசா-யம் குடுங்க. சொன்ன பேச்சி கேட்க மாட்டேங்கிறான் ..”

“ஏண்டா பளிச்சா காட்டுற...பொற்-க்கையிலேயே காலை நீட்டிக்கிட்டு மாலை போட்டுக்கிட்டுல்ல பொறந்தான்...இவன்’

ஆமாம் அம்மாயி மர்லைபோட்டு பொறந்த ஆறு மாசத்துல மாமனே தூக்கி முழுங்கிருச்ச...”

“அடபோடா மடயா...கொழந்த என்னா பண்ணுவான். அவன புடிச்சி திட்டுற அவேன் மாமேன் வயித்துவலி தாங்க முடியாம தூக்கு போட்டுக்கிட்டா-ன்..அதுக்கு கொழந்த தான் தூக்கி முழுங் கிருச்சின்னா சரியா...? என்பாள் எல்லா-ரும் வாயடைத்துப் போவார்கள்.

மருத்துவச்சி சீனியாத்தாள் வீட்டில் ஒரே கூட்டமாக இருக்கிறது. பெட்டிக-ளை தோட்டத்து லொறியில் ஏற்றிவிட்-டார்கள். அவள் மகன் குடும்பத்தோடு ஊருக்குப் புறப்பட்டு விட்டாள்.

தோட்டமே வாய்விட்டு அழுதுது.

மலையக தமிழர்களின் குறை கல்வி வளர்ச்சிக்கும் சமூக கலாசார மனோபாவங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்புகளும் உறவுகளும்

- கோ சேனாராஜா -
(சட்டத்தரணி)

இலங்கைத் தீவின் மேகங்கள் மூடிய மலைகளில் மழை, சூளிர், பனி, வறுமை இன்னாரென்னவற்றையும் பொறுமையர்க சகித்துக்கொண்டு உழைத்துயரும் இந்திய தோட்டத் தமிழர்களின் துயரம் நிறைந்த வரலாறு இற்றைக்கு 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பினும் இன்னும் இத்துயரக்கதை தொடர்ந்துவருவதை முடிவில்லாத அத்தியாயமாக கொள்ளப் படலாமோ என்ற ஐயட்பாடு எழவே செய்கின்றது. இலங்கையின் பொருளாதாரத்திற்கு தோட்டத்துறை முதலெழும்பாக விளங்கி வருகின்றதாயினும் தீவின் ஏனைய மக்களின் கல்வி, வாழ்க்கை தரம், பௌதிக வாழ்க்கைச் சுட்டெண் என்பன இம்மக்களை சென்றடையவில்லை என்று கூறலாம். நீண்ட நெடுங்காலமாக புறக்கணிக்கப்பட்டும், அடக்குமுறைகளுக்கும், இம்சைகளுக்கும் இச்சமூகம் ஆளாகி வருகின்றது.

இச்சமூகத்தின் துயரம் இழையோடும் நெடுந்தார வரலாற்றினை நோக்குகின்ற போது, அவர்களின் சமூகவியல், கலாசார வியல், பொருளாதார அம்சங்கள் எவ்வகையான மனோபாவத்தை கல்விசம்பந்தப்பட்ட துறையில் பாதித்தன என்பதை ஓரளவிற்கு தெளிவாக கூறுவதற்கு இக்கட்டுரை முயலுகிறது. வெள்ளையர்களினால் குடியேற்ற ஆதிக்க முறையின் கீழ் 19ம் நூற்றாண்டில் இலங்கைக்கு "வருவாய் உழைத்துத்தரும் உற்பத்திகளாக" தென்னிந்தியாவிலிருந்து இங்கு கொண்டுவரப்பட்டனர். எனவே ஆரம்பத்திலே இச்சமூகம் கல்வியறிவு பெறவேண்டிய நிர்பந்தத்தை

அல்லது அவசியத்தை சிறிதளவேனும் பெற்றிருக்கவில்லை இவ்வாறான ஓர் நிலைமையினை இச்சமூகம் இன்றும் மாற்ற எண்ணியதில்லை என்றே எண்ணத்தோன்றுகிறது எனில், அதற்கான காரணம் தீவின் ஏனைய இனங்களோடு ஒப்பிடும் போது "கல்வத்துறை" மிக நெடுந்தொலைவில் இருக்கின்றமையாகும்.

1987ம் ஆண்டின் சமூக நிர்வாக அறிக்கைப்படி இலங்கை தீவின் படிப்பறிவு பெற்றோர் ஏறத்தாழ 88% (வீதமாக) இருக்கின்றபோது இம்சமூகத்தின் படிப்பறிவு வீதம் 64% (வீதமாக) இருக்கின்றது. மேலும் 12 வயது தொடக்கம் 19 வயது வரை பாடசாலைக்கு போகாத பிள்ளைகள் தீவில் 6.1% என்கிற வீதத்தில் இருக்க இச்சமூகத்தில் ஏறத்தாழ 34% மாக உள்ளது இத்தரவுகளின் அடிப்படையில் சில அம்சங்களை உணரக் கூடியதாகவுள்ளது. அனேகமான தோட்டப்பாடசாலைகளில் ஐந்தாம் வகுப்பிற்குமேல் கல்வி ;ற்பிக்கும் பாடசாலைகள் மிகக்குறைவாக உள்ளமை, 14 வயதிற்குமேல் தோட்டத் துறையில் தெழில் கொள்வதற்கான அனுமதியை தோட்ட நிருவாகம் வழங்க முன்வந்திருக்கின்றமை என்பன பிரதான காரணங்களாக கொள்ளமுடியும். எனினும் ஏனைய பல காரணங்கள் இக்குறைந்த புள்ளிவிபரங்களுக்கு காரணமாகவுள்ளது. இக்காரணங்களில் மிக முக்கியமானது, இச்சமூகத்தின் பல்வேறு வகையில் புரையோடியிருக்கின்ற வரவேற்கத்தகாத மனோபாவ விழுமியங்களாகும்.

இங்கிலாந்தின் சமூகவியல் பேராசிரியர்

ஜோன் நிக்ஸன் என்பார் ‘‘சமூக கலாசார அம்சங்கள்’’, பாரம்பரியங்கள் ஒரு குறித்த சமூகத்தில் அங்கத்தினராக இருக்கின்ற ஒரு வனின் பிறப்பு தொடக்கம் இறப்பு வரையிலான காலப்பகுதியையும் அதன் பின்னர் தொடர்ந்துவரும் அவரின் சந்ததியினரையும் பின்னிபினைந்துவரும் ஓர் அம்சம் என்கிறார். ஆகவே சமூக கலாசார அம்சங்கள் ஒரு மனிதனின் நாளாந்த கடமைகளில் பிரிக்கமுடியாதபடி கலந்துள்ளன, என்பது தெளிவு, எனின், இவ்வாறான அம்சம் சமூக, பொருளியல், உடற்கூறியல், உளவியல், கல்வி, குற்றவியல் என்பவற்றிலும் அதுபோன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் பின்னிப் பினைந்தவையாகவுள்ளன. எனவே மனோபாவங்களும் அவரவர் சமூகத்தை யொத்ததாக காணப்படும். மலையக மக்களின் சமூக கலாசார அம்சங்கள் தென்னிந்திய தமிழர்களின் கலாசார பண்பாட்டு கோலங்களின் அம்சத்தை நன்கு தழுவிநிற்கின்றது. அதேவேளை தீவின் ஏனைய சமூகங்களின் சமூககலாசார பாரம்பரியங்களை விடவும் வேறுபாடுடையதாக கொள்ளவும் முடியும்.

இச்சமூகம் தம்முன்னோர் தொழிலாளிகளாக இலங்கைதீவிற்கு வந்தவை இன்றும் மனதில் நிறுத்தி வைத்திருப்பதான மனோபாவத்தில் உள்ளதாக தோன்றுகின்றது. ‘‘பிள்ளைகளை படிக்கவைத்து என்னசெய்வது’’ என்றோ அல்லது ‘‘தோட்ட பாடசாலையில் ஐந்தாம் வகுப்பு படித்தாலே போதும்’’ என்கிற மனோபாவமும் பெற்றோர்களின் குறைந்த கல்வி தரத்தினால் ஏற்பட்ட அனுபவமாகும் மேலும் இப்பள்ளி சிறார்கள் உழைக்கத் தொடங்கும் வயதினை எட்டும்போது அவர்களின் வயதையொத்த ஏராளமானோர் குறிப்பாக அதே தோட்டத்தில் தொழில் செய்கின்ற போது குறிப்பிட்ட சிறார்கள் தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபடலாமென உழைக்க மனநிலை பக்குவப்படுகின்றது. மேலும் இத்தகைய நிலைமைக்கு பெற்றோர்களும் உந்துசக்தியாக இருந்துவருகின்றமை கவ

லையளிக்கும் விடயமாகும்.

இச்சமூக பெற்றோர்களின் மனநிலை வேரொருவிதமாக வாழ்ந்து வந்துள்ளதை குறிப்பிடவேண்டும் தன் பிள்ளைகளை வீட்டுவேலைக்காரர்களாக வசதிபடைத்த வீடுகளுக்கு அனுப்புவதும், கொழும்பிலும் பிற நகரங்களில் இருக்கும் உணவுவிடுதிகள், பலசரக்கு கடைகளுக்கு அனுப்புவதும் பிள்ளைகளின் படிக்கும் காலத்தை தடைசெய்வதாக உள்ளது. இவ்வாறான நிலைமை குறித்த பிள்ளை ஆரம்பகல்வியை சரியான முறையில் கற்கமுடியாத படியினால் பின்னர் கல்வியின் அவசியத்தை உணர்வதற்கான மனநிலையை அல்லது அனுபவத்தை பெறுவதில்லை. சிலவேளை படித்தசெல்வந்த குடும்பங்களில் வேலைபார்க்கும் பிள்ளைகள் ஓரளவிற்கு கல்வியின் அவசியத்தை உணரக் கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர். இருப்பினும் பிள்ளைகள் தொழில் செய்யும் தோட்டக்காடுகளிலும், உணவு விடுதிகளிலும், வியாபார நிலையங்களிலும் உள்ள சமூக சூழ்நிலை, படிப்பறிவு குறைந்த மக்கட்குமு என்பனவற்றால் கல்வியை தொடரவோ சிந்திக்கவோ எவ்வித வாய்ப்பும் இல்லாமற்போகின்றது.

தோட்டத்துறை ‘‘பெண் பிள்ளைகளின் கல்விநிலை ஆண்களைவிட குறைந்த தரத்தில் இருப்பதான நிலை பெற்றோர்களின் மனோபாவம் அல்லது மனநிலை முக்கிய இடத்தை பெறுகின்றது. பெண்பிள்ளைகள் ஆண்களுக்கு அடங்கியவர்கள் என்பதும் கணவனுக்கு பணிவிடை செய்து, குடும்பத்தை கவனிக்க வேண்டிய முழுப் பொறுப்பும் அவர்களைச் சேர்ந்தது என்ற நிலைமை கல்வியை தொடரவிடாது தடுக்கும் காரணிகளாக அமைந்துவிடுகின்றது. மேலும் பெற்றோர்கள் வேளை தளத்திற்கு செல்லும்போது குறிப்பிட்ட பெண்ணின் அல்லது சிறுமியின் தங்கை தம்பிகளை கவனித்துக் கொள்ளவும் உணவு தயாரிக்கவும் இதுபோன்ற வேறு காரணங்களுக்காகவும் படிக்கின்ற வயதையுடைய பெண்பிள்ளை

களை பாடசாலைக்கு செல்லாது தடுக்கப் படுகின்றனர் அல்லது கல்விகற்கும் சூழ்நிலை இல்லாமல் செய்யப்படுகிறது. இலங்கையில் பள்ளிக்குச் செல்லாத பெண் பிள்ளைகள் 6.7% வீதமாக இருக்க தோட்டத்துறை பெண்கள் 43% வீதமாகவுள்ளனர் இப்புள்ளிவிபரம் தோட்டத்துறையில் பெண் பிள்ளைகளின் கல்வித்தரம் எத்தனைதூரம் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது என்பதை கோடிட்டுக் காட்டுவதாகவுள்ளது. மேலும் பெண்களின் கல்விநிலை வீழ்ச்சியடைவதற்கு துணைகாரணங்களாக பெண்களை விடுதியில் சேர்த்து படிப்பதற்கு வாய்ப்பில்லாமை "பெண்பிள்ளைகள் அதிகம் படித்து என்னசெய்யப் போகின்றன" என்ற வளராத மனநிலை, இளம் வயதிலே திருமண உறவை ஏற்படுத்துதல் என்பனவாகும். மகாகவி பாரதியார் ஆண்களுக்கு சமமாக பட்டங்களையும், கூட்டங்களையும் பெண்கள் பெற்று ஆளவேண்டும் என்ற கனவு இன்று தோட்டத்துறையில் வெறும் கனவாகவே உள்ளது.

கல்விப்பொது தராதர சாதாரண வகுப்பிற்கு மேல் பயிலும் மாணவர்கள் மத்தியிலும் ஓர் வித்தியாசமான அணுகுமுறை கொண்ட மனோபாவத்தை காணலாம். கல்வி பொதுத்தராதர சாதாரண பரீட்சையில் முதல்முறை சித்தி செய்தியதன்பின்னர் பெறுபேறு சிறப்பாக இல்லையாயின் இரண்டாம்முறை இப்பரீட்சையை எழுதுவது மிகக் குறைந்தளவிலான மாணவர்களே. மேலும் இப்பரீட்சையை எழுதிய பின்பு படிக்கும் காலம் முடிந்துவிட்டதாக அல்லது முற்றுப்பெற்றதாக சிந்திக்கும் மனநிலையினை உடையவர்களாய் உள்ளனர். மேலும் கல்விப் பொதுத்தராதர சாதாரண பரீட்சை சித்திபெற்று ஆண்டு பண்ணி ரெண்டு, ஆண்டு பதிமூன்றுகளில் கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் திடீரென்று பாடசாலையில் இருந்து விலகிக் கொள்கின்றமையும் உயர்தர பரீட்சையில் குறிப்பிடக் கூடிய அளவிற்கு சித்திபெற முடியாமைக்குமான சில மனோத்துவ காரணங்களையும் குறிப்பிடலாம். பொதுவாக மலையக மாணவர்

கள் க. பொ. த. பரீட்சை எழுதியதும் அவர்கள் வியாபார ஸ்தாபனங்களில் சேர்ந்து விடுகின்றனர். அல்லது அவ்வாறு சேர்த்துக்கொள்வதற்கான மாணவர்களை படிக்கும் போதே செயல்படுத்துகின்றனர். மேலும் தோட்டப்பகுதிகளில் இலிகிதர், மேற்பார்வையாளர்கள் போன்றபதவிகளுக்காக விண்ணப்பித்து முடிவிற்காக காத்திருக்கின்றனர். இந்நிலைமை கல்வியை நன்கு உன்றி சிற்பதற்கு தடையான ஓர் மனநிலையை அவர்களின்பால் தோற்றுவிக்கின்றது. எனவே பரீட்சையை திறம்பட எழுதுவதற்கு குறிப்பிட்ட மாணவர்களிடம் போதிய திறன் இல்லாமல் போய்விடுகின்றது. இலங்கை தீவின் பள்ளிக்கு செல்லாத பிள்ளைகள் வயது 15 - 19 வரை 6.5% வீதமாக இருக்க தோட்டத்துறை பிள்ளைகளின் வீதம் 33.2 ஆக உள்ளமை இங்கு ஈண்டு கவனிக்கத்தக்கதாகும் (வயது 15 முதல் 19 வரை சாதாரணவகுப்பில் இருந்து உயர்தரவகுப்பு வரை கல்வி கற்கும் மாணவர்களின் வயதினைக் குறிக்கும்) மேலும் உயர்தரவகுப்பு பரீட்சையில் சிறந்த பெறுபேறுகளை பெருமைக்கு (கல்வி வசதிகள், பெளதிக காரணிகள், பொருளாதார காரணிகள் நீங்கலாக) பெரும்பாலான உயர் வகுப்பு மாணவர்கள் சிறந்த பெறுபேறு பல்கலைக்கழக நுழைவிற்கு வழிகாட்டும் என்பதையும், அவ்வாறு தெரிவித்துக் கொண்டாலும் பல்கலைக்கழக கல்வி சிறப்பான வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் என்பதை அறியாத மனோபாவமாகும்.

பல்கலைக்கழக பிரவேசம் தொடர்பான விடயத்தை நோக்குகின்றபோது பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கிடத்த மர்ணவர்களில் பல மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகம் செல்லாமை என்பதாகும் அண்மைகாலமாக மலையகத்தில் வழங்கப்படும் ஆசிரியர் நியமனங்களை குறிப்பிடவேண்டும். "அரசாங்க தொழில்" என்ற ரீதியில் ஆசிரியர் தொழிலின்பால் இம்மாணவர்களை சிலர் ஈர்க்கப்படுவதில் வியப்பில்லை எனலாம், எனவே பல்கலைக்கழக நுழைவையும்

இவர்கள் கைவிட்டுவிடுகின்றனர். மேலும் சமூகரீதியாகவும் உறவுரீதியாகவும் மலையக குடும்ப அங்கத்தினர்கள் யாவரும் நன்றாக கல்வி கற்றிருக்கின்ற நிலைமை கானல் அரிது. எனவே குறிப்பிட்ட குடும்ப அங்கத்தினரில் ஒருவர் உயர் கல்வியை பெற வழி ஏற்படும் போது குறிப்பிட்ட மாணவர் (அங்கத்தவர்) தனது இதர சகோதரர்கள் செய்யும் தொழிலின் பின் (வியாபாரம் போன்றவை) ஈர்க்கப்படுகின்றார். எனவே “தானும் படித்து என்ன செய்ய உழைக்க வேண்டும்” என்கிற மனோபாவத்தை பெறுகின்றார். மேலும் பல்கலைக்கழக கல்வியின் தாற்பரியத்தையும் அதன் இயல்புகளையும், அவசியத்தையும் உணர்த்தக் கூடியதான “ஆலோசனைகளை” வழங்க உயர்கல்வி கற்ற குழு மிக அரிதாக உள்ள மையாகும். இந்த உயர்கல்வி கற்ற குழு அல்லது அங்கத்தினர்கள் என்று குறிப்பிடப்படுபவர்களில் பெரும்பான்மையோர் சமூக அங்கத்தினர்களிடம் தன் கல்வி அனுபவத்தை பகிர்ந்துகொள்ள தயக்கம் காட்டுவது கவனிக்க தக்கதும் மனவருத்தம் அடையச் செய்யும் விடயமும் ஆகும்.

பல்கலைக்கழக கல்வியின் பின்னர்

தொழில் தகமையளிக்கும் பட்டங்களை (சட்டத்தரணி, வைத்தியம், பொறியியலாளர், கணக்காளர்) பெற்றவர்கள் மீண்டும் தாம் பிறந்த, வாழ்ந்த மண்ணிற்கு வருவதற்கு தயக்கம் காட்டுகின்றனர். அவர்களின் கல்வி தராதரத்திற்கு ஏற்ப நண்பர்கள் கிடைக்காமையும், கௌரவ குறைவு என்ற மனநிலையும் இதில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. இதன் காரணங்களினாலும் இத்தகைய படித்தோர் மலையகத்தை வந்தடைவது மிகக்குறைவாகவுள்ளது.

ஆகவே, இக்கட்டுறையின் முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ள பலவிதமான சமூககலாசார மனோபாவங்களும் விதிமுறைகளும் இச்சமூக மக்களின் மனநிலையினை குறிப்பாக கல்விதொடர்பாக வரவேற்கத்தகாத நிலைமையினை உடையதாக உள்ளது. இவ்வாறான மனநிலையை இல்லாமற் செய்து, கல்விகற்பது அடிப்படை உரிமை என்பதையும் அதற்கான வழிமுறைகளை கண்டறிந்து அதற்கான தீர்வுகளையும் நடவடிக்கைகளையும் எடுத்தல் நாளைய மலையக தமிழர்களின் கல்வி வளர்ச்சியின் உயர்வுக்கு காரணமர்கலாம்.

சரணம்

☆-☆-☆-☆-☆-☆

திருமதி சாந்தி புனிதவதி மோகன்

தங்கத் தமிழே தரணிப் போற்றும்
தாயே நின்னடி சரணம் - புகழ்
எங்கும் பூத்த ஏந்திழை யாளே
என்றும் உன்னடி சரணம்.

—☆—

அழியா நாமம் நினதே என்பேன்
அழகே நின்னடி சரணம் - இனி(ய)
மொழியே முத்தே மூப்பே இல்லா
முக்கனி யாளே சரணம்.

—☆—

எத்திக்கும் புகழை மெத்தெனப் பதித்த
எந்தமிழ் தாயே சரணம் - உனை
தித்த பும் கண்டு நேயத்தை சொல்வேன்
நேரிழை யாளே சரணம்.

—☆—

முத்த மொழியே மூவோன் மொழியே
முக்கனிச் சுவையே சரணம் - தினம்
ஏத்திப் போற்றி எழிலுடன் காப்போம்
ஏந்திழை யாளே சரணம்.

ம ம த ங் க ய ய ம் ம்

✽ தேவதாசன் ஜெயசிங் ✽

★ புதுமைப் பெண் படைத்த புரட்சிக் கவிஞன், வெண்ணிலவை எண்ணிப் பாடும் பாடலிலும் ஒரு புதுமையை ஏற்படுத்தியுள்ளான் ★

மதிவதனம் என மாதர் முகத்தை வருணிப்பது இயல்பு. ஆனால் பாரதியோ பெண்களின் முகமானது வயதின் முதிர்வினாலும், துன்பத்தின் தொடர்பினாலும், உடல் பிணியினாலும் அழகு குன்றக் கூடியது.

ஆகவே, பொதுவாக பெண்ணின் முகத்தை உனக்கு ஒப்பிடல் பொருந்தவே பொருந்தாது என அந்த மதியிடமே கூறி விடுகிறான்.

“மாதர் முகத்தினை
நினக்கிணை கூறுவர்
வெண்ணிலாவே - அஃது வயதிற்
கவலையின் நோயிற் கெடுவது
வெண்ணிலாவே”

இக்கவியினால், ஆண்டு பலவாய் ஈண்டு குறிப்பிடப்படும் “மதிவதனம்” என்ற உவமைக்கு மாசு கற்பிப்பதோடு முற்றுப் புள்ளியும் வைத்து விடும் புலவன்,

அப்படியானால் வெண்ணிலவுக்கு ஒப்-

பிடக் கூடியது வேறு எது? என்பதையும் கூறாமல் விட்டுவிடவில்லை.

கன்னிப் பருவத்தினளாம்-காதலுணர்வுடையவளாய் - மன்மதனுடைய வில்லொத்த அழகிய பருவத்தைக் கொண்டவளாய் - பொங்கிவரும் அன்பினால் உதிர்க்கும் புன்சிரிப்பை பூண்டவளாய் விளங்கும் ஒரு கட்டழகியானவள் தன் காதலனது முத்தத்திற்கு ஏங்கி நின்று தனது முகத்தை அவனெதிரே காட்டுகின்ற ஒரு தன்மையை உணர்த்தும் ஒரு காட்சியை புலவன் கற்பனை செய்கின்றான்.

அந்த இளிய கற்பனையில் அவள் விரும்பிய விடை உருவாகின்றது.

அத்தகைய நிலையில் தான் எதிர்பார்க்கும் எழில் முகம் ஒன்றுதான் “மதிவதனம்” எனக் கூறப் பொருந்தும் என்ற முடிவுக்கு வருகின்றான்.

“கர்தலொருத்தி இளைய பிராயத்தன்

வெண்ணிலாவே அந்தக்
காமன்றன் வில்லை

இணைத்த பருவத்தன்
வெண்ணிலாவே

மீதெழும் அன்பின்
விளைபுள் னகையினள்

வெண்ணிலாவே - முத்தம்

வேண்டி முன்காட்டு
முகத்தி னெழிலிங்கு
வெண்ணிலாவே”

வெண்ணிலவு பற்றிய பாடல்களைப் பாரதி சாதாரணமாகப் பாடியிருந்தாலும் கூட ஒவ்வொன்றிலும் உட்கருத்துச் செறிவு இருப்பதை உணரக்கூடியதாக விருக்கின்றது.

கோயில்கள்

இரா. நாகசாமி

கூடவுள் நம்பிக்கையும் கோயில் வழிபாடும் தமிழகத்திற்கு மிகப்பழமையானவை. சங்க நூல்களில் கடவுள்களின் திருவுருவங்களில் பல கூறப்படுகின்றன. கோயில்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் பண்டைத் தமிழ் நூல் பலவற்றில் காணக்கிடக்கின்றன. பல்வேறு தெய்வங்களுக்கும் கோயிலெடுத்து கடவுள் மங்கலம் செய்து முந்தையோர் வழிபட்டு வந்திருக்கின்றனர்.

“அமரர் திருக்கோட்டம் வெள்யானைக்
- கோட்டம்
புகர் வெள்ளை நாகர் தம் கோட்டம்
பகல்வாயில் உச்சிக்கிழான் கோட்டம்
ஊர்க்கோட்டம் வேற்கோட்டம்
- வச்சிரக்கோட்டம்
புறம்பணையான் வாழ்கோட்டம்
- நிக்கந்தக்கோட்டம்
நிலாக்கோட்டம்”

என்றெல்லாம் சிலப்பதிகாரம் உணர்த்து வது நோக்கத்தக்கது.

அப்பர் காலத்திற்கு முன் குடை வரைக் கோயில்கள் சிற்சில அமைந்திருப்பினும் மிகப்பெரும்பாலானவை மண், சுடுமண் (செங்கல்), மரம் ஆகியவற்றாலேயே அமைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும் பல கோயில்களைப் பற்றியும் ஆங்குள் தெய்வத் திருமேனிகளைப் பற்றியும் மண்ம கரைந்து பாடிப் பரவியிருக்கின்றார்கள். அங்ஙனம் பாடல் பெற்ற கோயில்களே மிக்க சிறப்புடையனவாக கருதப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழகத்தின் தென் பகுதியில் பாண்டியர்களும், வடபகுதியில் பல்லவர்களும் மிகப்பழங் காலத்திலேயே குடைவரைக்

கோயில் கற்றளி அம்பலம், ஒற்றைக்கற்றளி போன்றவற்றைச் சமைக்கத் தொடங்கினர். பல்லவர்கள் காஞ்சி, மாமல்லபுரம் போன்ற இடங்களில் பல அரிய கோயிற்பணி ஆற்றியுள்ளனர். அங்ஙனமே பாண்டியர்கள் கமுகுமலை, திருப்பரங்குன்றம், திருமேயம், பிள்ளையார்பட்டி, குன்றக்குடி போன்ற இடங்களில் பல் அரிய கோயிற்பணி ஆற்றியுள்ளனர். அதே காலத்தில் அதியமான் நாமக்கல்லில் சிறந்த இரண்டு குடை வரைக் கோயில்களை ஆக்கியுள்ளான். இவை கி.பி. 400-850 க்குள் இடைப்பட்ட பல்வேறு காலங்களின் அமைந்தவை என்பர்.

அப்பர் பாசரத்தைக் கொண்டு பெருங் கோயில், கரக்கோயில், ஞாழற்கோயில், கொகுடக்கோயில், இளங்கோயில், மணிக்கோயில், ஆலக்கோயில் முதலான பல வகைக் கோயில்களைப் பற்றி நாம் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

கோட்டம், நகரம், கோயில், மன்றம், ஆலயம், நியமத்தளி, பொதியில், அம்பலம் பள்ளி, தானம் முதலிய பல பெயர்களும் தேவாலயத்தின் பெயர்களாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இன்று ‘கர்ப்பக்கிரகம்’ எனப்படுவது முன்னாளில் திருவுண்ணாழி என்றும், சந்நிதி எனப்படுவது ‘திருமுற்றம்’ என்றும், பிரகாரம் எனப்படுவது ‘திருச்சுற்று’ என்றும் பெயர் கொண்டிருந்தன. வழிபாட்டிற்குரிய தெய்வத் திருவுருவங்கள் சமைப்பதற்கு பத்து மூலப் பொருட்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவையாவன, “கல்லும் உலோகமும் செங்கலும் மரமும், மண்ணாம் சதையும் தந்தமும் வண்ணமும் கண்ட சருக்கரையும் மெழுகும் என்றயிவை பத்தே சிற்பத்-

தொழிலுக்கு உறுப்பிற்கும்.**

- (பிங்கலந்தை 29)

கோயில்கள் மண்ணாலும், மரத்தாலும், செங்கல்களாலும், கல்லாலும் கட்டப்பட்டிருந்தன கல் அல்லது மரம் போன்ற ஏதாவது ஒரு பொருளை மட்டுமே கொண்டு கட்டப்படுவது சுத்தக் கோயில் எனப்படும் கல்லும் சுண்ணாம்பும் அல்லது மரமும், உலோகமும் போன்ற இரு கூட்டுப் பொருளால் கட்டப்படுவது மிசிரக்கோயில் எனப்படும் பல பொருட்களைக் கொண்டு அமைக்கப்படும் கோயில் சங்கீர்ணக்கோயில் எனப்படும் குகைக் கோயில், குடை வரைக் கோயில், ஒற்றைக் கற்றளி, கற்றளி, அம்பலம் முதலிய பல்வகைக் கோயில்கள் இன்னும் தமிழகத்திற்கு பொலிவையும் புகழையும் தந்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

இந்தியாவில் பிற மாநிலங்கள் அனைத்திலுமுள்ள கோயில்களை விட அதிகமான கோயில்கள் தமிழகத்தில் விளங்குகின்றன.

விமானம்: திருவுண்ணாழியின் மேல் தளத்தில் அமைவதையே விமானம் என்போம். திருவுண்ணாழியின் தோட்ட வடிவையும் அதற்கேற்ப அமைக்கப்படும் விமானத்தையும் கொண்டு, விமானங்களின் பெயர்ப்பலவகையாகும் என்பட்டையுள்ள சிகரத்தை 'இராவிடம்' என்றும், சதுர சிகரத்தை 'நாகரம்' என்றும், வட்டச் சிகரத்தை 'வேலரம்' என்றும் குறிப்பர். அங்ஙனமே குதிரை லாடம் போன்ற திருவுண்ணாழியின் அமைப்பை 'தூங்கானன மாடம்' (கஜப்ருஷ்டம்) என்றும் வழங்குவர். சதுர முகடு நீண்ட சதுர முகடு ஆகியவற்றை முறையே கூடம், சாலை என்பதுமரபு. பெரும்பாலும் அம்பலம் அல்லதுசபை எனப்படுவது சாலை முகடாகவே அமைக்கப்பெறும். பல்வேறு அமைப்புகளில் உள்ள கோயில்கள் மாமல்லபுரத்தில் உள்ளன. அவை இரதங்கள் எனப் பிழைப்படப் பெயர்ப்பெற்றுள்ளன. பல்வவர் காலக் கற்றளிகளில் தோட்டத்தில் தெய்வமாடங்கள் இல்லை. சுவர்களில் சிற்பங்கள் உள்ளன. ஆனால், குறிப்பிட்ட பகுதியில் குறிப்பிட்ட தெய்வருத் திருவுருவமைக்கப்பட்டதையும் காணலாம். உதாரணமாக கோட்டத்தின் தென்பால் ஆலமர் செல்வன் (தக்ஷிணாமூர்த்தி) அமைக்கப்பட்ட ஞானதைக் காணலாம்.

பிற்றாலயங்கள்: கோயிற் கட்டடக்கலை அறிவு வளர வளர, கருவறையின் புறச்சுவர்களில் ஆகம நெறியில் கோட்ட மூர்த்திகளை அமைத்தனர். அத்துடன் கருவறையைச் சுற்றிலும் சிறு சிறு ஆலயங்களை அமைத்து அவற்றில் பல தெய்வங்களை கடவுண்மங்களம் செய்திருக்கின்றார்கள். இவற்றை காஞ்சி கைலாயநாதர் ஆலயம், பனமலை, நார்த்தாமலை, உத்திர மேறார், சுந்தரவரதப் பெருமான் கோயில் முதலிய ஆலயங்களில் காணலாம். இவை தவிர, திருச்சுற்றுக்களில் குறிப்பிட்ட திக்குகளில் கணபதி, முருகன் சேட்டை, தாய்மார் எழுவர் முதலிய பரிவார தேவதைகளுக்கு சிற்றானையும் அமைத்தனர் இவற்றிற்குப் பரிவாராலயம் என்று பெயர்.

கோபுரங்கள்: திருக்கோயிலின் வாயில்களைப் பொழியச் செய்யும் கோபுரங்கள் பல்லவர் காலம் வரை மிகச்சிறியனவாகவே இருந்தன. மாமல்லபுரம் கடற்கரை கோயில், காஞ்சி கைலாயநாதர் கோயில் முதலியன அந்த நிலையை நமக்கு உணர்த்துவன முற்காலசோழர்காலத்தில் கோபுரம் விமானத்தை விட உயரத்தில் மிகச்சிறியனவாகவே அமைந்துள்ளன. முதலாம் இராஜராஜன் காலத்தில் இரு கோபுர வாயில்கள் கட்டப்பட்டன. அவ்விரண்டில் வெளிக் கோபுரம் உட்கோபுரத்தை விடச் சிறிது உயரமாக அமைக்கப்பட்டது. அதைப் பின்பற்றியே கங்கை கொண்ட சோழபுரம், இராஜராஜேச்சரம், (தாரா சரம்), திரிபுவனம் ஆகிய மூன்றிடங்களிலும் கோபுரங்கள் அமைந்தன. அதே காலத்தில் நான்கு திசைகளிலும் கோபுர வாயில் அமைக்கப்பட்டதை தில்லையில் காணுகிறோம். பாண்டியர்களும் பல்லவ சிற்றரசர்களும்

கோப்பெருஞ்சிங்களும் அந்நெறியைப் பின்பற்றியுள்ளார்கள். அக்காலத்திய கோபுரங்களை திருவண்ணாமலை, மதுரை, விருத்தாசலம் முதலான இடங்களில் காணலாம். ஷ்ஜய நகர மன்னர் கிருஷ்ணதேவராயர் கோபுரங்களை உயரமாக எழுப்புவதில் பேரார்வம் காட்டினார். நாயக்கர் மன்னர் காலத்தில் உயரத்தோடு மட்டுமின்றி கதை ஓவியங்கள் நிரம்பியனவாயும் அமைக்கப்பட்டன. அவ்வகைக் கோபுரங்களான மதுரை, நெல்லை, வில்லிபுத்தூர், திருவதிகை முதலிய இடங்களில் காணலாம். அளவில் மட்டுமின்றி ஷடலிலும் பலவகைகளை நாயக்கர்கள் கையாண்டுள்ளனர். அகலம், உயரம், உட்கூடு, பருமன் ஆகிய அனைத்திலும் திருவண்ணாமலைக் கோபுரம் இணையற்றதாக விளங்குகின்றது. இவ்வாறு அமைந்த கோபுரங்களில் தில்லை, குடந்தை, விருத்தாசலம் முதலான ஊர்களின் கோபுரங்களில் நாட்டிய ஓவியங்கள் நூலிலக்கணப்படி அமைக்கப்பட்டுள்ளமை கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் நல்விருந்தாகும்.

மண்டபங்கள்

கோயிலில் மண்டபம் சுட்டுவது பல்லவர்காலம் முதலே காணப்படுகிறது திருவுண்ணாழிக்கும் அதையொட்டிய இடைவழிக்கும் முன்பாக அத்துடன் ஒட்டாமல் தனித்தமைந்த மண்டபம் கைலாயநாதர் கோயிலில் உண்டு. முற்கால சோழர் காலத்தில் அர்த்த மண்டபத்தின் முன்பாக மகாமண்டபம் அமைக்கப்பட்டன. அதன்பின்னர் மண்டபங்கள் அளவாளும், அமைதியாளும் பலவகை ஆகியின. அதே காலத்தில் நூற்றுக்கால், ஆயிரக்கால் மண்டபங்களும் தோன்றின. திருவாரூர் தேவாசிரிய மண்டபம் வரலாற்றுச் சிறப்புடையது. தில்லையிலுள்ள நூற்றுக்கால் மண்டபம் விக்ரம சோழன் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் திருத்தொண்டர்புராணத்தை சேக்கிழார் உரங்கேற்றினார் என்பது வரலாறு.

ஷ்ஜய நகர மன்னர்கள் சிற்பம்செறிந்த

கற்றாண்களுடன் மண்டபங்களைத் தோற்று வித்தனர். அத்தகைய மண்டபங்களில் வேலூர் கல்யாண மண்டபமும், திருவரங்கத்திலுள்ள குதிரை மண்டபமும், காஞ்சியிலுள்ள நூற்றுக்கால் மண்டபமும் கலைக்களஞ்சியங்களாகும். பெரிய திருச்சுற்றுக்களைப் பரவலாக அமைத்தவர்கள் நாயக்க மன்னர்களே ஆங்கே அடிகொழுகும் பெரிய சிலைகளை அமைத்தனர். மதுரை, நெல்லை, கிருஷ்ணாபுரம், தென்காசி போன்ற இடங்களில் அவற்றைத் காணலாம். இவற்றிற்குப் பின்னரே உலகப்புகழ் வாய்ந்த இராமேச்சரம், திருச்சுற்று கட்டப்பட்டது.

ஓவியம் பொது வகையில் மூன்றென

மொழிவர்

1. பட ஓவியம் (சித்ராபாசம்) - Drawnig
2. புடை ஓவியம் (அர்த்த சித்ரம்) - Bas-Relief
3. முழு ஓவியம் (பூர்ண சித்திரம்) - Image

தமிழகத்தின் ஓவியக்கலைஞர் தொடக்கத்தில் அமைத்த கல்லோவியங்கள் மேற்கண்ட நெறியிலேயே வளர்ந்து வந்திருப்பதைக் கூர்ந்து நோக்குவோர் நன்கு அறியலாம்.

சிற்பங்கள்

சிற்பக்கலை தமிழகத்தில் கைவந்த ஒரு கலை. சங்க இலக்கியம் முதலாக தற்கால இலக்கியம் ஈராக சிற்பக் கலையின் அருமை பாராட்டும் செய்திகள் பலவற்றை நாம் அறிவோம் பத்தினிக் கடவுளாம் கண்ணகிக்கு சிலை அமைக்க இமயத்திலிருந்து கல் கொணர்ந்தான் சேரன் செங்குட்டுவன். அக்கல்வில் ஆக்கிய அச்சிற்பத்தை “கைவினை முற்றிய தெய்வப் படிமம்” எனவாய் மணக்கப் பேசும் சிலப்பதிகாரம் சிற்பிகளை “கற்கவி” என்று பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தனர் முந்தையோர்.

படிமக் கலை

பலவகை உருவங்களைப் பண்டைய

நாளில் மண்ணால் வனைந்தனர். பின்னர் மண்ணால் வனைந்த அப் பாவைகளை நெருப்பில் வேக வைத்து சுடுமண் பாவைகளாக நெடுங்காலம் நிற்க வழி செய்தனர். மரத்தாலும் சுதை யாலும், உருவங்களை அமைத்து மகிழ்ந்தனர். அதற்குப் பின்னர் கல்லில் பொளிந்தனர். அதற்குப் பின்னர் கல்லில் பொளிந்து உருவங்களைத் தோற்று வித்தனர். அத்துடன் செம்பு அல்லது பிறகலப்பு உலோகங்களை உருக்கி வடித்துத் திரு உருவங்களை அமைத்தனர். இறையன்பும்,

கலையறிவும், அழகுணர்வும் வளர வளர ஆயிரமாயிரம் வகைகளில் தெய்வத்திரு மேனிகளையும் பிற படிமங்களையும் படைக்கலர்யினர். வேதம், ஆகமம் முதலியவற்றில் குறிக்கப்பீடும் அளவைகளை மனதிற்கொண்டு திருவுருவங்கள் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாயன்மார்கள் ஆழ்வார்கள் காலத்திற்குப் பிறகு அவர்களின் திருப் பாசரங்களில் காணப்படும் அமைதியை மனதிற்கொண்டும் பற்பல திருமேனிகள் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன;

கனியும் மலையகம்

(தெமோதரை - மு - லோகேஸ்வரி)

எங்கள் மலையகம் நன்கு செழித்திட
இன்னமுதாகிடும் கல்வி - தினம்
பொங்கும் புதுவளம் எங்கும் நிறைந்திட
புதுமைகள் சேர்த்திடும் கல்வி.

வறுமைகள் மாய்ந்திட வளமெலாம்
சேர்ந்திட
வாய்த்தநல் ஊற்றாகும் கல்வி - தினம்
பொறுமை யோடதனை இளையவர்
கற்றிட
பூரிக்கும் மலையகம் நாளை.

வருந்தியே கல்வியை கற்றிடல் வேண்டும்
வாழ்த்தநல் லறிஞரின் கூற்று - தினம்
வருந்திப் படித்தவர் வாழ்வில்முன்னேறுவர்
வற்றாத இன்பத்தைக் காண்பார்!

கல்வியே மலையக மக்களின் சொத்தாகும்
மறவாதீர் மலையக மக்கள் - தினம்
கல்வியை கண்ணென மதித்துகற் பீரேல்
கனிந்திடும் மலையகம் சிறப்பால்.

எழுக்!

இராதா ஜெகநாதன் -

எழுக் மலையகம் இருளினை விட்டு
இடர்கள் யாவும் தெர்லைக - தினம்
தொழுது பின்னே செல்லும் நிலையை
தொடரா வண்ணம் செய்க.

கலைகள் பறப்பி கர்வியம் செய்ய
கனிந்த மனதோ டெழுக் - தினம்
அலையும் மலையக மாந்தர் நிலையை
அடியோ டறுத்து வெல்க.

மலையை நம்பி வாழும் நிலையை
மாந்தர் உணரச் செய்க - தினம்
சளையா துழைத்தும் நிலைமா றாத
சரித்திரம் மாய்க்க எழுக்.

பழமை பேசி மகிழும் கெட்ட
பழக்கம் விட்டு விடுக - அந்த
பழமை விட்டு புதுமை காண
பாதை அமைக்க எழுக்!

பெரியபுராணத்தில் சீர்திருத்தம்

சிலப்புச் செல்வர் - ம. பொ. சிவஞானம்

‘யழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல காலவகை’ என்பது தமிழ் இலக்கணம். இதற்குச் சமயம் மட்டும் விலக்காக இருக்க முடியாது, இருக்கவும் கூடாது. தெய்வ நினைப்பு - நெறி தமிழிடை யே தான் - ஏன் தமிழிலேதான் தோன்றியது என்ற பொருளிலே, ‘தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி’ என்றார் மணிவாசகப் பெருமான். தென்னகத்தில் தோன்றிய தெய்வநெறி திக்கெட்டும் பரவி, எந்நாட்ட வார்க்கும் ஏற்புடையதான தென்பார் போல ‘எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி, என்றும் அவரே கூறினார்!

தெய்வநெறி கண்ட தென்னகம், அதற்குச் ‘சைவநெறி’ என்னும் பெயரிட்டழைத்தது. அதுவே, சாத்திர-தோத்திர-ஆகம இலக்கியங்களைப் பெற்ற பன்னர், ‘சைவ சமயம்’ என்றும் அழைக்கப்பெற்றது. சமய குரவர்களும், சந்தான குரவர்களும் கர்லத்திற்குக் காலம் வாழையடி வாழையெனத் தோன்றி, அவ்வப்போது தேவைப்படும் சீர்த்திருத்தங்களையும் கண்டு வந்தனர். அதனால், சைவ நெறி அல்லது சைவ சமயம், புறச் சமயங்களின் தாக்குதல்களைப் புறங்கண்டு நானொரு மேவியாய் வளர்ந்து வாழ்கிறது.

பழங்கால சமய குரவர்களையும் சந்தான குரவர்களையும் அறிவுக்குப்புறம் பான பரம வைதிகர்களாகக் கருதுகின்றனர், இந்நாயை புகுத்தறிவாளர்கள். ஆம்: இருபதாம் நூற்றாண்டு விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் விளைவு இது ஆனால், நடுவு நிலையில் நின்று நாம் சாத்திர தோத்திர -

இதிகாச - புராண இலக்கியங்களில் இலை மறைகாயென மறைந்து கிடக்கும் வரலாற்றுச் செய்திகளை ஆராய்ந்து பார்த்தால், சைவநெறி போற்றிய சமய குரவர்களிலே சந்தான குரவர்களிலே ஒவ்வொருவரும் அவரவர் காலத்திலேயே சமய சீர்த்திருத்த வாதிகளாகவே செயல்பட்டனர் என்பது விளங்கும். அவர்கள் தங்கள் வாழ்ந்த காலத்திலே நம் மக்கள் மத்தியில் எல்லையற்ற செல்வாக்கைப் பெற்றதற்குக் கர்ரணம் சீர்திருத்த வாதிகளாகத் திகழ்ந்ததுதான்! சீர்திருத்த வாதிகளாகச் செயல்படாதவர்களை - அவர்கள் செந்தமிழ்ச்சுவை நனி சொட்டச்சொட்டப் பிரபந்தங்கள் படைத்திருந்தும் மக்களிடையிலே செல்வாக்குப் பெறத்தவறிவிட்டதையும் பார்க்கிறோம். அவர்களுடைய பெயர்கள், அவர்கள் படைத்த இலக்கிய ஏடுகளிலேயே சிறைப் பட்டு விட்டன. மக்கள் மனங்களிலேயே இடம் பெற்று, அவர்கள் நாள்களிலே நலம் புரியவில்லை

இந்த நோக்குடன், கி. பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கித், தமிழகத்தின் வரலாற்றை ஆராய்வோமானால், திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சந்திர மூர்த்தி சுவாமிகள், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய சமய குரவர் நால்வரும் சீர்திருத்த வாதிகள் என்ற உண்மை புலப்படும். இதற்கான சான்றுகள் இச்சிறு கட்டுரையுள் அடங்குவதன்று.

சமயத்தில் சீர்த்திருத்தமே கூடாதென்று கருதுவோரும் இன்று நம்மிடையே வாழ்கின்றனர், மாறுதலுக்கு இடமில்லாத

எதுவும் மரணத்திலிருந்து தப்ப முடியாது. மாறுதல் இயற்கை நியதி. இந்நியதியிலிருந்து சமயமும் தப்ப முடியாது.

பழைமையைக் கைவிடுமாறு போதிபுதுதான் சீர்திருத்தம் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். இது சீர்திருத்தத்தின் முழு வடிவமாகாது புதுமையை ஏற்குமாறு மக்களைத் தூண்டுவதும் சீர்திருத்தப் பணியே யாகும். சைவ சமய குரவர்கள், பழையன கழிக்கவும் புதியன புகுத்தவும் பாடுபட்டனர். சைவ நாயன் மான்களிலும் பலர் சீர்திருத்த வாதிக்களாகத் திகழ்ந்தனர்.

இந்த உண்மைகளை யெல்லாம் தமிழினத்தாருக்குக் குறிப்பாக, சைவத் தமிழர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டவே சேக்கிழார் பெருமான் திருத்தொண்டர் புராணம் செய்தார்.

சோழ நாட்டில் பிரதமராகப் பதவி வகித்த அவர் சமய - சமூக சீர்திருத்தம் காண்பதற்காகவே, பிரதமர் பதவியைத் துறந்தார் அவர் காலத்தில், அவரை விடவும் முற்போக்காளர் சமயத் துறையிலே இல்லை என்று சொல்லி விடலாம். இதற்கு அவர் இயற்றியருளிய “திருத்தொண்டர் புராணம்” சான்றாகும்.

சேக்கிழார் பெருமான், தீண்டாமையை அடியோடு வெறுத்தார். இறைவன் கோயிலிலே எல்லோரும் செல்வதற்கு உரிமையிருக்க வேண்டும் என அவர் விரும்பினார். இந்த விருப்பத்தை வெளிப்படுத்த நந்தனார் கதையைப் பயன்படுத்தினார்.

திருத்தொண்டர் புராணம் வரலாற்றுச் செய்திகளின் தொகுப்பாகத் கருதப்படுகிறது என்றாலும் சேக்கிழார் பெருமானின் முற்போக்கான சீர்திருத்தக் கருத்துகளும் அதில் கலந்துள்ளன என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. அவர் வாழ்ந்த காலத்திலே, நால்வருணப் பாகுபாடு நடைமுறையில் இருந்தது. அதனால், வருணப் பாகுபாட்டினை அவர் எதிர்க்கவில்லை,

ஏற்றுக் கொண்டார். அதனால், வருணங்களிடையே உயர்வு தாழ்வு நிலவியதனை அவர் ஏற்கவில்லை - எதிர்த்தார், சைவ அடியார்களை நால்வகை வருணங்களிலிருந்தும் நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகின்றார். வருணக் கலப்பையும், வற்புறுத்த அவர் தவறவில்லை. இதற்குச் சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளின் வரலாறு சான்றாகும்.

அந்தண வருணத்தில் தோன்றிய சுந்தரனார் அரச வருணத்தாரால் வளர்க்கப்பட்டார் கலப்பு மணத்திற்கும் அவரையே கருவியாகக் கொண்டு தமது சீர்திருத்தக் கருத்தைச் சேக்கிழார் வெளிப்படுத்துகின்றார். திருத்தொண்டர் புராணத்தில் வரும் சுந்தரரைப்பற்றிய செய்திகளைச் சீர்திருத்தக் கண் கொண்டு ஆராய்ந்தால், இருபதாம் நூற்றாண்டுச் சீர்திருத்த வாதிக்களை மிஞ்சக்கூடிய சீர்திருத்த வாதி யாகச் சேக்கிழார் விளங்குவது புலனாகும்.

அந்தணர் - அரசர் - வணிகர் - வேளாளர் என்ற நால்வருணங்களிலே முதல் வருணத்தாரே மற்று மூவருணத்தாரினும் உயர்ந்தவர் என்ற நிலை இருந்தது சேக்கிழார் காலத்திலே! அந்த நிலையை வெறுத்து, நால்வருணத்தாரையும் சமநிலைப்படுத்தி,

“அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற்ற
றெய்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டொழு கலர்ன்”

என்ற குறளுக்கேற்ப, முதல் வருணத்தாரான அந்தணர்களுக்குத் தொண்டுள்ளம் தேவையென்பதைப் போதிக்கிறார். இதனை, சுந்தரர் வரலாறு கூறும் தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்துள் பார்க்கோம்.

இறைவனே அந்தணர் கோலத்தில் வந்து சுந்தரரை அடிமைப்படுத்த முயலுமிடத்து, “மறையவர் அடிமையாதல் இம் மாநிலத்து இல்லை” என்று சுந்தரர் கூறுகின்றார். அப்போது “வித்தகம் பேச வேண்டாம் பணி செய்தல் வேண்டும்” என்று உயர்வு மனப்பான்மை கொண்ட அந்தணராகச் சுந்தரர்க்கு இறைவன்

அறிவுரை கூறுகின்றார். இந்த நிகழ்ச்சி தொழில் வழியிலே வருணப் பாகுபாட்டை ஏற்று, வருணாசிரமக் கொடுமையை மறுத்துரைக்கிறார் சேக்கிழார்.

அரிசன நந்தனையும் சைவ அடியவராக்கும் சேக்கிழார், ஒரு குறையை அகற்றத்தவறிவிட்டார். 'திருநாளைப் போவார்' என்னும் சிறப்புப் பெற்ற நந்தனார்க்கு,

“இப்பிறவி போய் நீங்க எரியினிடை
நீழுழ்கி
முப்புரி நூன் மார்பருடன் முன்னணைவா
யென மொழிந்”

என்று இறைவர் கூறியதாகவும், அதற்கேற்ப, தில்லை வாழ்ந்தனர்கள் அமைத்த நெருப்புக் சூழியிலே நந்தனார் இறங்க, “செந்தீமே லெழும் பொழுது செம்மலர்
மேல் வந்தெழுந்த
அந்தணன்போற் தோன்றினார் . . . .”

என்றும் “மெய்தனில் வெண்ணூல் விளங்க” அந்தணர் கோலத்தில் தோன்றினாரென்றும் சேக்கிழார் கூறுவது வருணா சிரமத்தையே நிலைநாட்டுகிறது. பாவம் அவர் காலத்திலே அவ்வளவுதான் சொல்ல அவரால் முடிந்தது போலும்!

சேக்கிழார் காலத்தில் வருணவேறுபாடேயன்றி, சாதிவேறு பாடுகளும், சாதிக்குச் சாதி உயர்வு தாழ்வும் வழக்கத்திலிருந்தன. சேக்கிழார் சாதி வேறுபாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அபற்றினிடையே நிலவிய ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் போக்க முயன்றார். சாதி வேறுபாடுகளை ஏற்குமிடத்தும் தொழில் வேறுபாடு வகையில்தான் அறிமுகப்படுத்துகின்றார். ஆம்; “பிறப்போக்கும் எல்லா வுயிர்க்கும்” என்னும் வள்ளுவர் வாக்கையே சேக்கிழார் கடைப்பிடித்தார்.

இன்றுங்கூட, தூய சாதிப்பற்று கொடியதன்று; பிறசாதிப் பகைமைதான் கொடியது. சேக்கிழார் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களையுமே தொண்டர்களாகக் கருதி

னார். ஆம்; அந்தணரான திருஞானசம்பந்தர் முதல் அரிசன குலத்து நந்தன் வரையுள்ள அடியார்கள் அனைவரையும் தெய்வத் தொண்டர்களாகவே சேக்கிழார் கருதினார். அதனாற்றான் அவர் பாடிய பேரிலக்கியம் “திருத்தொண்டர் புராணம்” எனப்பெயர் பெற்றது.

ஆன்மீகத் துறையில் ஈடுபடப் பெண்களுக்கு உரிமையில்லை என்ற காலமொன்று உண்டு மெய்ஞ்ஞானச் செல்வத்தை ஆண்குலத்துக்கே உரிமையாக்கினார். அக்காலத்தார். அந்த நிலையை மாற்றுகிறார் சேக்கிழார் அடுப்பூதும் மங்கையர்க்குப் படிப்பெதற்கு? என்ற பழிமொழியும் பழமொழியாகி விட்டது. தமிழகத்திலே! சேக்கிழார், அடுப்பூதும் மங்கை ஆண்டவனைப் பாடி அவனருளிலே கலந்த செய்தியைக் கூறுகின்றார்.

பாண்டி வேந்தன் மனைவி மங்கையர்க்கரசியர், சைவ சமயங்காக்கும் பணியிலே கலைப்பட்டார் என்ற செய்தியைக் கூறும் சேக்கிழார். அவரினும் சிறந்த கவியாகிய காரைக்காலம்மையாரையும் அறிமுகப்படுத்தி அவரை அடியார் வரிசையிலே வைத்துக் காட்டுகின்றார்.

காரைக்காலம்மையார் தலையால் நடந்து கயிலாயஞ் சென்றபோது, கண்ணுதற் பெருங்கடவுள் “அம்மையே” என்று அவரை அழைத்ததாகக் கூறும் சேக்கிழார் பெண்குலத்தையே பெருமைப் படுத்துகிறார்.

காரைக்காலம்மையாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கருவியாகக்கொண்டு பெண்குலத்துக்கு ஏற்றும் தருகின்றார். கயிலையங்கிரியில் வாழும் கண்ணுதற் பெருங்கடவுளே பெண்குலத்தின் பெருமாட்டியாகிய காரைக்காலம்மையாரை “அம்மையே” என்று அழைத்ததாகக் கூறுகின்றார். இந்தச் செய்தி சேக்கிழாரின் சிந்தையிலே தாய்க்குலம் பெற்றிருந்த பெருமையைக் காட்டுகின்றது.

வேடர் குலத்தவரான திண்ணப்பன் என்னும் கண்ணப்பனுக்குச் சேக்கிழார் தரும் பெருமை ஈடு இணையற்றதாகும்.

சேக்கிழார் திருத்தொண்டர் புராணத்தின் வாயிலாகத் தரும் கருத்துகள் எல்லாமே இந்தக் காலத்துக்கு ஏற்றவை என்றோ, மக்கள் பின்பற்றத் தக்கவை என்றோ நாம் சொல்வதற்கில்லை. "பழையன கழிதல், புதியன புகுதல்" என்னும் இலக்கணத்துக்குச் சேக்கிழாரின் திருத்தொண்டர் புராணம் மட்டும் விலக்கன்று ஆனால், சேக்கிழார் வாழ்ந்த காலத்துச் சூழ்நிலையைத் தெளிவாக நினைவில் கொண்டால் அவர் மிகச் சிறந்த சீர்திருத்த வாதியாகத் திகழ்ந்ததனை அறியலாம்.

சேக்கிழார் பிரதமர் பொருப்பிலிருந்தார் ஆதலால், அரசியல் சீர்திருத்தத்திலேயும் கருத்துச் செலுத்தினார். இதனை மனுநீதிச் சோழன் சுதையால் அறிகிறோம். அறிவிற குறைந்த மிருக சாதியைச் சார்ந்த பகவுக்கும் நீதி வழங்குவதை பாராளும் முறை என்ற உண்மையை முதன் முதலாக விளக்கமாகச் சொன்னவர் சேக்கிழார் பெருமானேயாவார். மனுநீதிச் சோழன் கதை சிலப்பதிகாரத்திலேயே இடம்பெற்றுள்ள தென்றாலும், அவனது செங்கோல் முறையை நம் சிந்தை களிக்க விளங்கிய பெருமை சேக்கிழாருக்கே உரிமையாகும். அரசு முறையைப் பற்றிக் கூறுங்கால்,

"மாநிலங் காவலனாவான்
மண்ணுயிர் காக்குங்காளை
தானனுக் கிடையூறு
தன்னால் தன்பரிசனத்தால்
ஊனமிகு பகைத்திறத்தால்
கள்வரால் உயிர் தம்மால்
ஆனபயம் ஐந்தும் தீர்த் (து)
அறங்காப்பான் அல்லனேர்"

எனப் பாடுகின்றார். இந்தப் பாடலுக்கு விளக்கம் சொல்லப்பெற்றதால் அஃது ஒரு பெருநூலாக அமையும்.

சேக்கிழாருக்கு முன்னும் பின்னும்

தோன்றி மறைந்த அரசு பரம்பரை அமைச்சர் பரம்பரை பற்றிய செய்திகள் எல்லாம் அந்தப் பெருநூலிலே இடம்பெறும்.

சேக்கிழார், தமிழ் மொழியிடத்துக் கரைகாணாக் காதலுடையவராக விளங்குகின்றார். தமிழைக் கொண்டு சைவ நெறி வளர்க்க அவர் பாடுபட்டார். தமிழ் வேறு; சைவம் வேறு என்று அவர் எண்ணவில்லை. தமிழ் மொழிக்குத் தமது புராணத்திலே அவர் தந்துள்ள பெருஞ்சிறப்புப் போல, அவருக்கு முன் தோன்றிய புலவர் எவரும் தந்ததில்லை எனலாம்.

'அர்ச்சணை' என்பது புரியாத மொழியில் முணுமுணுப்பது என்று என்பதனைச் சேக்கிழார் மூலம் அறிந்து கொள்கிறோம். ஆம்; இசையோடும், பொருளோடும் கூடிய பக்திப்பாட்டே அர்ச்சணை யாகுமென்றார் சேக்கிழார். 'அர்ச்சணை பாட்டே யாக்கும்' என்பது அவர் வாக்கு இதனை அவர் கொண்டிருந்த கோயில் சீர்திருத்தக் கொள்கையாகக் கருதலாம்.

சேக்கிழார், சமயத்தால் சைவராயினும் பிறந்த இனத்தால் தமிழராயினும் உலகம் முழுவதையுமே தம் உள்ளத்தில் கொண்டிருந்தார். இந்த உயர்ந்த குறிக்கோளைத் தமது புராணத்தில் வரும் முதற் செய்யுளிலே, "உலகெலாம்" எனவரும் முதற் செய்யுளிலேயே வெளிப்படுத்தி விட்டார். அந்த உலகமும் சைவமாகவே அமைய வேண்டுமென்றும் அவர் விரும்பினார். இதனை,

'திசை அனைத்தின் பெருமை யெலாற்ற
தென்திசையே வென்றேற
மிசையுலகும் பிறவுலகும்
மேதினியே தனிவெல்ல
அசைவில் செழுந் தமிழ் வழக்கே
அயல்வழக்கின் துறை வெல்ல
இசைமுழுதும் மெய்யறிவும்
இடம் கொள்ளும் நிலைபெருக"

என்னும் பாடலிலே வெளிப்படுத்துகின்றார். உலகமெலாம் தமிழ் மயமாக வேண்

டும். எட்டுத் திசைகளிலும் தமிழ் வழக்கே வாழவேண்டும். அதற்காகப் பிற வழக்குகளை வென்று முன்னேறும் பேராற்றவையும் தென்திசையார் பெற வேண்டும் என் றெல்லாம் பேசுகிறார். பெரும் பதவியாகிய

பிரதமர் பொறுப்பையே துறந்த பெருமான், தமிழ் மொழிப்பற்றையும் 'தமிழர்' என்ற இனப்பற்றையும் துறக்க விரும்பினா றல்லர். இந்த உணர்வு இன்றைய தமிழருக் குச் சேக்கிழார் தரும் செய்தியாகும்.

உயர்வது எந்நாள்

' குறிஞ்சிவாணன் '

★ வேலைக் கென் றேதினம் காலை புலர்ந்ததும்	★
★ விரை வாசச் சென்றே உழைப்பவர் - அந்த	★
★ மாலை மடிந்திடும் வேளை யகம் நோக்கி,	★
★ வந்தே கடமையில் திளைப்பவர்.	★
★ நித்தம் உழைப்பவர் செத்துப் பிழைப்பவர்	★
★ நேர்மை யுடனின்கே வாழ்பவர் - தம்	★
★ சொத்தை இழந்தவர் பித்துப் பிடித்தவர்	★
★ சுகத்தினை வாழ்விற் காணாதவர்.	★
★ தேயிலைக் கொய்பவர் ஓடாய் இளைத்தவர்	★
★ செல்வம் பெருக்கியே மாழ்பவர் - சிறு	★
★ பாயின்றி உறங்கியே கோயிலைச் சேர்ந்தாலும்	★
★ பாவக் கொடுமையில் தாழ்பவர்.	★
★ நட்பும் அடைந்தவர் விட்டுக் கொடுத்தவர்	★
★ நானும் செஞ் சூட்டிலே கர்ய்பவர் - இடர்	★
★ பட்டுத் துடிப்பவர் கெட்டு மடிபவர்	★
★ பஞ்சை விரிப்பிலே சாய்பவர்.	★
★ செய்துடித் தேயழ கர்ய் விழித் தே யெழ	★
★ செய்ப்பசி தீர் வதைப் போல் - உடல்	★
★ தேய்ந்துழைத் திடரிலே மாய் வதை யோட்டிட	★
★ சேர்ந்தே உழைத்திங்கு வாழ்;	★

தந்தை ஈ. வே. ரா. பெரியார் அவர்களின்

கருத்துக்கள்

- ★ இன்று நமக்கு வேண்டியது அறிவு வளர்ச்சி அறிவு வளர்ச்சி பெற்று ஒவ்வொரு-
துறையிலும் முன்னேற வேண்டும். அறிவு ஆட்சி செய்தல் வேண்டும்.

★ ★ ★

- ★ எந்த சீர்த்திருத்தமும் பெண் மக்களிடமிருந்து வந்தால் அதற்கு வலிமை, சக்தி அதிகம்.

★ ★ ★

- ★ பெண் அடிமை என்பது மனித சமூக அறிவு என்பதை நாம் நினைக்காததாலேயே வளர்ச்சி பெற வேண்டிய மனித சமூகம் பகுத்தறிவு இருந்தும் நால்தோறும் தேய்ந்து கொண்டே வருகிறது.

★ ★ ★

- ★ கல்வி அறிவும், சுயமரியாதை எண்ணமும், பகுத்தறிவுத் தன்மையும் தாழ்ந்து கிடக்கும் மக்களை உயர்த்தும்.

இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன்-
இமையோர்
விருந்தமிழ்நம் என்றாலும் வேண்டேன்.

-தனிநாயம் அடிகள்

வார்த்தைகள் நடந்தால் வசனம்,
வார்த்தைகள் நடனம் ஆடுகின்றபோது
அது கவிதை
வார்த்தைகள் நடந்து கொண்டும்,
நடனமரடிக் கொண்டும் வந்தால்
அது புதுக்கவிதை

-வலம்புரிஜான்

மன்னர் வளர்த்தமொழி மாநிலமாண்ட
மொழி
பன்மொழி யாளர்களும் பாவித்துக்
காத்த மொழி
உண்ணும் உணவில் நீரில் உயிரில்
இனிய மொழி
கண்ணில் சிறந்த நம் கன்னித்
தமிழ் மொழி

-புலவர் மணி பெரிய தம்பிப்பிள்ளை

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாக தமிழ் செய்யு மாறே.

-திருமுலர்

தேர்தல் தொகுதி**வழங்கியவர்****தொகை****வியலுவ**

சார்ணியா தமிழ் வித்தியாலயம், 1, கௌரவ எம். சுப்பையா அவர்கள்,	94,640,00/-
இல. 2, ..	58,913,00/-

பதுளை

ப/சரஸ்வதி மகா வித்தியாலயம்	54,869,00/-
ப/பாரதி வித்தியாலயம்	22,997,00/-
வினீதகம நிக்வத்தை	66,248,00/-

பசறை

ப/ஒப்பன் தமிழ் வித்தியாலயம்,	78,466,00/-
ப/மடுல்சீமை தமிழ் வித்தியாலயம்	1,80,361,00/-
கணவரல்ல சி. வி. 2, தொழிலாளர் விடுதி	5,32,500,00/-
கணவரல்ல சி. வி. 1, தமிழ் வித்தியாலயம்	94,640,00/-
பசறை 96 ஏக்கர் தோட்டம், இந்து கோவில்	3,26,010,00/-
பசறை வத்த தமிழ் வித்தியாலயம்	51,892,00/-
எஸ்டப் தோட்ட தொழிலாளர் விடுதி	1,63,234,00/-

ஆலி- எல

ப/ரொசட் தமிழ் வித்தியாலயம்	15,394,00/-
ப/புக்வேல தமிழ் வித்தியாலயம்	22,844,00/-
ப/ஸ்பிரிங்வேலி தமிழ் வித்தியாலயம்	85,176,00/-

ஊவா பரணாகம்

ஹிகுலேண்ட் தோட்டத் தொழிலாளர் விடுதி	1,82,182,00/-
-------------------------------------	---------------

பண்டாரவளை

நயபத்தை தோட்ட இந்து கோவில்	3,01,250,00/-
கிரேக் தோட்ட தொழிலாளர் விடுதி	3,12,418,00/-

அப்புத்தளை

ரொகம்டன் தோட்ட தொழிலாளர் விடுதி	2,32,548,00/-
காகொள்ள	4,46,591,00/-
தம்பேதன்னை	4,47,650,00/-

முழுத் தொகை (மொத்தம்)

37,70,859,00/-

1992ம் ஆண்டு எம். சுப்பையா அவர்களால் ஒதுக்கப்பட்ட நிதி

மொத்தம் (ரூபா)

1. உடுவரை கீழ் பிரிவு கோவில்,	மின்சாரத்திற்காக	15,000/-
2. நேபியர் கீழ் பிரிவு கோவில்,	,,	20,000/-
3. ஸ்பிரிங்வேனி பாடசாலை,	,,	43,000/-
4. ரொசட் தோட்ட பாடசாலை,	,,	5,000/-
5. ஊவா கெட்டவல பாடசாலை,	,,	20,000/-
6. செரண்டிப் பாடசாலை கோவில்,	,,	25,000/-
7. ஊவர் ஐன்ஸ் பாடசாலை,	,,	25,000/-
8. மாபாகல கோயில்,	,,	30,000/-
9. மடுல்சீமை கோவில்,	புணர் நிர்மாணத்திற்கு	50,000/-
10. சவுதம் பாடசாலை,	விளையாட்டு மைதானத்திற்கு	25,000/-
11. ஸ்பிரிங்வேனி (கேர்ட்டகொட பாடசாலை)	,,	25,000/-
12. ,,	விளையாட்டு பொருள்கள்	50,000/-
13. ரோபேரிமுத்து மாரியம்மன் கோயில்,	நிர்மாணத்திற்கு	25,000/-
14. தெல்பத்தை பாடசாலை,	வாசிகசாலைக்கு	10,000/-
15. நாரங்கலை வள்ளுவர் சிலை,	பழுது பார்த்தல்	5,000/-
16. டிக்கல மேல்பிரிவு பாலர் பாடசாலை,	நிர்மாணத்திற்கு	25,000/-
17. தெதர்வில் கோவில்,	,,	20,000/-
18. ஒப்டன் பழைய ஸ்டோர் டிவிஷன்,	வாசிகசாலை புத்தகங்களுக்கு	10,000/-
19. டயர்பா மேல் பிரிவு,	கோயிலுக்கு	20,000/-
20. வார்வீக் கீழ் பிரிவு,	,,	20,000/-
21. சார்னியா பிலம்டரி டிவிஷன்,	வாசிகசாலை கட்டிடம்	12,000/-
22. உடுவரை மேல் பிரிவு,	கோயிலுக்கு	20,000/-
	மொத்தம்	500,000/-

மின்சாரம்	-50%
கோவில்	-15%
சமூகசேவை	-15%
விளையாட்டு	-20%

குறிப்பு : பதுளையில் இந்து கலாசார மண்டபம் ஒன்று 17 லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டப்படுகின்றது.

ஊவா மாகாண இந்து கோவில்களுக்கு மணி, உருவச் சிலைகள், கலசம்; குற்றுவிளக்கு போன்ற 4,42,450.00/- பெறுமதியான பொருட் கள் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

நன்றி நவில்கின்றோம் !

* * *

- * ஆசைச் செய்திகளை அன்புடன் வழங்கி மலரைச் சிறப்பாக்கிய ஊவா மாகாண ஆளுனர், முதலமைச்சர், இந்து கலாசார அமைச்சர், கிராமியக் கைத்தொழில் உல்லாச பயணத் துறை அமைச்சர், இந்து கலாசார இராஜாங்க அமைச்சர், பதுளை மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர், மற்றும் ஊவா மாகாண இந்து கலாசார உயர் அதிகாரிகளுக்கும்.
- * மலரை தரமாக்க சிறப்புக்கட்டுரைகளையும், கதைகள் கவிதைகளையும் கொடுத்துதவிய கர்த்தாக்களுக்கும்.
- * இப்படியான ஒரு மலரை வெளியிட மூலக்கர்த்தாலாக இருந்து வழி நடத்திய மாண்புமிகு அமைச்சர் எம். சுப்பையர் அவர்களுக்கும்.
- * அவ்வப்போது ஆலோசனைகள் கூறி பல்வகையிலும் உதவி ஊக்கப்படுத்திய ஊவா மாகாண இந்து கலாசார அமைச்சின் செயலாளர்கள் திரு. ஜெயசிங்க, திரு. ஜெயரட்ணம், இணைப்புச் செயலாளர் திரு. தர்மலிங்கம் ஆகியோருக்கும்.
- * விருதுபெறுனர்களைத் தெரிவு செய்து சிபார்சு செய்த அமைச்சர் எம். சுப்பையர், திரு. ஜெயரட்ணம், திரு. B. M. M. A. காதர் (M.M.C.), பாரதி ராமசாமி, திருமதி. கணேசன், திரு. இராஜரட்ணம் (மாகாண கல்வி அமைச்சர்) ஆகியோருக்கும்.
- * விருதுகளை அன்பளிப்புச் செய்த ஊவா உதவி நிலைய இணைப்பாளர் திரு. வேலவன், பொன்னாடைகள் அன்பளிப்புச் செய்த விவசாயத் தோட்டத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. R. M. கிருஷ்ணசாமி அவர்களுக்கும்.
- * அழகுற அச்சிட்டு உதவிய பதுளை நிவ் ரோயல் அச்சகத்தாருக்கும். உளமார்ந்த நன்றிகள்

மலர் வெளியீட்டுக் குழுவினர்

நியு ரோயல் அச்சகம்-பதுளை.